

ويستی نازاد و کردهی عهقلانی: پيگرتنی تيوری و بنه‌ره‌ته سياسيیه‌کانی عهقلانیه‌تی راویژی موعته‌زیله و دهوله‌تی نه‌خلاقیی کانت

د. ئیدریس شیخ شەرەفی

سیستهمه سياسيیه‌کان و سیاسه‌تی گشتی، کۆلیژی زانسته
سیاسییه‌کان ،

زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، هه‌ولێر، هه‌ریمی کوردستان، عێراق

Idrees.mustafa@su.edu.krd

پوخته:

به‌راوردی بنه‌ما نه‌پستمۆلۆژی و سياسيیه‌کانی ئیعتیزال و ره‌خنه‌گه‌رای کانت سه‌بارته به‌ هه‌ندی کیشه‌ی جه‌وه‌ه‌ری مرۆف و سیاسه‌ت؛ وه‌ک سه‌ره‌ه‌خۆیی و ویستگه‌رای له‌ پانتایی کرده‌دا که عه‌قل ناراسته‌ی ده‌کات، گرفتگی مه‌عریفین و له‌ جه‌وه‌ه‌ری خۆیاندا په‌یوه‌ست نین به‌ نه‌بوونی ماته‌وزهی پپویست بۆ ده‌رچوون له‌ ده‌سته‌وه‌ستانی و هه‌نگاوانان به‌ره‌و نازادی. ئەمه په‌یوه‌ندی به‌ میتۆد و به‌ستی جیکه‌وت و شوینگی عه‌قله‌وه‌هیه‌ که ره‌نگرتی باری سیاسیش ده‌کات، له‌ کاتی‌کدا عه‌قلانیه‌ت و لۆژیک دوو پپوه‌ری سه‌ره‌کی و بالاده‌ست بن که حوکم به‌سه‌ر پانتایی ژبانی نه‌خلاق و سیاسه‌تدا ده‌که‌ن. ناشکرایه‌ ماوه‌ی نیوان موعته‌زیله و کانت زیاتر له‌ (۱۰ سه‌ده‌)یه، به‌لام کاتیک به‌راوردیک ده‌که‌ین له‌ نیوان کار و به‌ره‌می فکری ئەم قوتابخانه‌ی ئیعتیزال له‌ ره‌وتی قوولپه‌وه‌وه‌ له‌ چه‌مه‌که بنه‌ره‌تییه‌کان وه‌ک ئیراده، کرده‌وه، هه‌ل‌بژاردنی سه‌ره‌ست، ویست، قه‌ده‌ر، نه‌رک و بنچینه‌ی چاکه‌ و خراپه، گه‌یشته‌وه‌ته‌هه‌مان نه‌وه‌ ده‌ره‌نجامانه‌ی که کانت له‌ سیستهمی ره‌خنه‌گرانه‌ی خۆیدا له‌ عه‌قلی په‌تی و عه‌قلی پراکتیکی و دامه‌زراندنی بنه‌ماکانی نه‌خلاق له‌ شوین-کاتیک ته‌واو جیاوازا پپیگه‌یشته‌وه. تیزی ویستگه‌رای ئیعتیزال و کانت ده‌بینه‌ ژیرخانیکی فه‌لسه‌فی تۆکمه‌ بۆ تیۆریکی سیاسی که له‌سه‌ر عه‌قلانیه‌ت و سیستهمی دیموکراتی راویژی دامه‌زراوه، به‌لام نه‌گه‌ر گرێبه‌ست وه‌ک ره‌زامه‌ندی گه‌ل و حاکم نامانجه بنه‌ره‌تییه‌کان دا‌بین نه‌کات، ئەوا زه‌مینه‌ی شوپشیک ره‌وای عه‌قلانی ده‌ره‌خسیت له‌ هزری موعته‌زیله، به‌ پپچه‌وانه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی کانت که یاساپاریزی و ده‌ستوور به‌سه‌ر شوپشدا زاله. هزری مه‌عریفی و سیاسی موعته‌زیله له‌ مپژووی شارستانیه‌تی ئیسلامیدا وه‌ک هه‌ندی پرنه‌سیی هه‌مه‌کی هیشتا ماته‌وزهی هه‌پانه‌نارای رۆشنگه‌ری تپدایه، هه‌روه‌ک چۆن سیستهمی بیرکردنه‌وه‌ی کانت به‌شداربوو له‌ سه‌ره‌لدانی مۆدیرنه‌ی رۆژناوا.

وشه سه‌ره‌کییه‌کان: ویستی نازاد، کرده‌ی عه‌قلانی، نه‌خلاق هه‌مه‌کی، گرێبه‌ستی راویژی، ده‌وله‌تی

ماف

الإرادة الحرة والفعل العقلاني:

مقاربة نظريات والأسس السياسية في العقلانية الشورى "المعتزلة" والدولة "كانط" الأخلاقي

د. ادريس شيخ شرفي

قسم النظم السياسية والسياسة العامة، كلية العلوم السياسية، جامعة صلاح الدين-أربيل،

إقليم كوردستان، العراق

idrees.mustafa@su.edu.krd

الملخص

يُعدّ ظهور الحرية في العقل وتموضع الإرادة في الفعل من الموضوعات الجديدة بالبحث في الإستمولوجيا والفكر السياسي، إذ يسهم في فهم أسباب تراجع العقلانية وانسداد آفاق الحرية، وتفسير مظاهر الانقياد العقلي والعملي في الحضارة الإسلامية التي تمتد جذورها عبر قرون طويلة. إن المقاربة والمقارنة بين الأسس المعرفية والسياسية لكلٍّ من المذهب الاعتزالي، الذي يمثله القاضي عبد الجبار المعتزلي بوصفه أبرز منظريه، والمثالية النقدية التي يتزعمها إيمانويل كانط، رغم انتمائهما إلى عصرين وحضارتين متباينتين، تفتح الباب أمام قراءة جديدة لقضايا الإنسان والسياسة، لا سيما ما يتصل بمفاهيم الاستقلالية والإرادة والعقلانية في مجال الفعل الإنساني. وهذا يقودنا إلى أن الأزمات المعرفية والعقلية والسياسية التي يعانها المجتمع المعاصر، في جوهرها، لا تعود إلى نقص في المقومات الموضوعية لبناء العقلانية والحرية، ولا إلى قدرٍ حضاريٍّ محتومٍ يصعب تجاوزه، بل ترجع إلى خللٍ في المنهج، واضطرابٍ في سياق التحقق، وإلى موقعٍ غير فاعلٍ للعقل في منظومة التفكير والعمل.

إنّ الأساس الترانسندنتالي للعقل، بوصفه شكلاً ومضموناً للإرادة الحرة، يجعله يتجاوز قانون السببية، فالإرادة الحرة لا تنشأ عن أيّ سبب خارجي، بل تنبع من الذات العاقلة نفسها. ويُقابَل هذا التصور بما نراه عند المعتزلة في تمييزهم بين الفعل المباشر والفعل المتولّد؛ إذ يعدّون الفعل الحرّ نابغاً من قدرة الإنسان المباشرة. وفي المقابل، يُقدّم كانط مفهوم "الشيء في ذاته" (النومينا) بوصفه أساساً لاستقلالية الإرادة، حيث يجب أن يكون الإنسان مشرّفاً لنفسه وخاضعاً للأوامر الأخلاقية المطلقة. إنّ فلسفة الإرادة عند الاعتزال وكانط تؤسس لنظرية سياسية عقلانية تقوم على التشاور والتعاقد والديمقراطية، حيث تكون الإرادة الحرة هي المبدأ الموجّه للفعل السياسي. ففي الفكر الاعتزالي، يمثل العقد بين الحاكم والمحكوم أساس الشرعية، وإذا فشل النظام في تحقيق غاياته الأخلاقية والعقلية، فإن الثورة العقلانية تصبح خياراً مشروعاً. أما في الفلسفة الكانطية، فإن سيادة القانون والدستور تظلّ أسمى من أيّ فعل ثوري، وهو ما يجعل الاعتزال أكثر راديكالية من كانط على المستوى السياسي.

إنّ المبادئ الأخلاقية والسياسية في الفكر الاعتزالي تمثّل قيمة إنسانية عالمية وإحدى النقاط المضيئة في تاريخ الحضارة الإسلامية، غير أنّ انخراط الفلسفة في التجمهر الأيديولوجي أدّى إلى تفكك المنظومة الفكرية، فبدلاً من الارتقاء بالوعي عبر تحديد حدود السلطة وتوسيع آفاق الحرية، تحوّل الفكر الاعتزالي إلى أداة إيديولوجية تخدم الدولة وتبرّر هيمنتها. وعندما اصطدمت الأفكار الاعتزالية الإبداعية بحدود الوعي الشعبي السائد، أصاب المجتمع حالة من الاعتراب الفكري، أدّت في النهاية إلى تراجع المشروع العقلاني وانهيائه. وعلى النقيض من ذلك، شكّل المشروع الكانطي نقطة انطلاقٍ لنهضة الحداثة الغربية وبناء الدولة الحديثة، حيث تجسّد مبدأ دولة الحق والمؤسسات بصورةٍ تكاد تتطابق مع الأسس الفلسفية والأخلاقية لكانط.

الكلمات المفتاحية: الإرادة الحرة، الفعل العقلاني، الأخلاق الكلي، العقد التشاربي، دولة الحق.

Free Will and Rational Action:

An approach to the theories and political foundations of rationalism, Shura (Mu'tazila), and the ethical state of Kant

Dr. Idris Sheikh Sharafi

Department of Political Systems and Public Policy, College of Political Science, Salahaddin University-Erbil, Kurdistan Region, Iraq

Summary

The emergence of freedom in the mind and the positioning of will in action is a topic worthy of attention in epistemology and political thought, to understand the reasons for the decline of rationality, the closure of spaces of freedom, and human subjugation in Islamic civilization, which possesses a history spanning several centuries. Approaching and comparing the epistemological and political foundations of two great schools - namely the Mu'tazila school, primarily represented by Judge Abd al-Jabbar al-Mu'tazili as a main theorist of this trend, and the critical idealism school headed by Immanuel Kant, which belong to different eras and distinct civilizations - opens the door to modern answers, especially regarding some fundamental human and political issues such as autonomy and will in the realm of action guided by reason. This leads us to conclude that the epistemological, intellectual, and political problems that have swept society today are, in essence, not

related to the absence of necessary materials for progress toward rationality and freedom, and this is not an inevitable fate for this civilization from which escape is impossible, but rather relates to methodology, the context of realization, and the position of reason.

The transcendental basis of reason as form and content of will in freedom makes it transcend the law of causality, and free will is not the result of any external cause. This is evident in the Mu'tazila's direct action (as opposed to generated action) and the thing-in-itself (nomena) in Kant, which becomes the basis of autonomy, where humans must be legislators for themselves and subject to categorical imperatives. The thesis of will in Mu'tazila and Kantian thought becomes a solid philosophical foundation for a political theory based on rationality and a democratic consultative contractual system, where will and action are directed toward good and establish a system compatible with universal ethics. The contractual system as consent of the people and ruler in Mu'tazila thought, if it does not fulfill its basic goals, paves the ground for rational revolution and considers it legitimate. However, regarding Kant's political system, the rule of law and constitution always takes priority over revolution, so Mu'tazila political thought is more radical than Kant's political philosophy.

The ethical and political principles of Mu'tazila have universal value and represent a bright point in the history of Islamic civilization. However, the problem of philosophical crystallization caused infiltration into their intellectual system, and instead of transcending consciousness by defining the limits of authority's dominance and expanding the scope of freedom, they became an ideological apparatus of the state. When their creative ideas clashed with popular consciousness, people experienced a kind of alienation, and this led to collapse. In contrast to the Kantian project, which became the beginning of Western modernity and the modern state, establishing the rule of law and international institutions somewhat aligned with Kant's philosophical and ethical ideas.

Keywords: Free Will, Rational Action, Universal ethic, state of right.

پېشەکی

تېگه‌یشتن له هۆکاره‌کانی داخران و پاشه‌کشې عه‌قلانیه، به‌رته‌سکبوونه‌وهی پانتاییه‌کانی نازادی و ملکه‌چبوونی مروّف له شارستانیته‌تی ئیسلامی که خاوه‌ن میژووویه‌کی چه‌ندین سه‌دهیه، به‌ دابراندنی له روانگه‌ی نایینی و عه‌قیدی و په‌لکیش کردنی بۆ پانتای په‌لسه‌فه و هزری سیاسی، زه‌مین له‌به‌رده‌م هه‌ندی پرسپاری نوی و ده‌رگا به‌رووی هه‌ندی به‌رسفی تازه‌دا ده‌کاته‌وه. پیکگرتی بنه‌ما نه‌پستمۆلۆژی و سیاسیه‌کانی دوو ریتبازی مه‌زنی رۆژه‌لآت و رۆژئاوا، واته‌ قوتابخانه‌ی ئیعتیزال که به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی قازی عه‌بدولجه‌باری موعته‌زیلی* وه‌ک تیوریسیه‌نیکی سه‌ره‌کی و کۆکه‌ره‌وه‌ی به‌ره‌می هه‌موو بیرمه‌نده‌کانی ئەم ریتبازه نوپنه‌رایه‌تی ده‌کات و قوتابخانه‌ی نایدیالیزمی ره‌خه‌یی که پابه‌ره‌که‌ی ئیمانویل کانته* Immanuel Kant که سه‌ر به‌ دوو سه‌رده‌می جودا و شارستانیته‌تی جیوازان و ئەو

* قازی قوزات عه‌بدولجه‌بار کوری نه‌حمه‌د کوری خه‌لیل کوری عه‌بدوللای هه‌مه‌دانی نه‌سه‌دئابادی موعته‌زیلی (۹۶۹- ۲۵. ۱ز) که به‌ قازی به‌ناوبانگه، گه‌وره‌ترین پېشه‌وای موعته‌زیله‌ بوو له سه‌رده‌می خۆیدا. کاریگه‌ری به‌هێزی موعته‌زیله‌ له به‌سه‌ر وایانلێکرد واز له مه‌زه‌به‌ی نه‌شعه‌ری بېنیت و به‌ره‌و ریتبازی موعته‌زیله‌ بروت به‌ تابه‌تی داوی ناسینی ئەبی ئیسه‌حاق بن عه‌باس که ئەو کات په‌کێک بوو له گه‌وره‌ترین زانایانی ئەم قوتابخانه‌یه. خاوه‌ن دیدیگی نه‌نسکلۆپیدییه سه‌باره‌ت به‌ شه‌ه‌کانی هزری ئیسلامی. به‌شیک له به‌ره‌مه‌کانی بریتین له: المعنی فی ابواب العدل والتوحید که زیاتر له ۲۰ به‌رگه، الأدلة فی علوم القرآن، شرح الاصول الخمسة، المختصر فی اصول الدین، بیان المتشابه فی القرآن، التفسیر الکبیر، التفسیر المحیط، تنزیه القرآن عن المطاعن، نظم الفوائد وتقريب المراد للرائد، تثبیت دلائل نبوة، الاختلاف فی اصول الفقه، شرح العمدة، فضل الاعتزال وطبقات المعتزلة، شرح الجامعین، نهاية الإقدام فی علم الکلام، نقض اللمع، نقض لکتاب فی الإمامة، الخلاف والوفاق، الاعتماد، خاطر، شرح الجامعین، نهاية الإقدام، نقض اللمع، نقض الإمامة، الرازیات، العسکریات، الخوارزمیات، النیسابوریات. به‌شیک زۆری رای بیرمه‌دانی موعته‌زیله‌ له رېگه‌ی کتبه‌ی‌کانی ئەوه گه‌پشتوه به‌ تېمه.

* کانت (۱۷۲۴-۱۸۰۴) په‌کێکه له گه‌وره‌ترین و کاریگه‌رتین فه‌یله‌سوفه‌کانی جیهان هه‌م له بواری نه‌پستمۆلۆژیا و هه‌م له بواری فه‌لسه‌فه‌ی سیاسی داده‌نریت، له کونینگسبرگي ئەلمانیا له دایک بووه و دواتر له زانکۆی هه‌مان شار خۆپندنی ته‌واو کردووه، له سه‌ره‌تای کاری فه‌لسه‌فی خۆیدا هه‌ندی بابه‌تی سه‌باره‌ت به‌ فیزیک و ماتماتیک بڵاوکردووه‌ته‌وه و له ته‌مه‌نی سێ و په‌ک سالی نامه‌یه‌کی سه‌باره‌ت به‌ "سه‌رچاوه‌ی گه‌ردوون بڵاوکرده‌وه، له سالی ۱۷۵۵ به‌ هۆی ئەو دوو نامه‌یه‌ی که به‌ لاتینی نووسیوی، په‌که‌ میان ده‌رباره‌ی ناگر و دووه‌میان ده‌رباره‌ی بنه‌ماکانی سه‌ره‌تای زانیی میتافیزیکی، پرونامه‌ی دکتۆرای وه‌رگرتوه و نازناوی dozent وه‌رگرتوه که (نازناویکه بۆ وتنه‌وه‌ی وانه‌یه‌کی هه‌لپێژارده) و نامه‌یه‌کی تری پېشکه‌ش کرد به‌ ناوینشانی مۆنادۆلۆژیای سروشتی که شایسته‌ی کرد جیگه‌ی مامۆستاکی کنتوتز بگرتنه‌وه‌ پاش مردنی وه‌ک مامۆستایه‌کی تابه‌ت بۆ کورسی بیرکاری و فه‌لسه‌فه، دواي ماوه‌یه‌کی زۆر کار و به‌ره‌می هزری کانت په‌لای ئوستازی فه‌لسه‌فه‌ی له زانکۆی کونینگسبرگ وه‌رگرتوو.

ناگايي ويستگه را و نازاد له ميژووي هزردا، به واتاي جه ختکردن له سهر به رهه می مه عریفی که له بیروپا و پروانگه کانی بیرمه نده کاندای به رجه سته بووه سه بارهت به رافه ی دهق و لیکه و ته سیاسییه کانی. گرنگی توئینه وه: هه لده انه وهی توراسی عه قلی و هزری میژووی نیسلام، به تایبه تی تیکسته ده گمه ن و ره سه نه سیاسی و فه لسه فییه کان و به راورد کردنی به رپبازه کاریگه ره کانی جه مان، نه وه روون ده کاته وه که هۆکاری دواکه و تووپی عه قلی بهر له وهی ماددی بیئت، مه عریفیه و ئیمه به فه رامۆشکردنی نه م سامان و پاشخانه ده و له مه نده له راستیدا به شیکی گه وره له یاده وری و میژوو و وجودی خویمان ده سپرینه وه، چونکه به شیکی زۆری نه و تیۆری و چه مکانه ی دواتر رۆژئاوا پییگه یشتووه و بووه به هۆکاری په ره سه نندیان، چه ندين سه ده پیشتر له دووتوی ئه م تیکسته ناوازانده ا گفتوگۆی له سهر کراوه.

1. جوارچیوهی تیۆری ده رکه وتنی ویستگه رای موعته زیله و ره خنه گه رای کانی

1-1. قوتابخانه که لامییه کان و ده رکه وتنی ره خنه ی کانت

ویست که مرؤف ده کات به بوونه وریکی ناوازه، جه وهه ری بیری فه لسه فی و سیاسی ریپازی موعته زیله و ره خنه گه رای کانت پییکده هیئت، به لام چی واده کات کرده ی مرؤپی ره هه ندیکی نه خلاق و ره برگریت. نه م سیسته مه مه زنه ی که نه م دوو رپبازه بۆ سه لماندن پییسه کییه فه لسه فییه کانیان به کاریان هیناوه، له راستیدا خودان پییینه یه که که هه م کاریگه ره به رپباز و قوتابخانه که لامی و نه پستمۆلۆژییه کانی سه رده می خویمان و هه م هه ولئیکی گرنگی هزری بووه بۆ ده رچوون لی، هه ر بۆیه سه ره لده نانیان سه ره پای جیاوازی شوینکاتی، به چه شنکی تۆکمه هاوتای یه کترن له رووی تیۆرییه وه و لپرده به کورتی ئاماژه به به ستین و چه مکه سه ره کییه کانیان ده که ن.

1-1-1. زانستی که لام و فیرقه که لامییه کان

ده رکه وتنی زانستی که لام له شارستانییه تی نیسلامیدا، له لایه که وه به سه ره تای ده رچوون له تیگه یشتنی شه ر-سه نته ر و گپرا نه وه داده نریت و له لایه کی تره وه، قوولبوونه وه یه له خودی مرؤف و ئافرینه ره که ی، به پشت به ستن به و بنه مایانه ی که عه قل ده توانیت دایانئا فریتیت، هاوکات ده و له مه نده کردنی نه زموونی که شفی جه مانه له ریگه ی زمان و هه موو توانسته کانییه وه به مه به ستی گه پان به دوا ی نه و پرسیاره فه لسه فی و فکرییه نه به دیبانه ی که به شیکی له بوونی مرؤف ره نگرپژ ده که ن و له گه ل گوپینی روانگه بۆ خودی مرؤف کاریگه ری راسته وخۆ له سهر جه مانی سیاست داده نین، نه مه به تایبه تی له شارستانییه تی کدا بایه خه که ی چه ند هینده یه که عه قلی نه بسترکت که پیویستی به تیۆریزه کردنی فه لسه فی و دروستکردنی ده زگای چه مکسازیه وه هیشتا باش گه شه ی

نهكردوو، و نايين وهك فؤرمی زالی بيكردنهوه بههوی زالبوونی گيژانهوه، وهك ليشفهگهپری سهرهکی
نهركؤمينتهكان دهيهويئت له سنووری عهقلی رهشؤکی دهرنهچيئت.

بهه له سهرهلهلدانی رتيبازه كهلامييهكان له ميژووی ئيسلامدا «بيروكهی خواناسی وهك گهوههري
نهزموونی نايینی، بيروكهيهکی ماددی، بهرجهسته و دياريكراو بوو» (مدكور، ۱۹۸۳، ۲۳-۲۴) ههر بؤيه
دامهزراندنی زانستی كهلام پيگهيهکی گرنگی ههيه له بواری زانسته عهقلبييهكاندا، بهتاييهتی له
بهرامبهه وشهی فيقه واته تيگهيشتن يان زانینی حوكمه شهرييهكان، چونكه ههر وهك ئيين
خهلدون دهليئت كهلام بريتييه له «بهلگههينانهوه بؤ بيروباوهري ئيمانی، به بهلگههی عهقلی» (ابن
خلدون، ۲۰۰۶، ۳۶۳). ئهوهش واته قولبوونهوه له زمانی قورئان له نيوان ئايهتی موحهكم و ئايهتی
چوونيهك (المتشابهات) و سهرهتای هاتنهئارای ناكؤکی نيوان عهقل و نهقله. (الفاخوری و العجر، ۱۹۹۳،
۱۷۰-۱۷۲) واته جياووزی نيوان ئه و ئايهتانهی كه روون و راشكاون و ئهحكامهكانيان لهسهه
دادمههزيت، لهگهلهوانههی كه راقه و تاويل ههلدهگرن و چهندين مانای جياوازيان ههيه، به
تاييهتی مانای ميتافؤپری كه تييدا كؤدهكاني زمان رؤل دهيين و پيويستی به تيפקرينه.

كهواته زانستی كهلام واته پانتايی زانسته عهقلبييهكان و له نيوياندا چؤنيهتی گهيشتن به ناسيني
خودا وهك چهكيكي رپوت به پشت بهستن به بهلگه و نيشانه عهقلبييهكان و ههولنيكه بؤ
عهقلانيكردنی نايين له پنگههی بهلگههی لؤژيكييهوه له چوارچيويهی دهقدا به مهرجی گونجانی لهگهله
عهقلی ههمهكيدا، كه ههموويان سهرهپای بنههته هزرييه پهتبييهكانيان دواچار ئامانجی سياسيان
ههبووه بهتاييهتی سهبارهت به دوو چهكمی گرنگی واته "ويست" و "كرده" كه ههر دووكيان پالنهري
سهههکی جولهي مرؤفن وهك بوونهوهريكي عهقلانی، ههر بؤيه زانستی كهلام كه موعتمزيله نوينهرايهتی
دهكرد كهواته بهرانبهه ههندي ئاراسته و تهوؤمی فيقی و عهقائیدی وهك سيفاتييهكان (الصفاتيية) و
جهبريهكان (الجبرية) و قهدهرييهكان (القدرية) سهبارهت به چارهنووس و ئيرادهی مرؤف و نهو
پرسياره گرنگه سياسي -فهلسهفييهی كه ئايا مرؤف له كرده و ويست دا ئازاده يان مهحكوم؟
سيفاتييهكان له بهرسفی ئهه پرسيارهه خؤيان له تهئويلی دهق بهدووور دهگرت و لای ئهوان
كؤنتيپكست بايهخي نهبوو و گرنگترین خال ئهوه بوو كه خودا «توانا و ئيرادهی له بهنده نهفي كردوووه و
مرؤف بزوينراوی قهدهري خودايه» (العوا، ۱۹۸۷، ۳۵). هاوكات جهبريهكان جهختيان لهسههه ئهوه
دهكردوه كه مرؤف هيچ كرده و تونايهکی نييه» (الشهرستاني، ۱۹۹۲، ۷۲) و جهختيان لهسههه توانای
پههای خودا دهكردوه و دهيانوت «كاتن كردهيهك دهديتته پال مرؤف تهنيا مهجازيه» (الاشعري،
۲۰۰۹، ۳۷۷). پهگهكاني سيفاتييهكان بؤ بيروكههی مادديبوونی ئافريتهه يان مرؤفاندنی دهگههپتتهوه،
واته پهيوهسته به ميتؤدی دهفگهرايی پهتی كه سهرهپای فؤرمگهراييهكهی و جهختكردنهوه لهسهه

رواالت، توانای مامه له کردنی له گه ل چه مکه پتی و بیرۆکه ره هاگاندا نییه، ئەمەش جگه له قەتیسمان له چوارچۆوهی دەقدا، مرۆفیش کۆت و بەند دەکات و ئیرادە ی لێدەسینیتەوه. له دیدی جەبیریەکانیش مرۆف دەکەوێتە ناو بازنیەکی داخراوەی حەتمیەتی خودایی تۆکمەیه، هەموو کردووه و نیەتەکانی بەندەکان پێشتر بریاربان لەسەر دراو، بەلام قەدەرپیەکان که دامەزێنەرەکهی (مەعبەدی الجوهه نییه - ۶۹۹ ز کۆچی دوا ی کردووه). یەکه مین رێبازە که بانگەشە ی "نازادی ویست" ی کردووه و بیرۆکه ی قەزای و قەدەری حەتمی رەت کردووه تەوه، هاوکات داکۆکی له توانا و توانست و اختیاری مرۆف کردووه تەوه. دواتر غەیلانی دیمەشقی (- ۷۳۱ز) لهسەر هەمان رێباز بەردەوام دەبیت و پێیابوو «مرۆف ئەوهی دەبەوێت بەسەر بەستی (اختیار) ئەنجامی دەدات خودا فەرمان بە ستەم و قێژەونی (الفحشاء) و سەرەرۆی (العصیان) ناکات» (العوا، سەرچاوه ی پێشو، ۳۹-۴۰) و هەموو شتێک بەندە بە ویست و تواناو و «مرۆف بە قەدەری خۆی کردە ی چاکه و خراپه دەکات» (نلینو، ۱۹۴۰، ۱۹۹) بەم شیۆهیه، باوەرپان وابوو مرۆف ئیرادە ی نازده و توانای هەیه بەسەر کردەکانیدا بە مانا حەقیقیەکه ی نهک بە شیۆهیه کی مه جازی، خۆی هەلده بێریت و سەر به خۆیه، نهک ناچار کرایت، هەر بۆیه بەرپرسه له وهی ده یکات و به رهنجای کار و کردووه کانی ده که وپته سەر شانی خۆی و ئەمەش دەبیتە بنەرەتی سەرەکی هزری موعتەزله له رووی فەلسەفی و دواتر دەرەنجامیکی قوئی سیاسی بەر هەمدینیت.

۲-۱-۱. سەر هەلدان ی رێبازی موعتەزله

ئەم قوتابخانەیه له سەرەتای سەده ی دووه می کۆچی له شاری بەسره دەرکەوت و بە دوو قونای جیاوازدا تێپەری، قونای عەباسی (۱۰۰-۲۳۷ ه) و قونای بوهیی (۳۳۴-۴۴۷ ه) و دواتر لقیکی لێ درێژ بووهوه بۆ بەغداد، و له سەرەتای خەلافەتی عەباسیدا گەشتنە لوتکە ی دەسەلات. (المعتزلی، هەمان، ۲۲) شەهرستانی له کتیبی "الملل والنحل" دا هۆکاری ناوزەدکردنی ئەم رێبازە بە موعتەزله بۆ کێشە ی دەمەزێنەرەکه ی واتە (واصل بن عطاء الغزال ۶۹۹-۷۴۷ ز) و مامۆستا که ی واتە (حەسەنی بەسری*) دامەزێنەری یەکه می بیرۆکه ی ئیرادە ی نازاد دەگەرینیتەوه سەبارەت بەو کێشەیه ی که نایا ئەنجامدەری گوناھی گەوره (الکبائر) کافرە یان نا؟ واصل رای خۆی دەرپری که نه کافرە نه موسلمان و دانیشتنەکه ی حەسەنی بەجێبێشت و له گه ل ئەوانە ی که له تەکیدا هاوړا بوون له گۆشەیه کی مزگەوتدا دانیشت و بۆشی دەکردنەوه، پاشان دواتر (عمرو بن عبید ۸۰-۱۴۴ ه) پێوه ی پەيوهست بوو

* ئیمام ئەبو سەعید حەسەن کوری ئەبولحەسەن یەساری بەسریه (۱۱۰-۲۱۰ ک / ۷۲۹-۷۶۴ ز) باوکی خەلکی میسان بووه و له مەدینە هاتوووتە سەر دونیا، له مائی پیغەمبەر (د.خ) ژباوه و له بەسره نیشته جی بووه، دواتر به به ئیمامی بەسره نوابانگی دەرکردووه و به دامەزێنەری بیرۆکه ی ویستی نازاد له هزری ئیسلامی ناوزەد دەرکرت.

و (حهسه نی بهسری) وتی، "اعتزل منا واصل- واصل دوورهپه ریزه لیمان" لیروهه ناسنای 'موعتهزیه' (نیعتزال و دوورهپه ریزی) بهسهردابرا. (الفاخوری والجر، سهرچاوهی پیشوو، ۱۴۱)

به م جوړه یه که م چرکه ساتی سه ره له لدانی نه م ریبازه فکریه په یوه ندی به هیئانه نارای دیدگایه کی نوییه بو کی شه یه که و ده رچوون له شیوازی فکری باوه، هه رچه ند له پویایه تی تر دا ناماژه به وه کراوه که نه م ناوه ناماژه یه به بیلا یه نی له سه ره تای سه ره له لدانی مملاتی و نا کوکی نیوان "نه هلی سونه و خه واریج" که نه مه ره هنده سیاسیه که تی و له به شی دووه مده له سه ری ده وه ستین و به سه ر چه ندین ناراسته دا دابه ش ده بن **. لیروهه ده توانین بلین که وشه ی موعتهزیه زیاتر له ده لاله ت و واتیه کی هه یه، له ناستیکدا په یوه سته به تیگه یشتی مه زه بی و عه قیدی و نه مه ش په یوه ندی به و واقیعه وه هه یه که تییدا ده رکه وتوه له سه رده می مملاتی نیوان فکر و مه زه ب و ته نانه ت نایینه جیاوازه کان. بنه ماین چالاکی که لامی نیعتزال که مه به ستی به رگریکردن بووه له عه قلیه ت و نازادی عه قلی مرؤی به رامبه ر به ده سه لاتی ده ره کی و کارکردن بو چه سپاندنی مافی زاتی مرؤف له داهینانی بیروپراکانی و هه لگرتی به پرسپاریتی هو شیارانه له کرده وده «له بنه رته دا به لق یان درپژکراوهی ریبازی قه ده ری داده نرین، و خالی ده ستپکی بیروپاوه ریان هه لژاردنی سه ره به ستانه و نازادی ویسته» (بدوی، ۱۹۴۰، ۱۹۲)، هه ر بویه په یوه ندیه کی فکری به هیز هه یه له نیوان نیعتزال و قه ده ریبه کان که باوه ریان وابوو که قه ده ر به چاکه و خراپه وه له به نده وه یه و به هه لژاردنی خو ی له کرده وه کانیدا و ده بن له سه ر

** کاتیک موعتهزیه ده ستیان کرد به قولبوونه وه و لیکوئینه وه له بنه ماکانیان له ژنر رۆشنایی فه لسه فه ی یونانی و ریبازه کانی تر که به هو ی بزوتنه وه ی وه رگریانه وه پیمان که یشتوو و له شرؤفه و لیکدانه وه کاندای پیشفه چوونیک هزریان به خو یانه وه بینی و دواتر، چه ندین ریبازی جیاوازیان لیکه وتوه و به سه ر زیاتر له بیست ده سته دا دابه شبوون که، گریگرتینیان نه مان بوون: نه زامیه: که نه بو هوزه یلی عه لاف (۸۴۹-۷۵۱ ز) دایمه زرانسد، نه زامیه: شوئیکه وتووای نیبراهیم نه زام (۸۷۶-۷۷۷ ز)، جاحزییه: شوئیکه وتووای جاحیز (۸۷۲-۷۷۵ ز)، جویاتییه: شوئیکه وتووای جویاتی (۹۱۷-۸۴۹ ز)، نه سواریه (شوئیکه وتووای عه لی نه سواری)، مه عمه رییه (شوئیکه وتووای مه عمه ر کوری عه یاد سوله می)، بیشریه (شوئیکه وتووای بیشر کوری موعته مر)، هیشامیه (شوئیکه وتووای هیشام کوری عه مرو فوتی)، مه رداریه (شوئیکه وتووای عیسا کوری سوبه یج ناسراو به نه بو موسا مه ردار)، جه عفه رییه (شوئیکه وتووای جه عفه ر کوری حه رب)، جه عفه رییه (شوئیکه وتووای جه عفه ر کوری موبه شیر)، نیسکافییه (شوئیکه وتووای موحه ممه د کوری عه بدوللا نیسکافی)، سومامیه (شوئیکه وتووای سومامه کوری نه شره س نه مر)، خه یاتییه (شوئیکه وتووای نه بو یه عقوب حه ششام)، که عبیه (شوئیکه وتووای نه بولقاسم عه بدوللا کوری نه حمه د کوری مه حمود بلخی، ناسراو به که عبی)، به شه مییه (شوئیکه وتووای نه بو هاشم کوری نه بو عه لی جویاتی) و پیمان ده گوترت زهمیه (العوا، ۱۹۸۷، ۵۷ و الفاخوری والجر، ۱۹۹۳، ۱۵۲).

ئەوانىش سزا و پاداشت بکړت. (المعتزلي، ۱۹۲۵، ۴۹) کۆى بېرى فەلسەفە قوتابخانەى ئىعتىزال لەسەر پېنج بنەما دامەزراره وهک چوارچۆهيه کى بېروباوه پى و پاشان فکرى و زۆرجارىش تەنيا له دوو پرەنسىپ واته داد و يەکتاييدا کورت دەرکړتەوه، پېنج پرەنسىپه سەرەکيه که برىتين له:

۱- يەکتايى (التوحيد)، موعتەزله کۆکبوون لەسەر پېناسەکردنى خودا له سنوورى عەقلى پەتيدا که خودا يەکه، فرەبى له زاتيدا نيه و ئەو بەدېهېنەرى هەموو شتېگه و ئەو شت نيه. واته «جهان دروستکەرېکى کۆنى هەيه، توانا، زانا و زیندووه، نه جهستهيه و نه عەرزه و نه جهوهه ره، دادپەرور و دانايه، خراپه ناکات و نايه وپت، ئەرکى کردووه بۆ دانى پاداشت و توانای کردەى داوه و هۆيه وه سزا ديارى دەرکړت» (المرتضى، ۱۹۶۱، ۷-۸).

۲- داد (العدل)، هەموو ئەوهى که خودا دەبئافرېنېت و دەيکات تەنيا بۆ بەرژه وهندى مرؤفه، کردەکانى مرؤف هى خۆيانە، بەر له کرده توانستيان هەيه. قازى عەبدولجەبار* چەمکى داد بەم جۆره پېناسە دەکات، "زانسته لەمەر پکاژى (التزیه) خودا له هەموو قېزەونيه ک و پاکژيه تى له پرستنى خراپى و پېچەوانەى بەرژه وهندى و سەلماندى ئەوهى هەموو کردەکانى حکمەت و داد و راستين". (البصري وآخرون، ۱۹۸۸، ۱۹۸) جهختيان لەسەر ئەوه دەرکړدوه که خواى بالآ کۆنه (القديم) و کۆنىش تايبه تيرين وهسفه بۆ خودى ئەو و هەموو سيفات کۆنه کانيان له بنه رەتدا، رەد دەرکړدوه و نامازەيان بهوه دەرکړد که خودا زانايه له خۆيدا، توانايه له خۆيدا و زیندووه له خۆيدا، نه به زانست و به توانست و به ژيان (الشهرستاني، سەرچاوهى پېشوو، ۳۸). چەمکى دادى ئيلاهى خالى دەستپېکى ديارىکردنى هۆکارى ئافرانده و دەبى دان بهوه دابنرېت که دادى يەزدانى واده خوازېت که کردەى خوا هەموو جوانى بېت، چونکه قېزەونى هەئنا بېرېت و بەئېنشکېنى ناکات سەبارەت به و ئەرکانەى هەيه تى و بەم جۆره دادى ئيلاهيان رزگار کردووه له ستم و نەرېتى کردەى شەر له خودا و خستويانەته ئەستۆى مرؤف (دغيم، ۲۰۰۷، ۸۸-۹۳).

۳- بەئېن و هەرەشه (الوعد والوعيد)، بېرمەندانى هزرى ئىعتزال وهک قەدەر ييه کان جهخت لەسەر ئەوه دەرکړدوه که ويستى مرؤف ئازاده و دەتوانى ئەوهى ديه وئ بىکات و له توانستى دايه نەشیکات، بەمە رەدى ئەوهيان کردوه خودا ستم بکات و ئەرک و بەرپرسيارېتيان (التكيف) هیناوه تەپېش. (واسل) دەئېت خواى بەرز و دانا و دادپەرورە ناشېت شەر و ستمى بخه ينه پال، بەئکو بەنده (مرؤف) بکەرى چاکه و خراپه يه (العوا، سەرچاوهى پېشوو، ۱۶۹).

٤- پینگه ی نیوانی دوو پینگه (منزله بین المنزلتین)، ئەمەش ئەو سەرەتایه یه که موعته زبیله ی پین دهناسرته وه و ههولیانداوه یه که م بهردی بناغه ی دوورکه وتنه وه ی له ته کفیری رووکه شانه دابنن و پینوانابوو بکه ری گوناھی گه وره فاسقه و له ئیسلام دهنراچیت (القاضی، ١٩٦٥، ٦٩٧ و دواتر).

٥- فه رمانکردن به چاکه و نه هیکردن له خراپه (الامر بالمعروف ونهی عن المنکر)، ئەم پره نسییه هه م کومه لایتی-ئه خلاق و هه م سیاسیه و فه رمانه ئه خلاقیه کرده یه کانی له سه ر دادمه زبیت و هاوکات بنه مای بیرۆکه ی پیشه وایه تیه. (القاضی، ١٩٦٥، ٧٤١ و دواتر).

موعته زبیله یان ریبازی ئیعتزال به یه کیک له گه وره ترین ره وته هزری فه لسه فیه کانی و مپژوو ی ئیسلامی دادنه رین، که به هوی دانانی هه ندی پره نسییه هه مه کی و بوونی ده زگای بیرکردنه وه ی تاییه ت، بووه به قوتابخانه یه کی فکری عه قلانی، هه ولیانداوه زۆربه ی پرسه شه رعیه کانی له چوارچیه وه ی تیگه یشتنی عه وامانه ده رپین و به پشتبه ستن به لۆژیک هه وئی چاره سه رکردنی هه ندی کیشه بدن که به شیکه له نه ریتی نایینی و به به خشینی ره هه ندی کرده یی پین دهن رنجامی سیاسی لیکه وتوه ته وه و بووه ته هوی هینانه نارای عه قلانیه ت و بیر نازاد، له سه ر بنه ره تیکی تۆکمه که بریتیه له هاوته ریب کردنی راستی چه مکه په تیه کانی و حه قیقه تی مرۆبی له چوارچیه وه ی زمان و راقه

و دامه زراندنی ژانیکی ئه خلاق و پۆچی له سه رده مێکدا که هزری دژه عه قلی و دژه فه لسه فی بالاده ستبووه و هه وئی نه وه یان داوه ده زگا سیاسیه کانی خاوه ن چوارچیه وه ی تیوری تۆکمه بن.

به م جوژه سه ره رپای له قولبوونه وه له زمان له لایه ک و پینداویستییه روحی و ئه خلاقیه کانی کومه لگا له لایه کی تر سه ره له دده ت، ئەم قوتابخانه یه هاوکات له ژنر کاریگه ری فه لسه فه ی یۆنانی و بزوتنه وه ی وه رگپرانسی شاکاره فه لسه فیه کانی نه و سه رده مه، به تاییه تی ئه فلاتون و ئه رستۆ له سه رده می عه باسییه کاندای «به م وته ی ئه رستۆ زۆر کاریگه ر بوون که خودا خاوه ن ره فتاری ره ها نییه، هه رچی بیه ویت بیکات، به لکو سیسته مه» (جار الله، ١٩٧٤، ١٠٢). لپه ره وه ریبازی موعته زبیله هه ولیداووه قوتابخانه که ی له سه ر بنه مای لۆژیک دابه زرینی، به تاییه تی له مه ر پیشه کی و بورهانه کانیان و قازی پینوایه رمان و بیرکردنه وه له ناسینی باری ته عالا یه که م هه نگاوه (البصری و، سه رچاوه ی پینشو، ١٩٩) ئەمه ش ناسینی هه مه کی ره هایه له رنکه ی به لگه خوازی و ئه رگومینتسازیه وه نه ک نه قل و گپرانه وه.

به پینچه وانیه دیالۆگه کانی ئه فلاتون که گفتوگۆیه له نیوان سوکرات و چه ند که سیکی تر سه باره ت به بابه تی جه وه ره و ماهیه تی شته کانی، کتیه کانی قازی که به شیکه زۆری هزری قوتابخانه ی موعته زبیله ی کوکر دووه ته وه وه لمانامه یه که بۆ نه و که سانه ی ده یانه ویت بنه ماکانی هزری موعته زبیله بزانی و ئاماده کردنی قوتابیه ی بۆ مونا زه ره و چۆنیه تی به ره رچه دانه وه ی رای نه یاره کانی له گه ری دورستبوونی گفتوگۆ. به و حاله ش وه ک نه هلی که لام له مپژوو ی هزری ئیسلامیدا توانیان پره نسیپ و دیدگای تاییه ت به خۆیان بو نیاد

بنين و فەلسەفە و ئايين ليكگرئ بدهن و رافەيەكى نوئ بۇ دەقى پيرۆز بکەن که له گەل هەمەکیەتی ویستی خوداییدا بگونجیت که هەمان چاکەیه و «له رووی کۆمەلایەتی و سیاسیش، بەتایبەتی بە پشتیوانی دەولەت هەولیاندا عەقلى خەلک له ترس و خورافات رزگار بکەن» (امین، ۱۹۹۷، ۱۹۶-۱۹۷).

گرنگی ئەم پینچ بنەمایە و کورتکردنەوهی تەنانەت له دوو بنەمادا له ئاستی تیۆری بایەخی له وه دایە هەولیانداوه بەشیوهیەکی ئەبستراکت و بەزمانیکی فەلسەفی چوارچێوهیەک بۆ تیگەبشتنی جەهان داپرێژن که هەندەک و هەمەک (الجزء والکل)ی جەهانینی هزری له گەل بە کدا یەکانگەر بیت و دزایەتی نەکەوتە ناو سیستەمی لۆژیکە کەیان. چرکوردنەوهی روانگەکانیان له رووی ئیلاهی و مرۆپیه وه بۆ چەمکەکانی داد و پەيوەندی نیوان مرؤف و خودا و له کرده و ویست و لیکەوتەکانی، جگە له هیانەنارای چەمکەکانی وهک ئەرکیکی گرنگی فەلسەفە، هاوکات زەمینەیهکی له باری تیۆرییه بۆ دەرشتی روانگەیهکی عەقلانی بۆ سیاسەت که هەر له بازنەهی کرده و پێداویستییهکانی ویستی مرؤفدا دەسورپیتەوه. ئەم پینچ بنەمایە یارمەتیدەرێکی تیۆرییه بۆ چۆنیەتی سەلماندنی ئەو بانگەشەیهی خستویانەتەرپوو بە تاییبەتی سەبارەت بە پەيوەندی ویست بە نازادیی و کرده بە عەقلانیەتەوه که پاساوی ئەخلاقیهتی مرؤفیشە وهک بوونەوهیێکی کۆمەلایەتی-سیاسی که هەمان پرسپاری سەرەکی کانتە بۆ زروورەتی ئەخلاق هەمەکی.

۲-۱. ئەبستمۆلۆژیا و تیۆری رەخنەگەرایی کانت

۱-۲-۱. رێبازی عەقڵگەرایی

پیشینەیی فەلسەفەیی کانت بۆ کیشەیی نیوان قوتابخانە عەقڵگەرایی (Rationalism) و ئەزمونگەرایی positivism دەگەرێتەوه له پیش هەموویانەوه دیکارت که میتۆدی عەقلى بەکارهێنا بۆ سەلماندنی بوون له سەرەتایەکەوه که له رووی عەقلىیهوه بەرپههایی گومانی لێ ناکریت، ئەویش هەر وهک خۆی دەلێت رسته راستە جەبرییهکەیهتی، واتە "من بیر دەکەمەوه که واتە من هەم" هە که بە "کۆجیتۆ" cogito ناسراوه (دیکارت، ۱۹۸۸، ۳۸). واتە بیر بەشیوهیهکی داپراو له دەرەوه و تەنیا بەپشت بەستن بە خۆی دەتوانیت واقع و وجود بدۆزیتەوه. سەلماندنی بوون له خۆیدا، له پێگەیی عەقلەوه وهک سیستەمیێکی تەواو که لۆژیکیی توندوتۆڵی هەیه بێ گەرانهوه بۆ دەرەوه، یەکیێک بوو له تاییبەتمەندییه سەرەکییهکانی ئەم قوتابخانەیه، هاوکات ویستی نازاد لای دیکارت ویستیێکی بیکۆتایی بوو که نازادە لهوهی رەزامەندی و ناپەرەزایەتی دەرپەرێ له مەرپەيوەندی نیوان بیرۆکەکان که یادگە یان توانستی تیگەبشتن و هەست دەبخاتەرپوو، ئەمەش پێچەوانەیی مەعریفەیی ئیمەیه که سنووردار و کۆتایدارە و گریمانەیی ویست دەکات وهک هێژیکیی ناوهکی بیکۆتایی (دیکارت، سەرچاوهی پیشوو، ۶۹) که هۆشیاری مرؤفی نازادی له سەر دامەزراوه وهک سیفەتیێکی خودی له سەرخوا-وهستاو، دواتر (لابینیتز ۱۶۴۶ - ۱۷۱۶) رایابوو له سەررووی نەفسی مۆنادی کۆتایدار،

واتە یەكەیی پیکرگرتنی مرۆف وەك جەوهەری سادە و گەردیلەیی راستەقینەیی شتەكان، نەفسیكی بیکۆتایی بوونی هەیه كە تیگەیشتن و ویست لەخۆ دەگرت (لایبیتیز، ۲۰۱۵، ۲۴) ئەم بیکۆتاییە کاریگەری رەهای لەسەر خودی عاقل و ریکخستنی ویست هەیه. (لایبیتیز، سەرچاوهی پێشوو، ۱۰۰) لێرەوه جیاوازی دەكات لە نیوان دیارده نوێكردەكان (حادث) و یاسا هەمەكییەكان كە پرسى بنەچەیی مەعریفە و بەهاكەیی دەرووژینیت و ئەزموونی مەعریفەیی نوێكرد ناجەوهەرین بۆ نەفس لەخۆیدا، بەلام مرۆف بەهۆی عەقلیەوه دەتوانیت پەنسیپە زەروریهەكان و حەقیقەتە پێویستەكان دەرک بکات و هەر کاتێ مۆنادەكان کردەیان لەخۆ گرت ئەو هەموو کردەكان سەرچاوهەکیان بۆ ئەو دەگەرپتەوه و ئەوهش واتە نازادی و بوونی ویست لە هاوسەنگی تەواودا كە بە نازادی كاردەكات. (كرم، ۲۰۲۱، ۱۳۹)

لەم پێشەكییە تێدەگەین كە عەقلگەراییی جەختی لەسەر ئەوه دەكردهوه كە عەقل حەكەمە بەسەر هەموو پرسەكانی پەيوەست بە تیگەیشتن و رەفتار و كرده و بیروبووچوونەكان و بەهۆیەوه مرۆف دەتوانی لەگەڵ عەقلی هەمەكیش پەيوەندی دروست بکات و بیناسیكی كە دەشیك ناوی بنیین خودا یان سروشت یان سیستەم، ئەمە پەيوەست نییە بە ئەزموونی رۆژانە و كە ئەبوونی مەعریفە لەرێگەیی هەستەكانەوه، بەلكو عەقل وەك سیستەمیك لەخۆیدا دەتوانی بابەتەكانی خۆی دیاری بکات بە بابەتی زانستی و ئەخلاق و بەهاییی و پەيوەندی لەنیوان هزر و شتەكان بخوێنێ و واقع دەرک بکات.

۲-۱-۲. رێبازی ئەزمونگەراییی

ئەزمونگەراییی لە فەلسەفەیی رۆژئاوادا كە پۆزەتیفیزم لە زانستدا نموونە بالاکەیهتی كە بە ئۆگست كۆنت (۱۷۹۸-۱۸۵۷) دەبێتە میتۆدیكی تۆكەم، ئاماژە بە نەرتیكی ئەپستمولۆژی دەكات كە تەنیا دان بە مەعریفە و حەقیقەتە دەرەكییەكاندا دەنیت كە بەشیۆهیهكیی بابەتی بسەلمێترین و دیارترین بیرمەندانی ئەم قوتابخانەیهش (دەقیفە هیوم) و (جۆن لوك) و (جۆن ستيوارت میل) و (بیركلی) یان كە وەك هەلگەرانەوهیهك لە رێبازی عەقلانیەت و تیگەیشتنی دینی و لاهوتی بۆ مرۆف و بوون بەگشتی. لوك ئاماژە بەوه دەكات كە سئ جۆر مەعریفەمان هەیه سەبارەت بە بوونی راستەقینە، مەعریفەیی هەستەكیی لەمەر بوونی خۆمان، مەعریفەیی بورهانی لەمەر بوونی خودا، مەعریفەیی هەستەكیی لەمەر بوونی شتەكان و لە نیوان ئەم سئ مەعریفەیهدا ئەزمونگەراییی مەیلی بۆ سییه میان هەیه و پێیوايه هەموو مەعریفە بەرههەمی ئەزمونە و جەخت دەكاتەوه هیچ پەنسیپیک بوونی نییە كە بتوانریت لە رێگەیی هییزی عەقلەوه دروستیهكەیی بسەلمێریت (فرانك، ۱۹۸۳، ۸۴) ئەمەش واتە هەموو دیاردهكان لەناو كات و شوین دان و هۆیهتی پردی پەيوەندی نیوان واقع و تیگەیشتنی نییە. هاوكات هیوم پێیواوو بەلگەخواری ئەزموونی و هۆخواری بەشیكی دانەبرایی ژبان مرۆفە و زنجیرهیی سروشتی و كردهی ئیرادی پەيوەستن بەیهكەوه (هیوم،

۲۰۰۸، ۱۲۶-۱۲۸) و لېږهوه بېرؤکهی "هؤیه تی causation" هینایه ئارا و ده لیت: «حه تمهن ده لیت له په یوهندی greation نیوان شته کان دابړپژریت و ئیمه پپویدسته که شفې بکهین، هر بؤیه هؤ و نه نجام ده دؤزرتیه وه» (بدوي، ۱۹۷۵، ۱۰۹). له دیدگای نه و له زنجیره ی هؤکارپتی نیوان شته لیکدوورده کان لانیکه م ده توانین گریمانه ی نه وه بکهین و په یوهندی لیکبه ستن خه سلته تی سه ره کی و جه وه هری هؤیه تیه (رسل، ۱۹۷۷، ۳۱۱-۳۱۳). به پپی ریبازی نه زموننگه رای عه قل ناتوانی نه نجام دهرک بکات به بی هؤکار، ته نانه ت بینی دیارده کان هه میشه بېرؤکهی هؤیه تی ده ورؤییت و هه موو مه عریفه یه کی مروی له هه لزان له دهره نجامه وه به ره و هؤکاره کان کورت ده بیته وه (بدوي، سه رچاوه ی پيشوو، ۹۷)، ثم په یوهندی هه ش واته روودا و له نه زمون و واقیعا دتیه بوون و په یوهسته به شوینکات و هیچ بنه مایه کی نه خلاق نییه بتوانین به شیوه یه کی گشتی و روون وه ک بنه مای رامانی وه ریبگرین به فیه رت بوونی هه لیت. (لوک، ۲۰۱۹، ۱۴۶).

به م جوړه لای نه زموننگه رای هه موو مه عریفه یه کی زانستی و نه خلاق په یوهسته به نه زموننی هه سته کانی مرؤفه وه و نه مه ش واده کات چالاکي عه قل له هه مه کیه تی خؤیدا پشت به دهره وه به ستیت، هر بؤیه هه موو پرهنسیپه فؤرماله هه مه کیبه کان بؤ عه قل رهد ده که نه وه و دان به نه حکامی هه مه کی دانانین. واته نه گهر لای عه قلگه رای پپوهری حه قیقه ت هه لئنجان لیت و مه عریفه سه رچاوه که ی بؤ پرهنسی پيشینه یی و زهرووری بکه رپته وه، نه و نه زموننگه رای جه خت ده کاته وه که ژده ری مه عریفه و ناسینی حه قیقه ت نه زموننی هه سته کیبه که به هؤی جهانی دهره کیبه وه سنووردار ده کرپت (جعفر، ۱۹۹۹، ۳۶-۳۹). به م جوړه هر دوو ریبازه که تووشی جوړپک له بنه سته هاتبوون و یه که میان سیسته میکی میتافیزیکی گشتگریی دروست کردبوو که جگه له به ره مه پینانی دؤگماتیزم، سه لماندنی بانگه شه کانی دژوار و نه سته م بوو، دووه میشیان به هؤی رهد کردنه وه ی هه موو مه عریفه یه کی هه مه کی بابته ی، گومانی ده خسته سه ر توانستی عه قل تیوری و به ره و گومانگه رای و رپزه گه رای رؤیشتبوو. بؤ دهرچوون له م ته نگزه به ریبازی ره خنه گه رای criticism کانت سه ره لده دات و هه ولده دات عه قل و نه زمون و دروستی حوکمه کان و هه سته به یه که وه گریپدات که کاریگه ری له سه ر پاکژکردنه وه ی عه قل و توناکانی مرؤف هه یه، به ناراسته ی سیاسه تیکی جهانی ده چیت.

۲-۱-۳. کانت و پرهنسی عه قلی پراکتیکی

ئیمانویل کانت (Immanuel Kant) به خالی وهرچه رخان داده نریت له میژووی فه لسه فه ی رؤژئاوا که به هؤی دامه زانندنی سیسته میکی لؤژیکی فه لسه فی هه ولیداو په یوهندیه کی تؤکمه له نیوان عه قل و مه عریفه سه باره ت به دیارده کان بینیته ئارا و عه قلی به سه ر سئ ناستی په تی و کرده یی وه پیزی حوکمداندا دابه ش کردوو و له وپوه به دوا ی یاسایه کی بنبری نه خلاقیدا ده گهرپت که م هه م شت له خؤیدا (واته جهانی ناوه کی

مرؤف) و هه م شت بؤخوی (واته جهانی دیاردهكان) بسهلمینت، دواتر له دهولتهی نهخلاقیه هه مهکی و دهستورییدا رووگه سياسييهكانی دهريکهون. به هوی جیگورکی کردن به پيگگی کاریگهر له سهر مهعريفهی خود subject و بابهت object واته زالکردنی خودی مرؤف به سهر بابهتهکانی بیرکردنهوه، نه ریتی عهقلانیهتی گوری، جه ختی کردهوه که نهوه ئیمهین فهرمان دهکهین و یاسا دادهرئین بؤ سروشت، ئی له سهر بنه مای نایدیالیزمی ترانسیندینتالی* به مش ههولیداوه له میتافیزیک ده ریچیت (جعفر، سه رچاوهی پيشوو، ۲۹). ههر بویه کانت ريگگی سییه می بؤ ده رچوون له دؤگماتیزمی عهقلگه رایسی و گومانگه رایسی نه زمونی خسته پروو، له ريگگی هه لسه نگانندی عهقلی په تی و فهرمانهکانی عهقلی کردهیسی و په یوه نندیان به نه زموننهوه سیسته میکی فهلسه فی دامه زرانده سهارهت به چه مکهکانی ویست و نازادی و سنووری عهقل و په یوه نندیان به بیرؤکهی هویه تیه وه له چوارچپوهی نازادی و زهرووره تدا، نه مهش نهک ههر سهرهتای رؤشنگه ری عهقل بوو، به لکو به هوی دامه زرانندی بنه ماکانی نه خلاقیه هه مهکی و پرؤزه یهک بؤ ناشتی هه میشه یی، کاریگه ری راسته و خووی داناوه له سهر هاتنه نارای تیوری بؤ سیسته میکی سیاسی نه خلاقیه و دهولتهیکی دیموکراتی و یاسایی.

پيشگريمانه ی کانت نه وه یه که عهقلی په تی ناتوانیت شت له خویدا nomena که شف بکات و ته نیا له توانای دایه دیاردهكان phenomena بدؤزته وه. ههر بویه (خود) نهک ههر له ريگگی عهقله وه به لکو وهک ویست و نازادیش سهیر ده کريت، «عهقلی کردهیسی (نه خلاقیه) گرنگی به دیاریکردنی ویست ده دات که توانستی به ره مه پینانی بابه تی ته با له گه ل هزر و هؤکاریتی هه یه و پیوسته له گه ل ئیراده کار بکهین و له عهقلیش رابمین له په یوه ست به ویست و هویه تیدا» (کنت، ۲۰۰۸، ۳۶) لای نهو دروستکردنی په یوه نندیه کی لؤژیکی له نیوان عهقل به شپوهیه کی ترانسیندینتالی که سیفته ی هه مهکی هه یه، په یوه ست نیبه به مه ریجکی دیاریکراو که ده بیته بنه رته تی ویست و نازادی و له ژیر کاریگه ری (جان جاک رؤسؤ) پیوايه ملکه چبوون بؤ یاسایهک که خوومان بؤ خو مانمان دارشته وه، به مانای نازادییه و نه مهش جیاوک و تاییه تمه ندی ناوازه به جورایه تی مرؤف ده به خشیت (کولر، ۲۰۱۲، ۳۸۲-۳۸۳). به م چه شنه نه گهر کیشهی جه بر و ئیختیار پرسی سهره کی هزری ئیعتزال بیست و هه ولی تیوری بیرمهندانی موعتهزیه بؤ دیاریکردنی شوپتی شیاوی مرؤف بیست له ناو سیسته می هه مهکی و گهر دوونی بؤ نه وهی خووی برپار بدات، نهوا لای کانتیش مرؤف وهک ویست له نیوان ههر دوو جهانی نؤمینا و فینؤمینادا پیوسته وهک بوونه وه ری عاقل

* ترانسیندینتال transcendental: نهو زاینه یه که مه رجی پيشینه ی دیاریکراو له خویده گريت بؤ به ده سته پینانی زاینی هؤکاریتی و ده رککردنی هه سته کی، مه به ستمان له م مه رجانه نه وه یه که پیی ده ئیت فورمه پيشینه کان. وینه هه سته یه کان (شوین و کات) و وینا پيشینه یه کان (کاتیگوریه کان)، نهو وینه و وینایانه له نه زمونی هه سته کیه وه وهرنا گریئن، به لام پیوستن بؤ نه وهی نه زمونی هه سته کی ئیمه له گه ل جهانی نه زمونیدا تهواو بیست (لالاند، ۲۰۰۱، ۵۵۶).

سەير بکړیت که له پانتايي نازادې دايه. هەر دوو رېباز بؤ سەلماندى ئەم پېش گريمانهيه له رووى تيؤرييه وه ميتؤديکي تۆکمە و هاوتاي يه کتريان بهرهمېناوه که له خواره وه شى ده که يينه وه.

۱-۳-۱. مرؤف له نيوان سەربه ستي موعته زيله و ياساي ئەخلاقى کانتدا

لەم باسەدا تېشک دەخه يينه سەر چه مکى سەربه ستي (الاختيار) و توانا (القدرة) له ميتؤدى موعته زيله دا، که له جه وه هرى خؤيدا په يوه ستي ده که ن به پرسى ته کليف و به پرسى يارتي و له وپوه هه وئده دهن پاساو بؤ پرسى دادى ئيلاهى مېننه وه و په يوه ستي بکه ن به کرؤکى ئەخلاق که له کردەى مرؤفدا دەرده که ویت؛ هەر ئەوهش لای کانت له چوارچېوهى عه قلى په تى کردەى و ياساي ئەخلاقدا خؤى دەرده خات وه ک ژيدەرى سەرەکى ويست و ياسادانان.

۱-۳-۱. ويست و سەربه ستي مرؤف

له رووى ئەرگيؤميين سازيه وه دروستکردنى په يوه ندىيه کى تۆکمەى لؤژيکى له نيوان ويست و توانا و سەربه ستي به ئاراسته ي نازادبوون له کؤت و به ندى هيزى ئيراده گەراى دەرەکى، يه کيکه له گرنگترين ئەرکه تيؤرييه کانى رېبازى موعته زيله که واده کات عه قلانيهت رهه ندىکى ناکارى وه رېگريت. پرسى يارى سەرەکى مه عته زيله ئەوه يه ئايا مرؤف ناچاره له وهى ده يکات؟ يان سەربه سته له کردە وه کانيدا و نازاده له وهى ئەنجامى دەدات؟ واته پابه ندى نيه به قەدەرئى نووسراو له ئەزه له وه و هيزى کؤنترؤلکردن و گؤرپنى قەدەرى خؤى هه يه؟

له رووى زاراوه ييه وه "ويست" و "سەربه ستيبون" مانا و مه به ستي جياوازيان هه يه، ويست بؤ ديارىکردنى ئەوهى که مه به ست تيدا دانراوه، و له بنه رهدا داواکردنى شته، يان ئاره زووى بکه ر بؤ کردە وه، به لأم "سەربه ستي" ده لالهت ده کات له سەر ئەوهى که بکه ر ئەگەر بيه وئت ده يکات و ئەگەر نه يه وئت نايکات (صليبيا، ۱۹۸۲، ۵۷). ويستگه راکان ئاستى قەدەر له کردە وهى مرؤفیدا بؤ "شؤنگه-المحل" داده به زئين که جيگه ي کؤکردنه وهى "بکه رى ئەفرېنراو" و "بکه رى ئافه رينه نده يه"، مه عته زيله کان ئەم "ئەم ئەفراندنه- الخلق" ناو ده ئت نوئکرد (الحدوث) واته نوئکردنه وهى وجود (دغيم، مصدر سابق، ۹) که ويست کارىگه رى له سەر داده ئت «چونکه کارىگه رى رووداوه که له کردەى خؤيدا دروست ده کات نه ک له کردەى که سىکى تردا» (عبد الجبار، سەرچاوه ي پيشوو، ۸۶) ئەمهش واده کات له هزرى ئيعتزالدا ئاستى جياواز، به لأم هاوتاي بؤ چه مکى ويست بيته ئارا، بؤ نموونه (جاحيز) و (ثمارة بن اشرس) رايانوايوو که هيج کردە يه کى مرؤف بوونى نيه جگه له ئيراده و سەرجه م کرداره کانى دیکه دەرئنه پأل مرؤف به و مانايه ي که ليپانه وه روويداوه به سروشت و به ئيراده يان واجب بووه. (معممر بن عباد) پيوايه مرؤف هيجى نيه جگه له ويست، ئەوهى دیکه رووداويکه هيج بکه رئى نيه، به لأم جبانويه کان کؤکبوون له سەر ئەوهى که کردە وه ک دروستکردن و داهيئانه (الشهرستاني، سەرچاوه ي پيشوو، ۹۹-۱۲۰). که واته ويست ده چيسته ناواخنى کردە و ده بيته

داینه موی که له سه رخوی وه ستاوه، ویست و بکه ر ده بن به دوو پرووی یه ک دراو و به تاییه تی کاتن وه ک
دهر که وته له واقیعدا مروؤف به یانی ده کات.

۲-۳-۱. توانا و هیزی مروؤف

مروؤف نه گهر ویستی هه بیئت، پیویستی به توخمیکی تری جه وه هری هه یه که نه ویش توانا (القدرة) و
له ویش گرنکتر هیزیشکانه (الاستطاعة) و ریبازی ثیعتزال هه و لده دات نه مه وه ک بگورچی ناماده بو
په ره سه نندن بخاته پروو که «دوخیکه له شویندا و کرده به و روو ده دات» (عبدالجبار، سه رچاوه ی پیشوو،
۹۱) واته توانایه وه ک نامرازیکه که مروؤف به هویه وه ئیراده و هه لئبژاردنی خوی ده هیئیتته دی (عمارة، ۱۹۸۸،
۸۳) چونکه له بنه پرتدا خودا مروؤفی تونادار کردوو و نه م هیزیشکان له وجودی مروؤف دایه به ر له
نه نجامدانی کرده که هه ر خویشی به سروشت سنوورداره، به لام ده که ویتته پیش کرده، هه ر بویه «کرده ی
هی مروؤفه و هیچ ناچاری و ده ستبه ستراویک بوونی نییه» (البصری و عبد الجبار، سه رچاوه ی پیشوو، ۲۴۶)
لییره وه ده توانین بلیین که مروؤف له زاتی خوی و بوخوی، تونادار و خاوه ن کرده یه، نه گهر چی له هه ندی
حاله تی تاییه تیدا رهنگه نه توانیئت کاریک نه نجام بدات، به لام ده توانیئت به ده سستی بیئیت وه ک کرده یه کی
به ده پاتوو و لییره وه ده بیئت به پیوه ری مروؤفایه تی مروؤف و بنچینه ی لییرسینه وه و ئه رک، و به بن نه مه ئیرانه
نییه مروؤف به به رپرس بزانیئت له سه ر شتییک که نه یکردوو و کاریگه ری له سه ری نه بووه.

موعته زله بو به تالکردنی ریبازی جه بری، په یوه ندی نیوان بنه ما و پیشه کیه کانیان هه لوه شاندوه و
نامازه یان به وه کردوو، که ده بن په یوه ندییه کی توکمه له نیوان ویست و ره فتاری به نده و مه به سته کانی
بوونی هه بیئت وه ک دروستکه ر و داهینه ر، و هاوکات جه ختیان له سه ر نه وه کردوو ته وه که به نده ده توانیئت
شتیک دروست بکات و به یئیتته بوون، توانای کرده په یوه ست ناییت به شته وه ته نه له ریگه ی
دروستکردنه وه نه بیئت و مه حاله شتییک له دوو پروو دروست بکریئت و مه حاله کرده په یوه ست بیئت به دوو
بکه ری دروستکه ره وه واته دوو خالقی هه بیئت (دغیم، سه رچاوه ی پیشوو، ۶۸). قازی نه وه پروون ده کاته وه
نویکردی رووداو واته کرده یه کی نئی له جه اندا که به پیی مه به ست و زانین ده کریئت، هه ربویه په یوه سته به
پالنه ری ناوه کی مروؤف به وه به رچاوکردنی دوخی که سه که که به یه ویت بیکات یان نا (عبدالجبار، سه رچاوه ی
پیشوو، ۳۶۰-۳۶۱). توانا له جولاندنی شتییک توانستی به سه ر هوکارتی شته که شدا هه یه، چونکه توانای
جوله گوزارشته له جولاندن. (هه مان سه رچاوه، ۹۷) که واته مروؤف به ویستی خوی نه فریته ری
کرده کانیه تی، له ریگه ی نه و ماته هیزه ی له بوونیدایه، نه و هیزه هه ر هه یه و نئی ده بیته وه و تواناش شتیکی
نویکرده، نه مه ش زه مینه بو هاتنه نارای تیوریکی گرنگ سه باره ت به نه مانی "هویه تی- السببیه" له
ناراسته کردنی ویستی مروؤف دهره خسیئیت. به م چه شنه بیرمه ندانی مه عته زله نه ریگومینتی نه وه
ده خه نه پروو که پیویسته ره فتاری مروؤف به پیی مه به ست و ئیراده پروو بدات چونکه کرده وه ی خویته تی، و

ئەو ھەيئەت سەلماندا كە مرۆف خاوەن ئىرادەيە و زانىنى ئەمە بە ناچارى روودەدات چونكە ئەو لە خۆيەو دەزانىت كە خاوەن ويستە، ھەروەك چۆن لە خۆيەو دەزانىت كە بىر دەكاتەو و ئارەزووى ھەيە و مەبەستى ھەيە، رىك ھاوتاي "كۆجىتۆى" دىكارتى.

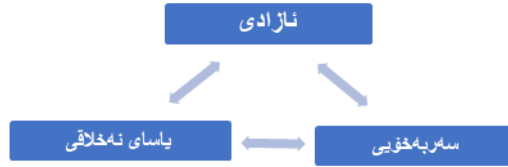
۲-۲-۱. عەقلى پراكتىكى و ياساي ئەخلاقى لاي كانت

۲-۲-۱. سەربەخۆيى Autonomy

لاي موعتەزىلە ويست برىتە لە ئازادى كرده و كردهى راستەقىنەش كردهى ئازادە، ئەمەش پروونادات ئەگەر كردهيەكى ھۆشيارانەى خۆويستانە لە ئارادا نەبىت و توانا وەك بنەرەتى كرده دەرنەكەويت. ئەمە لاي كانتىش بە ھەمان شۆپە لە چوارچۆپەى ياساي ئەخلاقى دەردەكەويت. كانت پىپوايە «عەقلى پەتى تەنيا خۆى پراكتىكە و ياساي گشتى بە مرۆف دەدا كە پىدەئەين ياساي ئەخلاقى» (كنت، سەرچاوەى پىشوو، ۸۴) و فۆرمىكى بىگەردى ياسادانانى ھەمەكەيە كە دەتوانى ئىرادەى ئازاد ديارىبكات و ھەر بە ياساي ئەخلاقىش دەزانين ئازادىن. لە سەربەخۆى ويستى ئازاد، وەك پىكەتەى پىشىنەى a priori چەمكى ئازادى دەبىتە پراستىيەكى بابەتى. (دولوز، ۱۹۹۷، ۴۹) كەواتە ياساي ئەخلاقى كە ھەمان ياساي ئازادىيە بە ھۆى زالبوونى عەقلى بە سەر ھەزدا، سىماي ئەخلاقى وەردەگرىت و يەكەك لە سىفەتە جەوھەرىيەكانى، ھەمەكەيويەتى و فۆرمى گشتى كرده دەبى بىتە بنەرەتى ئىرادە و ھەر ئەو ھەشە پىويستە بىتە بەلگەنەويستى MAXIME* ياسايەكى ھەمەكى. لە دیدگای كانت، تەنيا بوونەوهرى عاقل دەتوانىت بچىتە ژىر عەقلى پراكتىكى، و ھەر عەقلىش دەتوانىت چەمكى ئازادى ديارى بكات. (دولوز، سەرچاوەى پىشوو، ۴۹) وەك توانستى ديارىكردنى ياسا و ويستى سەربەخۆ، واتە پەيوەندى ويست بە خۆيەو وەك توانستى خودە عاقلەكان، بنەرەتى ھەموو ياسادانانىكىش بە شۆپەيەكى بابەتى ئەو ھەيە كە رىساي گشتگىر و ھەمەكى ھەبىت. ھەريۆپە پەيوەندى نىوان ئازادى و ئەخلاق حتمەن دەبى بە سەربەخۆيى مرۆپىدا بروات و بوونەوهرى ژىردەستە و بن ئىرادە لە راستىدا دامائراوہ لە ئازادى و ئەخلاق بەمانا ئىعتزالى و كانتىيەكەى.

۱- پەيوەندى ئەخلاق بە ئازادىيەو

* بەلگەنەويست (ماكزىمە maxime) رىسايەكى ناوہكەيە مرۆف بەھۆيەو دەتوانىت شتىك بكات، بنەماى خودى كردهى ويستە لەبەرانبەر بنەماى بابەتى كە ياساي كردهيە. (كانت، عملى، ۵۲-۹۳)

۲-۲-۳. یاسای ئەخلاقیی و فەرمانە رەهاکان

عەقڵی پراکتیکی بە دابەران لە ئەزمون و بە گەرانهوه بۆ خۆی و سەرپەخۆبوونی، دەتوانێ ویستی خۆی دیاری بکات. (کانت، سەرچاوهی پیشوو، ۷۴-۷۵) وهک هەندێ فەرمانی رەهای ئەخلاقیی کانت دەلێت: «با کردەوه کانت بە جۆرێک بێت که ئێرادهی تۆ هەمیشە و ئیستا بێت بە بنه‌مایه‌کی یاسایه‌کی گشتی» (کانت، سەرچاوهی پیشوو، ۸۳). عەقڵی پراکتیکی بنه‌ماکانی ویست دیاری ده‌کات و ویستیش توانستیه‌که بۆ به‌ره‌مه‌پێنانی بابەتی خۆی و هۆکاری خۆیه‌تی، هەر ئەمەش ده‌یکات بە فەرمانی‌کی رەها، چونکه په‌یوه‌ست نییه‌ به‌ ئەزمون و دۆخێکی گۆراو، به‌ لک‌وو هه‌لقولای عەقڵی په‌تی ترانس‌پندێنتالی فۆرماله‌ و ئەمەش ده‌یکات بە سەرچاوهی یاسای ئەخلاقیی. بۆ ئەوهی ئەم ئەخلاقه‌ په‌یوه‌ست بێت بە کردەوه، ده‌بێ خاوه‌ن پیوه‌ری norm بالایی هوک‌م بێت سه‌بارت به‌ راست بوونی (سلیمان، ۲۰۰۹، ۴۰۷-۴۱۴). کانت له‌ فەرمانی‌کی تری رەهادا ده‌لێت، «کردەوه و مامه‌له‌ت له‌ گه‌ل مرؤف له‌ که‌سێتی خۆت و هه‌موو مرؤفیکدا به‌ چه‌شنیک بێت وهک نامانج له‌ خۆیدا نه‌ک وهک نامرازییک» (کانت، ۲۰۰۲، ۱۰۸-۱۰۹). ئەمەش هه‌مه‌کیبونی یاساکه‌ و نامانج‌داربوون و ویست‌داربوون و ئێرادهی نازاد په‌یوه‌ست ده‌کات به‌ کردەیی بوونه‌وه‌ری عاقل (جبار، ۲۰۰۳-۲۰۰۴).

لێره‌دا کانت پرهنسیپی ئەخلاقیی خۆی له‌ سوود و فه‌زیله‌ت و به‌خته‌وه‌ری جیا ده‌کاته‌وه‌و پیوایه‌ نه‌رک (الواجب) ناوه‌رؤکی ئەخلاقه‌ (هه‌مان، ۱۳۱) ئەمەش ته‌نیا له‌ نازادی دایه‌ که‌ دژی زۆره‌ملییه‌ و ده‌بێته‌ کرده‌یه‌کی خۆکرد، واته‌ «بیرۆکه‌ی واجب مرؤف خۆی به‌ سه‌ر خۆیدا ده‌سه‌پێنی له‌ ناو خۆیدا» (بدوی، ۱۹۶۹، ۱۲۷). ئەمەش کرؤکی چاکه‌ پیکدێنیت و هه‌روه‌ک کانت نامازه‌ی بۆکردوو و ده‌لێت «ناتوانین هه‌یچ شتییک به‌ چاکه‌ بزانیین جگه‌ له‌ ئێراده‌ی چاکه‌ خوازی» (کانت، ۲۰۰۲، ۱۷) که‌ له‌ خۆیدا بۆ خۆی رەهایه‌ و له‌ ده‌ره‌وه‌ی مه‌رجه‌کانه‌ و بېرۆکه‌ی بکه‌ری مرؤبی وه‌ک نامانج نه‌ک نامراز له‌ فه‌لسه‌فه‌ی ئەخلاقدا به‌رجه‌سته‌ ده‌کات، چونکه‌ که‌ «بابه‌تی یاسای ئەخلاقیی و پیرۆزه‌ له‌ خۆیدا» (هه‌مان، ۷۷-۷۸). که‌واته‌ جه‌وه‌ه‌ری فەرمانه‌ رەهاکان وه‌ک فەرمانی فۆرمالی هه‌مه‌کی، فەرمانه‌ به‌ چاکه‌ وه‌ک دوانامانجی یاسای ئەخلاقیی مرؤفی ویستگه‌رای نازاد.

۲-۲-۴. نازادی وه‌ک نایدیای عەقڵ

كانت چه مكي نهرک وهکو کردهيه کی تهبا له گه ل نه خلاق وينا دهکات که دووره له حهز و رق، واته دووره له زهبروزنگ و له سهر بنه رته تي پيشينه ي عه قلی پراکتیکی داده مه زريت. واته «واجب ملکه چبوونه بؤ ياسا که خوی ياسادانه رتي» (کانت، ۲۰۰۲، ۴۸-۱۳۰). نه مه ش له گه ل هه ستي پابه نديبون کؤکه، چونکه سه رچاوه که ي بؤ نازادی ده گه رته وه و رنزرگرتني ياسا که سه رچاوه که ي واجب بيث، پيويسته خوی به شيويه که ي پته ي ده رجات، هه ر بؤيه ته نيا نه کسيؤميک* ده ميپيت که فه رمان به ملکه چبوون بؤ ياساکان دهکات. (هه مان، ۵۱-۵۲) که واته نهرک يان "ده بيث" ي کانتی ره هايه، چونکه نه زمووني نييه، به لکو چه مکيکی ترانسيندنتالييه و شتيکی فيترييه. (سکيریک و غيلجي، ۲۰۱۲، ۵۸۹-۵۹۰) به م جوړه نهرک ده گورپت بؤ چه مکيکی له سه رخؤ وه ستاو و هه موو کرده و هوکميکی نه خلاق له سه ر بونياد ده ريت. هه ر بؤيه ناپريورييه و هوکميکی ته ئليفييه و تاکه فاکی عه قلی په تييه. (ابراهيم، ۱۹۶۹، ۱۷۱) به تاييه تي کاتي کرده ويست ته بايپت له گه ل نه و به لگه نه ويسته ي ده يه ويث بيث به ياساييه که هه ميشه يي (کانت، ۲۰۰۲، ۹۳)

به م چه شنه له رووي بابه تييه وه واجب واته هاوجووتبووني نيوان کرده و ياسا، به لام هه ر نه وه نده به س نييه و ده بيث جگه له ياسامه ندي پشت به نه خلاقه تيش ببه ستيت و نه وه ش واته پابه نديبون له گه ل سه ربه خؤي ئيراده. به م جوړه کانت هه ولى دامه زراندي ميئا پيوهر meta-norm يان پيوهر ي پيوهره کان ده دات بؤ دروستي و نادروستی کرده وه. (سکيریک و غيلجي، ۲۰۱۲، ۵۹۲) نه م عه قلله نه خلاقيه ي کانت که بؤ نه نجامداني کرده پشت به ئيراده ي نازاد ده به خشيت، له راستيدا له سه ر نه م به لگه نه ويسته داده مه زريت که ده بي چاکه له خؤيدا بابه تي ئيراده بيث نه ک چاکه له پيناو شتيکی تر دا. نه م مرجه فؤرماله ي عه قل سه ره راي نه وه ي چاکه ي بالآ ده بيته بابه تي نه قلی په تي، به لام «ده ب ياساي نه خلاق به ته نيا وه ک پرهنسيي چاکه ي بالآ سه ير بکريت و هه موو کرده وه به ک پيويسته دوانامنجي (الغايه) راسته قينه ي چاوديري نه خلاق ييت» (کنت، ۲۰۰۸، ۲۰۹). واته کانت رايوايه له ده ره وه ي سيسته مي نه خلاق نهرکی، شتيک له پيناو به ده سه ينيان شتيکی تر نه نجام ده ريت، به لام له کرده ي مؤرايدا ره فتار له پيناو خؤيدا نه نجام ده ريت. (کانت، ۲۰۱۵، ۲۰۹) نه مه ش واته عه قلی په تي له پانتي پراکتیکیدا ده رکه وته کاني نازادی وه ک خه سلته ي ويستی بوونه وه ري عاقل نمايان دهکات که ناکه ويته ژير کاريگه ري توخمه ده روونييه کاني تري مرؤف.

له سيسته ميکدا که بکه ره عه قلانييه کان ياسادارپزي خويان بن، سيسته مه که ش نه خلاق ده بيث، چونکه له سه ر خؤويستی دامه زراوه، هه ربؤيه نه م ويستگه راييه هاووتاي نازادبوونه، چونکه هيچ هيژنيکی ده رکی ويستی خوی ناسه پنييت و له بازنه ي ئوتؤنؤمي و خؤيوون دايه و هه ر ياسايه کيش ده ریکات له رووي

* axiom بنه رته ي ناساي و به لگه نه ويست

لۆژیکییه‌وه که گوزارشت له نازادی و پێداویستییه‌کانی خۆی بکات نابێت دژی خۆی بێت، که‌واته به ته‌واوی ئەخلاقیه. به‌م چه‌شنه له ناو سیسته‌میکی یاساگه‌رای ئەخلاقیدا "ویستی" خوده نازاد و عەقلانییه‌کان ده‌که‌وتنه ده‌روه‌ی یاسای هۆیه‌تی (قانون السببية) چونکه له‌سه‌ر خۆی وه‌ستاو.

۲- کرده و نه‌رک

2-3. ویست و هۆیه‌تی له نیوان کردەى ئیعتیزالى و عەقلی کانتیدا

یه‌کیک له گرنگترین تیۆره‌کان که هه‌ردوو قوتابخانه‌ی ئیعتیزال و ره‌خنه‌گه‌ری کانت پێده‌گه‌ن، نه‌رگه‌یۆمینه‌سازیه‌ی بۆ شیکردنه‌وه‌ی یاسای هۆیه‌تی سه‌باره‌ت به‌ په‌یوه‌ندی نیوان کرده و ویستی نازادی مرۆف، به‌ چه‌شنیک که یه‌کیک له پارادۆکسه‌کانی هزری مرۆپیان چاره‌سه‌ر کردوه و به‌ئاراسته‌ی ئەخلاقیبوونیشان بردوه.

۳-۲-۱. هۆیه‌تی و کردەى ئیعتیزال

بنه‌رته‌ی هۆیه‌تی له‌سه‌ر ئەو بنه‌مایه دامه‌زراره که په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وخۆ له‌نیوان هۆ و ئەنجامدا هه‌یه و ئەمه بنه‌مایه‌کی گشتی عەقلیه‌ی و پێکه‌وت و هه‌لکه‌وت له جیهانی سروشتیدا له ئارادا نییه. «هۆ ئەوه‌یه که هۆیه‌ندی (المسبب) لێ ده‌که‌وتنه‌وه، له عەقل و واقعیدا پێشه‌کی دروست هۆکاری دروستی ئەنجامه‌که‌ن» (ترکی، ۲۰۰۴، ۴۴). به‌لام ئەوه‌ی له‌هزری موعتەزله‌دا گرنگه ئەوه‌یه جیاوازی ده‌که‌ن له نیوان هۆیه‌تی گه‌ردوونی و هۆیه‌تی مرۆپ، هه‌ر بۆیه کرده‌وه‌شیان دابه‌ش کردوه به‌سه‌ر کرده‌وه‌ی سه‌ربه‌ست (اختیاری) یان راسته‌وخۆ و کردەى ناچار و ناراسته‌خۆ واته (اضطراري یان المتولد). قازی رایوایه هه‌موو ئەرکیک به‌سه‌ر زانین و کرده‌دا دابه‌ش ده‌بێت، هه‌ر ئەوه‌ش رینگای مرۆفه بۆ زانینی ئەوه‌ی له‌جی به‌رپرسه (مکلف) به هه‌ر دوو دیوی عەقل و شه‌رعدا، ئەوه‌ی په‌یوه‌سته به عەقل، ده‌چێته پانتایی زه‌رورته و ئەوه‌ی په‌یوه‌سته به نه‌قل په‌یوه‌ندی به زه‌رورته‌وه نییه و له‌پێش بوونی به‌لگه‌خواری عەقلی به‌سه‌ر به‌لگه‌خواری زاره‌کی (گه‌پرا‌نه‌وه- سه‌معی) وه‌ک پێشخسته‌نی زانستی زه‌رورته و که‌مالی عەقله به‌سه‌ر زانستی رامان دا. (عبد الجبار، المجموع ۳، ۱۷۷) بایه‌خی هۆیه‌تی لای موعتەزله له‌ کرده‌ی مرۆپیدا په‌یوه‌سته به‌ پرسى جبه‌ر و

ئىختيار و جياكردنه وهى حوكمى ئەخلاقى و حوكمى سروشتى، ئەمەش يەككەكە لە كيشە عەقلىيەكانى ناين و ميتافيزىك.

٢-٣. كردهى راستهوخۆ (المباشر) كردهى بهرهمهاتوو (المتولد)

بیرمه ندانى موعتهزىله كاتى پرسىكى فەلسەفى ئالۆزى وهك كيشەى كردهى راستهوخۆ (الفعل المباشر) و كردهى بهرهمهاتوو (الفعل المتولد) وهك بهشيك له گرفتى توانست و ئەفراندنى كرده تاوتوئى دهكەن، له راستيدا جهخت له سەر ئەوه دهكه نه وه كه، ئەگەر «مرؤف بکه رىكى سهر به ستى ئبراده نازاده، بهو توانايهى ههيه تى هه لسهوكهوت دهكات و كرده دهنوئى، ئەوا دهبى بتوانى "توانا" بئافرىتى و دروست بكات، چونكه توانا دهبى له سەر بهركارهكهى كارىگهرى هه بى» (جار الله، سه رچاوهى پيشوو، ٩٥). سه مامه بن ئەشرس پيشوايه سى جور كرده هه به، يان هه مووى له خوا وه به يان هاويه شه له نيوان مرؤف و خوا يان هه مووى هى مرؤفه (عبد الجبار، ١٩٦٥، د، ٣٦٧). لاي قازى «كرده په يوه سته به توانا و زانين و به پيش مه به ست و ئبراده» (القاضى، ١٩٦١، ٥) ئەمەش له گه ل خويدا پرسى به پرسى رىتى (التكليف) ديئيه تى نارا و پيشوايه هوكارى كردهى مرؤبى بو خودى بکه ره كه ده گه رته وه، هؤ دهبى له رووى كاته وه بکه و پته پيش نه نجام و ئەسته مه له يهك كاتدا له گه ل يهك بن له جهانى زهروورته و ناچاريدا، هه ر ئەمه شه جياى ده كاته وه له سه ده م (العله) كه ده شيت بکه و پته پيشى و سه ده مى بى كوتايى دروست بكات. (القاضى، ١٩٦٣، آ، ٩٩)، هه ر بويه ناتوانين بليين هؤ بوونى هه به، به لام نه نجام له نارا دا نيه. (القاضى، ١٩٦٣، آ، ١٣٧) به لام له كردهى موته وه لى ده نجامى هؤ به كه يه كه خودان بکه ره، به لام كردهى ناچارى ده كه و پته دهره وهى ئبرادهى بکه ر و په يوه ست نيه به زاتى ئەوه وه. «كرده ته نيا له خاوه ن توانا ده كه و پته وه، تواناى هؤ لايان برى تيه له تواناى ئە نجام، هيچ ئە نجام يك له دوو هوكار به ره م نايه ت و ئبراده به ره نجامى هؤ نيه و نايته هؤى دهره وهى خوى (هه مان سه رچاوه، ١٤).

كه واته لاي موعتهزىله موته وه لى به پيشى نياز روونادات هه ر بويه به كرده داناندرى ت، چونكه رهنه گه ئبرادهى له گه ل بيت و رهنه گه بگه رته وه بو بيكوتايى له ئبراده. (عبد الجبار، ١٩٦٣، آ، ٣٨) به م جور به شىكى زور له بى رمه ندانى موعتهزىله رايان وايه كه ئەوهى له پانتايى مرؤبى دا دپته بوون ئەوا كردهى خويه تى و ئەوهى ده كه و پته وه دهره وهى ئەم پانتايه كرده به كه به فيترته (بطبع) تيدا دانراوه، به كه ميان به نده به زانين و ئبراده و مه به ستى و دووه ميان خوى رووده دات و مرؤف ده ستى تيدا نيه. (هه مان سه رچاوه، ٤-١١) نه زام پيشوايه خودا به يه كجارى ته نى دروست كرده وه و ته ن له هه موو كاتى كدا دپته ئەفراندن و ئەمه ش واته خه لقى به رده وام و نكوئى كردن له هؤيه تى (ولفسون، ٢٠٠٩، ٧١٧)

هاوكات موته وه لى دوو جور، سه ره تاكهى راسته وخويه و دواتر ده چپته ناو ته وليده وه. كردهى موته وه لى هه م په يوه سته به پرهنسى هؤيه تى و هه م به پرسى سزا و به پرسى ريه تى. كردهى ناچارى ئەوه به كه خوى

پوو ددهات و ویستی مرؤفی تیدا نییه، هر بویه «هر هلهیهک که پوو ددهات به بن مه بهست و ئیراده نهوا موته وه لیده و نهوهی به مه بهست پروودهات و هه موو به شه کانی پیویستی به نوئکرده نهوهیه و وره و ئیراده ههیه، راسته خوئیه» (الأشعری، ۱۹۹۰، ۶۶-۶۷). هر وهکو چؤن کاتیک تیر له که وان درده چیت، تیرهاویژ هؤکاره. (المعتزلی، ۱۹۲۵، ۷۷-۷۸) به لام لیبره دا جیاکاری کراوه له نیوان هؤکاری ماددی و مرؤیی، چونکه مرؤف له سنووری توانست و توانای خوئی بکهره، به لام ده شیت نه م توانایه بیته ناو یاسایه کی هه مه کی (عبد الجبار، ۱۹۶۵، ۳۰۴-۳۳۳).

پوختهی هزری موعتمزله به م جوریه که به پرسیاریه تی هه موو کرده به ک ده که ویته نه ستوی خوئی له سهر بنه مای عقل و ویستی نازاد دامه زراوه. (الراوی، ۱۹۸۶، ۸۷) هه رچه نده باز نهی سه ره به ستی گه وره تر بیست، نهوا باز نهی به پرسیاریه تیش زنده تر ده بن، نه مه ش به تاییه تی پانتایی نه خلاق و بواری مرؤیی ده گریته وه و کردهی مرؤف له خوئیان ده که ویته وه و دروستی ده که ن به پی مه بهست و زانین و توانا که پیویستی به ئامرازه. (عبد الجبار، ۱۹۶۳، ۱۵۵) به م جوره سه بارهت به سه ره خوئی کردهی مرؤیی و په یوه ندی نیوان یاسا سروشتیه کان و هؤیه تی موعتمزله به م نه نجامه گه یشتون که کردهی مرؤیی خو کردی نازاده و سه ره خوئی تیدایه، ویستی تیدایه و په یوه ست نییه به ئیراده یه کی بالا و حه تمیه تی فیزیایی کاری تیناکات، هه رچه نده پیویستی به ئامرازه و پرتیهی بوون یان نه قس خسله تیکی کردهی مرؤیه. (داود، مصدر سابق، ۱۹-۲۰) که واته ویستی مرؤف له سهر خوئی وه ستاوه و له پانتایی هه نده کی دایه، که توانا بره که کی دیاری ده کات (عمارة، مصدر سابق، ۸۲) به م چه شنه کرده به نه زانانه و ده ره وهی ناگای مرؤف نه گهر به دهستی مرؤفیش پوو بدات کرده یه کی ئیرادی نییه، مرؤف موکه له ف و به پرسیه به و توانایه یه هیه تی و به پی عقل وهکو سه رچاوهی ویست ئاراسته ی ده کات.

۳-۲-۳. یاسای هؤیه تی کانت له سروشت و له نازادیدا

هؤیه تی له دیارده phenomena و خود nomina

کانت بنه مای هؤیه تی وه ک بنه مایه کی عقلی به رای به کار دینیت، که حوکم به سهر هه موو نه زمونیکیا ده کات و وه ک میناندنی (التماثل) دوو شیواز به هؤیه تی ده به خشیت، یه که م، پرنسیپی پروداو (حدوث)، هه رچی پروودهات و دیته بوون ده بن پیش نهو شتیک هه بوویت. دووم، به دوا ییه کدا هاتنی زه من واته په یوه ندی هؤ/نه نجام (لالاند، ۲۰۰۱، ۱۵۴). هه ربویه پیوا یه په یوه ندی نیوان هؤ و نه نجام مه رچیکی بابه تیه بؤ دروستکردنی حوکه نه زمونییه کانمان به وه به رچا وگرتنی زنجیره ی ده رکردنمان. (سلیمان، المصدر سابق، ۳۹۴)، به لام هاوکات دوو جهمان لیکجیا ده کات، جهمانی سروشتی و جهمانی نازادی. له جهمانی سروشتدا «هه رچی پروودهات هؤکاری هه یه که ده که ویته پیشی له پرووی زه مانه وه و نابن له نه زه له وه هه بوویت» کنط، ؟، (۲۷۶) و (کانت، ۲۰۱۴، ۴۹۷)، به لام نه مه له جهمانی نؤمینا واته شت له

خۆيدا پېچەوانە، جەئانی ئەخلاق و عەقلى نازادە و لە ھەموو مەرجىكى دەرەكى بەدەرە و خودان سەرەخۆيە و ھەر ئەو شە پەساوى پارادۇكىسى «نازادى سەپاندنى ملەكە چ بوونە بۇ ياسايەك كە خۆى دايرشتوو» (شتراس و كرۇبسى، ۲۰۰۵، ۱۶۸-۱۶۹) دەھىنئەو.

كەواتە جياوازى نىوان جەئانى سروشتى و جەئانى مرؤى تىكشكاندى پرنسىپە ھۆيەتتە لە جەئانى نۆمىنادا، چونكە لەسەر خۆى و لەسەر عەقلى پەتى دامەزراو و ئەگەر پەيوەست بىت بە شتىكى تر كەواتە پاشكۆيە و پەسەن نىيە، ھەر بۆيە ئەخلاقىش نىيە وە ناتوانى ياسادانەريش بىت. ھەر بۆيە «نازادى ترانسىندنتالى كە بە سەرەخۆيە لە ھەموو شتىكى ئەزمونى و سروشتى، پراكتىكى و ئاپرېوريە، ھەر بۆيە ئەخلاقىيە (كنت، ۲۰۰۸، ۱۷۷). كەواتە پرنسىپى ھۆيەتى پەيوەستە بە سروشت نەك نازادى و عەقلى مەرجى ھەميشەي ھەموو كەدەيەكى ئىرادىيە و پەيوەستە بە توانا كە دەكەوتتە دەرەو دىنامىكەتى روودا و كات و سروشت. ھاوكات كانت جياوازى دەكات لە نىوان مرؤف وەك بوونەوهرىكى عاقل و بوونەوهرىكى سروشتى چونكە سەرەپراى عەقلىيەتى پەتى و ئىرادەى ئەخلاقى بەشئىكى دەكەوتتە چوارچۆيە ياسا سروشتىيەكان وەك چوارچۆيەكى ھەمەكى، «ھەربۆيە دەكەوتتە بەردەم پرنسىپى ھۆيەتى و پانتايى زەرورەت يان ناچارى» (سكىرىك و غىلجى، سەرچاوى پېشوو، ۵۹۱). لە بەرامبەردا وەك شت لە خۆيدا، واتە نۆمىنا كە ھەمان پانتايى ناگايى پەتتە، دەكەوتتەو دەرەو دىياسا سروشتىيەكان. (كنت، سەرچاوى پېشوو، ۲۰۵)

بەم جۆرە مرؤف كە پەيوەستە بە جەئانى مەعقوول، پەيوەستە بە عەقلى نائەزمونى كە سەرەخۆيە لە جەئانى ھۆكارەكان كە تەنيا بە سەر شت و تەنەكاندا حوكم دەكا و ناتوانى ئىرادەى نازاد بخاتە ژر پكىفى خۆيەو. ھەربۆيە بكەر لە جەئانى ھەستەكيدا ھەم فەترەتى ئەزمونى (ئىمىرىكى) ھەيە وەك فەينۆمىنەكان لەناو سروشتدا و ھەم وەك بكەرى ژر كە ناكەوتتە ژر مەرجى ھەستەكى (كنت، المحض، سەرچاوى پېشوو، ۲۷۵) و (كانت، ۲۰۱۴، ۴۹۴-۴۹۵). ئەو ئىرادەيەكى كە پەبەندى واجبە لە كەدەوكانى، ئىرادەيەكى نازادە و ھۆكارەكەشى نازادبوونە. (بدوي، سەرچاوى پېشوو، ۱۲۵) ئەم نازادىيەش لە ئىستادايە و بەردەوام و دابراو لە رابردوو وەك ھۆكارى سەرەكى «چونكە ھۆكارەكان لە ناوخۆى دان» (كنت، سەرچاوى پېشوو، ۱۷۶-۱۷۷) ئەمەش ديسان پرنسىپى بەرپرسيارىتى دىنئە ئارا لاي مرؤف وەك عەقلىكى نازاد.

كەدەى ئەخلاقى لەبەر ئەو پەيوەستە بە كيانى ناوەكى و ئىرادەو، ھاوكات كەدەيەكى تاكەكەسىيە و دەكەوتتە ناگايى تاكەو، (جبار، ۲۰۰۴-۲۰۰۵، ۵۱). ئەم نازادىيە بە مانا ترانسىندنتالەكەى، بەلام ئەگەر فەينۆمىنەكان لەناو بازەنى ھۆيەتى سروشتيدا مەحكوم بن بە زنجيرەى بن كۆتايى ھۆكارەكان، نازادى توانايەكە لە خۆيەو دەرەچىت. (دولوز، ۱۹۹۷، ۵۰) ھەربۆيە بەشئىيەكى عەقلى راقەيى و وەك a priori دەناسرئەت، ئەمەش پېويستى دەرەفەتى بكەرايەتى دىنئە ئارا و پېويستى بە سئ ھەنگا و ھەيە، يەكەم، عەقلى

خودی پراكتيكييه، دووهم، ياسای نهخلاقیمان بچ دهبهخشئ و سييه م، نازادی تيیدا دهردهكهويئت. (كولر،
سهراوهی پيشوو، ٤٠٦)

له مؤدیلی موعتهزيله دا هه موو كرده يه ك كاتن نهخلاقيه و به پرسيارتي دهكهويئته سه رشان كه له
ويستيكي نازادهوه سهراوهی گرتيئت و هه ربؤيه دهبيت به نهركييك و دهره نجامه كانی راسته وخؤ په يوه ستن
بهو خپر و چاكه يه ي كه لئي دهكهويئته وه. هاوكات له مؤدیلی فهلسه في كانتدا ياسای نهخلاقى نهرك و واجب
ديارى دهكات بؤ مرؤف وهك بوونه وهري خاوهن ويستی سه ربه خو و نازاد و نه مهش كرده ي عهقلانی و
نهخلاقى ليئده كهويئته وه.

كه واته نه گهر له ريبازى موعتهزيله كرده دابهش دهكرپت به سه ر كرده ي راسته وخؤ و كرده ي
به ره مهاتوو، نه وا له فهلسه فه ي كانتيش جيهان دابهش دهبيت به سه ر جيهانى شته كان و جيهانى
ديارده كان؛ نه گهر له هزرى ئيعترالدا مرؤف خودان ويستی نازاد بيت له سنوورى كرده ي راسته وخؤ و هيچ
هؤكارپكي دهره كي حوكمى به سه ردا نه كات، نه وا لاي كانتيش له جيهانى شته كاندا عهقلی مرؤف دهبيت به نه رپتى
ويست و نازاديه كه ي بؤ دابين دهكات، واته په يوه ندى نيوان هؤ/نه نجام ناميئي و ياسای هؤيه تي
تيكده شكيت، چونكه ويستی نازادى مرؤف پيويستى به هيچ هؤكارپكي دهره كي نيه بؤ نه وه ي پاساو بؤ
سه ربه ستييه كه ي بينيئته وه و له سه ر عهقلی خوئ دوه سئ، به پيچه وانه ي هه ر دوو پانتايى كرده ي
به ره مهاتوو و جيهانى ديارده كان كه له چوارچيويه ياساكانى زهروره تدا مه حكومى ياسای هؤيه تين.

٣- ويستگه راي و نه مانى هؤيه تي

٢. رهه ند و ليكه وته سياسييكانى هزرى موعتهزيله و كانت

ئه و مه نزومه تيورييه ي هه ر دوو ريبازه كه، په كيان له هه ناوى شارستانيه تي ئيسلامى و نه ويتران له
چه قى رؤژئاوا و سه ره تاي رؤشنگه رى و مؤديرنه تيئه ي نه وروپا به جياوازي نزيكه ده سه ده به ره مه ميان
هينا، ليكه وته ي سياسى گرنكى به داواى خويدا هيناوه كه سه ره راي جوداي نامرازه كان له جه وهه رى

خۇياندا لەسەر يەك راستەرىنى فەلسەفەى مېژوووى دەپرات، بەچەشنىك ھەم سەبارەت بە رېبازى ئىعتىزال و ھەم رەخەگەرایی كانت دەتوانن توخمە پىكېنەرەكانى ھزرە تيۆرىيەكەيان لە بواری دامەزراندنى سىياسەت و بواری سىياسى-ئەخلاقى وەك نىشانەى ئاوتتەبوونى سەربەخۆپى و نازادى و عەقلانىەتى نىوان ويستە خاوەن برپارەكان ببينن.

۲-۱. دوالىزىمى دەروونى و مرؤفى سىياسى

ئەو تيۆرىانەى ھەردوو رېبازەكە بەشپۆەيەكى ئەبستراكت سەبارەت بە ئەخلاق وەك بەھايەكى سەنتەرى مرؤفبوون خستووایانەتەرپوو، بە ئاوتتەکردنى بە چەمكە سىياسىيەكان، تىگەيشتى باوى بۆ سىياسەت گۆرپو. لەم باسەدا كارىگەرى ھزرى ئىعتىزال لەسەر بىلايەنى سىياسى و دواتر پەيوەندى نىوان رەھەندى دەروونى مرؤف و سىياسەت لە بازەنى چاكە و خراپە و ھاوكات رېبازى كانت وەك شۆرپىك لە ھزرى فەلسەفى-سىياسى بۆ چارەسەکردنى پارادۆكسە ناوكىيەكانى مرؤف و ھەولدان بۆ سىياسەتتىكى عەقلانى-راوئىزى دەخەينەرپوو.

۲-۱-۱. سىياسەتى ميانرەوى موعتەزىلە و شۆرپى كۆپەرنىكى كانت

۲-۱-۱-۱. سىياسەتى بىلايەنى ئىعتىزال

دەزگای چەمكسازى موعتەزىلە جىگەيەكى گرنىگ لە ھزرى فەلسەفى و سىياسى پىكدينىت، ھەموو بىردۆزىكىيان سەبارەت بە چەمكە سىياسى و ھزرىيەكان بەجۆزىكە كە تىزەكە لە ھەمەكىيەتى خۇيدا ھاوجوونى واقع بىت، لەم سۆنگەيەشەووە تاكە نامراز پپوهرى عەقلە و ئەمەش شۆرپىكى ھزرى گەورەيە كاتى دەكەوتتە بەرانبەر نەرىتى بىركرنەوہى باو و سەقامگرتوو كە لەسەر پىرۆزكردى تىرادىسيون دامەزراوہ و سەمع و نەقل و فەرموودە كە ھەمان گىپرانەوہى پىشنىيانە بە ئەبەدى دەكات. كەواتە پەيوەندى نىوان دەق و تەفسىر لەگەل واقع و چۆنىەتى روانىن لى بەشپىكى ھەستىارى سىياسەت بەرھەم دىنىت. بۆ نموونە تەنانەت ناوى موعتەزىلە جگە لە پرسى نىوان ھەسەنى بەسرى و واسل پەيوەستىشە بە رووداوہ جەمسەرسازەكەى مېژوووى ئىسلام كە، كاتى نەيانووستووہ بىن بە بەشپىك لە سەرەتاي داپران يان «فىتنەى بەرايى لە جىمانى ئىسلامىيدا» (المعرجى، ۲۰۰، ۸۳) واتە خۇبواردن لەوہى كى ھۆكارى سەرەكى كىشەى نىوان خەلىفە عوسمان و عەلىيە، ئەمە بە پلەى يەكەم ئەگەر بۆ نەبوونى بەستىنى دادوہرىيەكى دادپەرورەرانە بگەرپتەوہ، بە پلەى دووہم پەيوەستە بە ھەولدان بۆ دروستكردى زەمىنەيەكى نوئى بۆ سىياسەت يان ئەوہى دەشىت ناوى بىرتىت "مىانرەوى سىياسى". (آس، ۲۰۲۱، ۷) ئەوہ جگە لەوہى موعتەزىلە يەكپىكە لەو مەزھەبە ئىسلامىانەى كە ھەر لە سەرەتاوہ جۆرپىك لە گومانگەرایی سىياسى دىنىتەنارا و «دەللىن يەكپىك لە لايەنەكان بىگومان فاسقە،

بەلام دیار نییە کامەیانە» (الخیاط، الانتصار، ۹۷) و جەخت دەکەنەووە یەکیکیان هەلەیه (البغدادی، ۱۹۹۵، ۱۲۰). بەم جوۆرە سەرەرای قولبۆونەووەی موعتەزەلە لە چەمک و دیارده فەلسەفی و کەلامییەکان، بەلام دەکارین بێژین سەرەتاییەکی قولی سیاسی هەیه و پەیووەستە بە خەلافەتی نیامی عەلی و جەنگی جەمەل و سەفەین و بێلایەن بوونیان. (زهره، ۲۰۰۴، ۱۰۹)، ئەمەش لەسەر بنەمای پرنسیپی پینجەمی خوێان واتە "پینگەى نیوان دوو پینگە" لیکدەدەنەووە و ئەم نازانمگەرایەى موعتەزەلە بوۆ خۆبەدوورگرتن بوووە لە تەکفیری و پشیوی زیاتر کە وەک مەترسییەکەى گەورە هەستی پیکراووە و هەوێ زانکردنی عەقل و بەلگەخواریان داووە. ئەووە جگە لەووەی گرنگیدانی هزری ئیعتزال بە پینگەى مرؤف لە دیاریکردنی چارەنووسی خویدا، بنەرەتیکی تۆکمە بوۆ سیاسەت دەئافریئێ کە بنەمای تیگەیشتنیکی دیموکراتیکە و دەکەوێتە بەرانبەر جەبرگەراییه و دەستەوستانی مرؤف کە دەسەلاتدارەکان وەک ئەرگومینتیکی بوۆ ستەمکاری بەکاربانپنناووە. بوۆ نەوونە «لەسەر دەمی ئەمەوییهکان بوۆ شەرعیەت بەخشین بە دەسەلاتی خوێان مەزەهەبی جبریەتیان بەکار دەهێننا و رەهەندیکی ئیلاهیان پێبەخشی بوو» (عبد الجبار، ۱۹۶۴، ۱۴۳).

هەلوێستی بیرمەندانی موعتەزەلە بوۆ بەرپەرچدانەووەی ئەم هزرە و بەکێشەکردنی، هەم رەخنەگرتن بوووە لەواقیعی داسەپاو کە تییدا بنەما سەرەکییەکان عەقل سەرکوت دەکرین هەم دزایەتی ئەو سیستمە سیاسییە بوووە کە لە سەرەتای دامەزراندنی خویدا لە هێلە گشتییەکان چۆبوووەدەر و چیتەر دانی بە پرنسیپە دامەزرتنەرەکاندا نەدەنا، هەر بوۆیە دەبینین جاحز هێرشى کردووەتە سەر معاویە کە «فرتوفیل و ستەمی لە ئەوانیتەر کردووە و لە رابووی لایداووە و بە زەبیری پارە خووی داسەپاندووە و شایستەى پێشەوایهتی نییە» (جاحظ، ۲۰۰۲، ۳۴۵-۳۵۰) چونکە پێیانابوو بنەرەتی سیاسەت و فەرمانرەوایی شایستەتەبوونە نەک بنەچە و خوین بە پێچەوانەى جەبرگەراکان کە دەسەلاتیان بە ویستیکی خودایی دەزانن کە خەلک هیچ رۆلێکی تییدا ناگێرێت. هەر بوۆیە دژی ئەووە بوون بابەتی دەسەلات پەیووەست بکریت بە ئوسووی دین و خواناسی و پرسی لوتفی خوداوە. (القاضي، ۱۹۶۲، ۱۹-۲۳) کەواتە کاتێ موعتەزەلە تیۆریکی بوۆ لوتفی بەزدانی دادەدریژیت و هاوکات سنووری نیوان ویستی نازاد و کردەى راستەوخو و ناراستەوخو مرؤف دیاریدەکات، لە راستیدا مەغزایەکی قولی سیاسی هەیه و پەیووەستە بە دژکردووە لە بەرانبەر ناکاراکردنی مرؤف لەلایەک و بیسنوورکردنی ستەمکاری لەلایەکی ترەووە.

۲-۱-۱-۲. شوۆرشى کوۆبەرنیکی کانت

ئەگەر کێشەى لادان لە پرنسیپیکی سەرەکی واتە رابووی و شوورا و خوواردن لە حوکم کە بە ناراستەى تەکفیر دەچیت و پشت بە ستن بە عەقل و جەختکردن لەسەر خودموختاری و مافی

بېراردان له سهر چاره نووس سهره تاي دهرکه وتني سياسي هزري ثيعتزال بېت، نهوا له کؤتاييه کاني سهدهی ههژدهی نهووپا و لای کانتیش عهقل و ماف و نه خلاق هه مه کی گرنگتيرين دؤزی سياسين، سه ره راي نه وهی پرسي نه پستمؤلؤژيا و ميتافيزيک زؤربه ی کاره کاني پيک دينن، به لام ههر وهک هانس راييس ناماده کاری کؤمه به ره مه می سياسي کانت ناماژهی بؤ دهکات، کانت نهک ههر په کیکه له فهيله سوفه کاني جهمان، به لکو ده بئ له ريزی گه وره فهيله سوفه سياسيه کاني جهمان هاوشانی نه فلاتون و نه رستؤ و هؤيز هه ژمار بکريت. (Riess, 1970, 39) به تايبه تی کاتي توانيو به تی دهزگايه کی چه مکسازي په کانگيري فهلسه فی دابريؤيت که ده شيت ببيت به بناغهی سيسته ميک بؤ سياسه تيکی عهقلانی- نه خلاق، که ههر نه وهش دوانامنجی کانت بووه به تايبه تی له سه ره تاي وهر چه رخانيکی گه وره له نهووپا که سه رده می رؤشنگه ری و چوونه ناو قؤناغی مؤدير نيته بووه. ههر بؤيه پروژهی هزري ترانسيندينتائی ره خنهی کانت يان «ميتافيزيکی نه خلاق کانت ههم تيؤريکه بؤ ماف که فهلسه فه سياسيه که يه تی و ههم تيؤريکه بؤ فه زيله ت که په يوه سته به فهلسه فه ی نه خلاقه وه» (اسکروتين، ۱۳۸۳، ۱۶۵)، چونکه کانت پيويابوو عهقلی فهلسه فی هيؤزی سه ره کی و بنه په تايبه بؤ زانين سنوور و دهر فه ته کاني مه عريفه (کاسيرر، ۱۳۷۰، ۳۷۴) ههر بؤيه هه وليداوه له ناستی سايکؤلؤژي واته زهين و کرداره کاني شيکردنه وه نه نجام بدات و له ناستی مه عريفيش زهرووروت له ريگهی عهقله وه بسه لمينيت (شاقول و محسنی، ۱۳۸۸، ۷-۸) و به ئيله ام وهر گرتن له شؤرشي کؤپه رينکؤس له جهمانی نه ستيره ناسی، بانگه شه ی شؤرشيک بکات له په يوه ندى نيوان خود و بابته له جهمانی نه پستمؤلؤژيدا و هيئانه نارای خود- سه نته ری (نصيري و گلچيني، ۱۳۸۹، ۴۱)

واته «بابه ته که ده بېت هاوشيوه ی زانين بېت که خاوه نی بونيادی خو به تی و له پيشتره» (که مال، ۲۰۱۷، ۴۳)، که ناماژيه بؤ نه و گؤرانکاریبه ی که له فهلسه فه دا هيئايه ته تارا و له جياتی نه وهی خودی مرؤف به دواي هاوجووتيوونی خو ی له گه ل جهماندا بگه ريت، جهمانی دهره کی به پي پيکها ته ی زهینی خو ی ريکبخات.

نه م خود-سه نته ريبه ی کانت کاریگه ری له سه ره هزري سياسي هه يه به تايبه تی له فؤرمی مؤديرنی ده و له تدا که له سه ره سه ره ری گه ليکی نازاد به سه ره هه موو بواره کاني خویدا دامه زراوه که په يوه سته به پرهنسيپی "یهک بؤ هه مووان و هه مووان بؤ يهک" ی کانت که وهک ياسادانه ر بپار له سه ره هه مان شت ده دهن. (صفدي، ۲۰۲۵، ۴۱۷-۴۱۸) و نه مه ش ناويته کردن و تيؤرايزيکی قولی فهلسه فيبه بؤ مرؤف وهک ويستيک له نا زهين و له سه ره بابته به ناراسته پياده کردنی کرده کاني خو ی له جهمانی سياسه ت و که هه مان جهمانی دهره کی و يه کگرتنی هه موو خوده کانه.

۲-۱-۲. دهر ووناسی مرؤفی سياسي و نه خلاق لای موعته زيله و کانت

۱-۲-۱. مرؤفی سیاسی و کۆمه لایه تی موعتهزلیله

دیاریکردنی بهرزه وهندی و گهندهلی هۆکاری نه حکامی شهرعه و نه مهش له سهر جوانی و دزیوی (الحسن والقیح) دامه زراوه که له سه رخۆه ستاو و جه ههرین و عهقل ده توانی به کلایان بکاته وه. (شریف، ۲۰۲۱، ۱۳۰) نه م دیدگایه بۆ دوو چه مکی گرنگ که حوکمه نه خلاقییبه کانی له سهر دامه زراوه هاوکات په یوه سته به روانگهی بۆ تیگه یشتن له ناوه روکی مرؤف وهک بوونه وه ریکی کۆمه لایه تی سیاسی. ههر بۆیه دامه زرانندی تیۆریک بۆ سیاست په یوه سته به تیگه یشتن له جه وه هری مرؤف، واته دیدگا بۆ ره ههنده سایکۆلۆژییه کان و چۆنیه تی وینا کردنی له پانتایی کۆمه لایه تیدا و نه مهش کاریگه ری له سهر دیدگای ئۆنتۆلۆژی سیاسی و وجودی مرؤف له جه باندا هه به و له ویشه وه نه رک و رۆئی سیاست رهنگرپژ ده کات. به شیکی گرنگی دیدگای تیۆریی سیاسی بیرمه نندی موعتهزلیله بۆ پرسی جیندیشینی سیاسی (الاستخلافه) له سهر بنه مای روانگهی نه تتۆلۆژی نه وان بۆ مرؤف دامه زراوه که پئیانوايه مرؤف بهرزه وه ندیخواز و خۆپاریز له نازاره و حه ز له پاراستنی په کیتی کۆمه ل و ده کات و دژی روحی فیرقه گه ری و زولم و ده ستدریژی و نازاوه گپری و نه فینداری داد و ئینسافه (المیالی، ۲۰۲۵، ۲۰۳-۲۰۴).

نه م دوالیزمه ی ناخی مرؤف بۆ نموونه له دیدی جاحز تای ته رازوووه که به ناراسته ی نه رییه تیدا ده چیت و پئیوايه خه لک له نیوان خۆباندا سته م له یه کتر ده کهن به هۆی شه ره نگیژی و چا و چنۆکی که ناویته نه خلاقیه انه (جاحظ، ۲۰۰۲ ب، ۱۰۳) یان بیشر بن موعته مر رایوابوو خه لک وه کو گورگن که به رده وام به دوا ی نیچیر و قازانجی خۆبانه وه ن. (آس، ۲۰۲۱، ۱۴) رپک وه کو نه و تیزه ی چهن دین سه ده دواتر تۆماس هۆبز (۱۵۸۸-۱۶۷۹) له کتیی لیقیاتاندا رپک به هه مان شیوه نامازه ی بۆ کردوه. نه بو عه لی ده لیت نه گه ر خه لک به ئینسافه وه له گه ل په کتر هه لسوکه وت بکه ن و سته م نه مینخ، حوکمپرائیتی پیویست ناکات، به لام ناشکرایه خه لک پیچه وانه ی نه مه ن. (القاضي، ۱۹۶۲ آ، ۴۸).

که واته نه مه په کیکه له هۆکاره سه ره کییه کانی هاتنه کایه ی سیاست و رپکخستنی په یوه نندی نیوان هیزه کان که وا ده کات جۆریک له ته رییبوون له نیوان دیدگا بۆ سیاست و بۆ مرؤف بیته ئارا و پیویسته له پینا و هاوسه نگیدا بیته، هه ریویه بیرمه ندان موعتهزلیله جه خت ده که نه وه که ده بی سیاست ته با بیته له گه ل فیره تی مرؤف و له پینا و کۆی بهرزه وه ندییدا بیته، «نابن مرؤف له سهر خووی خو ی جن هیلدریت، به بن چاککردن و رپککردنی پیکه اته ی، چونکه ده شیته سروشتی هه لگه ریسته وه و به هه لاکه تی بیات» (الجاحظ، ۲۰۰۲ ج، ۱۹۴) نه رگۆمینی موعتهزلیله بۆ نازادی ئیختیار، په یوه سته به هه سته ی خودی و به رپرسیاره تی که عه قل ده یسه پیئی و نه مهش پیویستی به پرهنسیبی بنبری هه مه کی هه یه وهک نازادی نه ک نیمانی لیل و ناروون (امین، مصدر سابق، ۲۳) ناسینی ناشیری و جوانیش هه ره په یوه سته به حه دسی عه قله وه وهک نه بو هوزه یل ده لیت عه قل "رووناکی سروشتیه" و حه قیقه ته

به‌رايی و ساده و پروونه‌کان و جوانی و ناشيرينييه‌کان ده‌بيئي (السيد، ۱۹۹۸، ۸۸)، هەر بۆيه هه‌ميشه نهرگيؤميينتي عه‌قلی ده‌که‌وئته پيش نهرگيؤميينتي شه‌رعی (القاضي، ۱۹۸۶، ۱۷۷)، نه‌مه‌ش واته پيش‌خه‌ستنی تيگه‌يشتن (درايه) به‌سه‌ر گيرانه‌وه (روايه) دا و به‌عه‌قلانيکردنی ديارده و پرووداوه‌کان (صبيحي، ۱۹۸۵، ۱۲۰-۱۲۱). نه‌مه‌پويه‌سته به‌ده‌رکردنی نه‌حلامه‌کان له‌جه‌وه‌ه‌ری خۆياندا و بيرمه‌ندنی موعته‌زيله پيايانوايه جوان و ناشيرين له‌خۆياندا عه‌قل ده‌توانی ده‌رکیان بکات به‌بئ گه‌رانه‌وه بۆ شه‌رع و ته‌کليف (عمارة، مصدر سابق، ۱۲۴-۱۲۵). قازی پيايوايه خيبر به‌رژه‌وه‌ندی و جوانييه و شه‌ر زيان و ناشيرينييه (عبد الجبار، ۱۹۶۵، ج ۳۳)، نه‌مه‌ش له‌سه‌ر بنه‌رپه‌تی عه‌قلی په‌تی ده‌رک ده‌کړی و ده‌لبن ته‌نانه‌ت «نه‌گه‌ر خوداش مۆله‌تی درۆکردن بدات، درۆ چاک نييه، چونکه مۆله‌تی درۆ له‌درۆبوون دووری ناخاته‌وه» (هه‌مان، ۱۷۶)، نه‌مه‌ش دامه‌زراندنی پياوهری ترانسپندينتالييه و موعته‌زيله جه‌خت ده‌کاته‌وه نه‌مانه له‌خودی خۆياندا مانا‌کانی خۆيان هه‌نگرتووه و هه‌مه‌کين و ته‌نيا له‌رنگه‌ی عه‌قله‌وه‌که‌ش که‌شف ده‌کړين. به‌م چه‌شنه عه‌قلیکی په‌تی که‌له‌سه‌ر ئيراده‌ی نازاد دامه‌زراوه به‌داوای هه‌ندی چه‌مکی بنه‌رپه‌تيدا ده‌گه‌رپت بۆ بپاره‌ه‌ نه‌خلاقيه‌کان کاتي ئاویتته‌ی ويستی نازاد ده‌کړيت، توانای کرده‌ی عه‌قلانی لای مرۆف به‌هه‌يز ده‌کات و ده‌بيته هۆی دروستبوونی مرۆفی خاوه‌ن ئيراده‌ی سه‌ربه‌خۆ بۆ نه‌وه‌ی سياسه‌ت وه‌ک کرده‌ی که‌ی خاوه‌ن کارگه‌ری بيئيته‌نارا.

۲-۱-۲-۲. مرۆفی پارادۆکسيکال و کارگه‌ری له‌سه‌ر سياسه‌ت

کانت له‌يه‌کيک له‌وتاره سياسی هزره‌يه‌کانيدا به‌ناوی وه‌لامیک بۆ پرسيازی رۆشنگه‌ری چيه‌ه‌ نامازه بۆ نه‌وه ده‌کات نه‌گه‌رچی سروشت مرۆفی پيگه‌ياندووه، به‌لام له‌به‌ر نه‌بوونی بوپری له‌بیرکردنه‌وه‌ی، ويستی کۆيلايه‌تی بووه به‌سروستی دووه‌می نه‌وه، چونکه رۆشنگه‌ری واته‌ده‌رچوونی مرۆف له‌نابالغی که‌هه‌ر خۆی لبي به‌پررسه، به‌هۆی به‌کارنه‌هينانی عه‌قل، واته‌مرۆف که‌می عه‌قلی نييه، به‌لکو نه‌قسی له‌نازای و دلپری هه‌يه له‌به‌کارهينانی به‌بئ ده‌مراستی نه‌وانيتير. (کانط، ۲۰۰۵، ۸۵). واته‌نه‌گه‌ر مرۆف له‌جه‌وه‌ه‌ری خۆيدا نازاده به‌لام، ململانی نيوان کۆمه‌لگا نه‌وه نازاديه‌ سنووردار و کۆنترۆل ده‌کات و نه‌وه‌ش وايکردوه له‌دیدی نه‌وه دژايه‌تیه‌ک (پارادۆکس) له‌هه‌ناوی داييت که‌په‌يوه‌سته به‌حه‌زی هاتنه‌ناو کۆمه‌لگا و مه‌یلی تيکشکاندن و هه‌لوه‌شانندنه‌وه، نه‌مه‌ش ده‌بيته هۆی به‌هه‌يزکردنی ئيگۆی مرۆف وه‌ک تاک و هه‌نگاوی يه‌که‌مه به‌ره‌وه ئه‌فراندنی کولتور و به‌ها، له‌رنگای دروستکردنی «سيسته‌میکی ياسای گشتگير له‌کۆمه‌لگای مه‌ده‌نی، واته‌ياسايه‌کی مه‌ده‌نی دادپه‌روه‌رانه» (کانت، ۱۳۷۸، ۱۳۲-۱۳۳). نه‌گه‌ر به‌پي تيزی کانت «کرده وه‌ک ده‌رکه‌وته‌ی ئيراده‌ی به‌پي ياسايه‌کی هه‌مه‌کی سروشتی ديارى ده‌کړيت» (کانت، ۱۳۷۸، ۱۲۸) واته‌جه‌بريک هه‌يه له‌ميژوودا، که‌ده‌ره‌کی نييه به‌مانای سروشتی ده‌ره‌کی، به‌لکو ناوه‌کی سروشتيه، به‌مانای

ململانی نیوان ئیرادهكان و ههولدان بۆ گۆرینی رێپهروی ناراستهی ئیرادهكان، نه مهشه وادهكات هه میشه ئیرادهی سه رهه خو و نازاد به تهنیا به سه نه به بۆ دروستکردنی کاریگهری و زهبری ئیرادهیه ناراسته ده گۆرئ یان به ردهوامی پیده دات. «ويستی نازاد و ئیرادهی ملکه چپوون بۆ یاسا نه خلاقیه كان یه ك شتن له خویاندا» (كانط، ۱۹۹۱، ۳۱۲).

كانت پيیوايهی هیزی دووانهیی ده سه لاتخوازی و ناشتیخوازی له دهروونی مرؤف دایه، واته نه ره شبینه سه بارهت به مرؤف و نه گه شبین، ده یه ویت له رینگه ی پهروه رده وه هاوسهنگی دروست بکات. چونکه له دیدی نه و «دۆخی ناشتی دۆخیکي فیهتری نییه، دارشتنی یاسا رهوشی ناشتی ده خولقینیت» (كانت، ۱۹۵۲، ۳۹). هه ر بۆیه جه خت له سه ر کۆمه لایه تیبوونی مرؤف ده کاته وه و نه مهش گرنگی ریکخستنی کۆمه لگا دینیته پيش که تپیدا هه موو نه ندامه كان ده توانن نازادی خویان پیاده بکه ن و غایه تی نه خلاق خویان به ديبینن (اسماعیل، ۲۰۰۸، ۱۳۸). به خته وه ری happiness ئایدیایه کی په تی و یه که مین ئامانجی سروشته که له رینگه ی ئاویته کردنی تیگه یشتن و هیزی خه یالندان و هه ست دروست ده ییت (كانت، ۱۳۸۳، ۴۰۶). مرؤف هه میشه تهنیا حهلقه یه که له نیو زنجیره ی ئامانجه سروشته کاند و مرؤف دوانامانجی سروشته که له رینگه ی پهروه رده ی تواناکان و کلتوره وه به دی دیت که به ره و ئامانجی بالاتریان ده بات که سروشت تپیدا داناون. (كانت، ۱۳۸۳، ۴۰۷-۴۱۱) نه گه ر بابه تی عهقلی پراکتیکی خیر و شه ر بیت، خیر په یوه سه ته به توانستی حه ز و شه ر په یوه ندی به بابه تی بیزاروویه وه هه یه و نه مهش سه رچاوه که ی تهنیا هه ست نییه، به لکوو عهقل و له ویشه وه ئیراده هه یه، بۆ نمونه لای كانت نازادی هیچ له به های تاکه که س که م ناکاته وه تهنیا له بایه خی په وشه که ی که م ده کاته وه به لام یه ک درۆ به ناگاییه وه هه موو عه زیمه تی ده شکیتئ (کنت، ۲۰۰۸، ۱۲۵-۱۲۶).

۲-۲. بنه رته ی سیاسه ت لای موعته زيله و كانت

یه کیک له و خالانه ی که له هزر سیاسی ئیسلامیدا جینگه ی بایه خه، چه مکی خه لافه تی راشیده کانه که تپیدا حوکمی ره شید به هه موو مه دلوه له سیاسی و فه لسه فیه کانی لانیکه که م له ئاستی تیورییدا ده بیته بنه مایه کی گرنگی سیاسه تی عهقلانی، چونکه بۆ یه که م جار وه ک بنه مایه ی دامه زرانندی سیاسی چه مکی ئیراده دپته ناو بابه ته که له پیناو دروستکردنی «سیسته میکی سیاسی که خه لک به ئیراده ی خویان دروستی ده که ن» (الثوره، ۱۸۴)، نه م چرکه ساته سیاسییه له دیدیگای قوتابخانه ی موعته زيله گرنگییه کی تاییه تی هه یه و ده بیته سه رچاوه ی تیوردانان بۆ سیاسه ت له چوارچیه ی نه و بنه ما فه لسه فی-دینییه ی که دایانرشتبوو و له پینچ په رهنسییه که دا کورتیان کردبوو.

۲-۲-۱. رايژو کۆدهنگی

۱-۲-۲-۱-۱. داد وهك بنه رتي سياسته

لای جاحز سياسته ده بیټ به «باشی به پڼوه بردن که ترساندن و هاندان بنه مای هه موو ته دبیریکه و هه موو سياسته تیکي گه وره و بچووک به ده وریدا ده خو لیته وه» (الجاحظ، ۲۰۰۰، ۷۳-۷۴). نه مه ش به واتای دروستکردنی هیژیکه که گه وره تر له نیراده تاکه که سیه کان ده جو لیته وه و ده بن نه وهی به پڼوهی ده بات نه هلی ته مییز و عه قل بیټ بو ته دبیر سه بارهت به تایبهت و گشتی و گیان و مال (القاضي، ۱۹۶۲، ب، ۱۵۷-۱۵۸) و نه م تو خکر دنه وهی چه مکی عه قل له سياسته تدا له راستیدا په یوه سته به کوی دنیایی موعته زیله و تیگه یشتی ناوازیان بو چه مکی نایین که عه قل ناوه رۆکیه تی، هه ر بویه خه لافهت له هه مه کیه تی خویدا ده بیټ به «بواری سیاسی که له خوگری هه مووانه به پیپی دیدی عه قلی بو راکیشانی به ژوه وندی دنیایی و نه هیشتی زیان و خه لافهت پاراستنی نایین و سياسته تی دنیایا به دین» (ابن خلدون، ۲۰۰۶، ۱۵۱-۱۵۰) به لام نه مه نایکات به ده و له تیکي لاهوتی به لکو به پیچه وانه وه، ده و له تی عه قلی په تیبه که پیوسته «له سنووری داد و ئینساف دایټ، چونکه داد بنه مای سياسته ته» (الجاحظ، سه رچاوهی پیشو، ۷۳-۷۴). هه ر بویه هه و لیاند اوه سياسته تیکي مه دهنی عه قلانی بو بنه ماکانی ده سه لات دروست بکن و له پوانگهی عه قلی عیمرانی و وهك دیارده یه کی مرؤبی جیگهی نیجته مهاد و دیدی عه قل شروقه ی بکن (بوعجیلی، ۲۰۱۹، ۳). نه مه ش هه م له تیور و هه م له کرده ی بیرمهنانی موعته زیله دا رنگی داوه ته وه، چونکه خو یان جگه له کاری سیاسی و کومه لایه تی، به شداری شو ریشه کانیان کردوه. (عمارة، ۱۹۸۸، ۱۵۰) که واته ده سه لاتی سیاسی که بنه ماکهی له سه ر چه مکی "داد" داده مرزی که عه قلی په تی داکوکی لیده کات ده بیته سه ره تای تیوردانان بو سياسته به ناراسته یه کی مه دهنی و دنیایی، هه ر بویه ته نیا فه یله سووفی نیلاهی و بیرمهنی تیوری نه بوون، به لکو به کرده وه پڼکخستنی فیکری و سیاسی عه قلانیان دروستکرد و له پڼانو دروستکردنی ده و له ت و زالبوون به سه ر خیل و عه شیره تدا. (عمارة، ۱۹۷۷، ۱۸۶) به مه ش ئاسوی بیرکردنه وه کرده ی جیاوازیان دروست کرده که هه م هاوشانی عه قلی هه مه کی ده روات و هه م له سه رچاوه ناوخویبه کان نیلهام وهرده گریت بو دامه زرانندی سياسته تیک که کرده ی عه قلانی نه نجام ده دات به ناراسته یه کی نه خلاق که ده که و پته سه روو به ها و شوناسه بچوک و لؤکالیبه کان.

۱-۲-۲-۱-۲. ویستی نازاد و فه رمان به چاکه

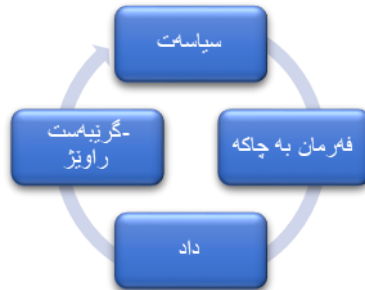
فه رمان به چاکه هه ر چه نده به درنژای میژوویی سیاسی هزری ئیسلامی تیکه لی تیروور و داخرانی کومه لایه تی بووه و زیاتر وهك نامرزی سه رکوتی ده سه لات سه یر کراوه، به لام نه گه ر وهك چه مکیکي فه لسه فی له چوارچپوهی بیری نه خلاق هه مه کیدا سه یری بکن نه وا مانایه کی فراوان و نه رتی وهرده گریت به تایبه تی کاتن "چاکه" به پیودانگی عه قلی مامه له ی له ته کدا ده کریت و له ته ک نازادی و توانای مرؤفدا لیکده درتته وه و وهك «دوو دینامیکه تی قبول و ره فرکردن که ته نیا گرفتی کرده ی نییه، به لکو ره هه ندی

ئەخلاقیشی ھەبە کە ناستیکی سیاسی بەلا وەر دەگرێت سەیر بکریت» (حمود، ۲۰۲۱، ۳۴۱) ئەمەش لە تیۆری بیرمەندانی موعتەزەلە دا دەبێتە ھۆی ھاتنەنارای پەیوەندییەکی تۆکمە لە نیوان سیاسەتی سولتان و دادپەروری و چاکەیی رەعیەت و ئەخلاق باش سەبارەت بە "سیاسەتی داد"، جاز پێوابوو دەبێ «داد و ئینساف لە پاداش و سزا، ناویژوانی نیوان ھەموو مەزھەبەکان بێت» (حاحظ، رسائل السیاسیة، ۷۵). ئەمەش ھەمان یاسای رەھا و زۆرینی ئەخلاق، چونکە بنەرەتی حوکمی نیوان مەزھەبەکان کە ھەمان سیاسەتە، سەبارەت بە ھەر پرسێک دەبێت لە سەر بنەرەتی داد و لەویش زیاتر ئینساف بێت، چونکە ئەگەر داد دیوہ ئەبستراکتە کە ماف و شایستەبوون بێت، ئەوا ئینساف رەھەندە ئەخلاقە کە بەتەنێ کە دیوی ستەمی رێکەوتی کۆمەڵەبەتە دەبێت و لە پێناو "چاکەیی گشتی" دا بە سیاسەتێکی دانایانە ھەوڵی ھاوسەنگ کردنی دەداتەوہ.

کەواتە لە ھزری موعتەزەلە دا بە پلەیی یە کەم ئەگەر بنەرەتی سیاسی دیاری بکری، بە پلەیی دووھم پرنسیپی ئەخلاق دەستنیشان دەکری بۆ ئەو رەنگرێژی سیاسەت بکات، بەم جۆرە ئاوتەبە کە لە ئەخلاقیات ناوھەکی و سیاسەتی جەمانی دروست دەبێت. بە واتای ئەوہی ئەو ھێلە گشتیانە کە کۆی فەلسەفەیی موعتەزەلە لە سەر دامەزرێوە دەبن بە بنەرەتی سیاسەتێکی یە کە گرتوو، کە رەھەندیکی ئەبستراکت و ھەمەکی وەر دەگرێت. ھەر بۆیە «رۆژێکی گەورەیان گێراوہ لە کرانەوہی بەرووی ئەو تەر و لیکبەستی دین و فەلسەفە» (مراد، ۲۰۱۴، ۱۱۴) و ئەگەرچی بە ئەرگۆمینی فەلسەفی داوکیان لە تیگە یشتنیکی دینی کردوو، بەلام ئەم ھەوڵە لە جەوھەری خۆیدا ھەنگری رەھەندی سیاسی بوو (خونی، ۲۰۱۷، ب). ھەر بۆیە ھەم بێرۆکەیی یە کتاپە رستی و فەرمان بە چاکە و نەری لە خراپە و بەلێن و پینگی نیوان دوو پینگی لە ناستە گشتیە کەیدا لە پێناو دامەرانندی ژبان و سیاسەت بوو لە سەر بنەرەتی "داد" (المعتزلی، ۱۹۲۵، ۱۲۶-۱۲۷). کە جگە لەوہی وە ک پە یامینکی رەھا ئیلاھی تیۆریزە کراوہ ھاوکات ئامانجی سیاسی ھەبوو، ئەم خالەش پە یوہست بوو بەوہی کردەیی دەسەلاتدار ئەگەر ستەمکارانە بوو رەد بکریتەوہ، بەو پینگی مەزھەب و ویستی نازادە، ھەر بۆیە دادی ئیلاھیان بۆ دادی مەزھەب درێژ کردوو تەوہ تا بەرپرسیاریتی دەسەلاتدار لە زۆلمەکانی دەستنیشان بکەن (محسن، ۱۹۹۸، ۵۵). کەواتە لە سەر بنەرەتیکی تیۆری تۆکمە بۆ داد ھەوڵیان داوہ بنەرەتی کردەیی پە یوہستە بە ژبانی ئەخلاق و سیاسەتی واقعی پیننەنار کە "چاکە" سەنتەریەتی و «کاتێ رەوا یە کە بێتە ھێژکی سیاسی کە دەرەنجامە کە لە ناوچوونی چاکە یە ک و ھاتنەنارای خراپە یە کێ تازە نەبێت» (عثمان، ۱۹۷۱، ۵۱۷). بەم چەشنە سیاسی تیرین بنەرەتی ھەمان فەرمان بە چاکە و نەری لە خراپە یە پە یوہستە بە کردەیی سیاسی و گرنگییە کەشی لەوہ دایە ئەم بنەرەتی بەر لەوہی بە سەر خەلکدا بەسەن، بە سەر دەسەلاتدارەکاندا پیادە دەکریت (سالم، ۲۰۱۸، ۷۹).

له رووی کرده ییوه هه رچه نده فه رمان به چاکه و نه رئ له خراپه و پره نسیپه کانی تری هزری ئیعتزال نامرازی بیلا یه نین و له راستیدا گۆرینی "دینی" یه بۆ "سیاسی" و گواستنیه وه له "تاکه که سی" یه وه به ره و "کۆمه لایه تی" و له ویشه وه بۆ "سیاسی" و سه پاندنی ده سه لات. (جدعان، ۲۰۰۰، ۴۱۴). به لام به ئه خلاقیکردنی سیاست ده بیته به ئه رکی سه ره کی ئه م رېبازه به و مه رجی ئه م ئه خلاقه ئه خلاقیکی دینی نییه، به لکو ره هه ندیکی یونیفیرسال و هه مه کی هه یه که له سه ره عه قلی هه مه کی دامه زراوه، که هاوسه نگی و یه کانگری و "باشترین بۆ مرۆفه کان" ده بیته به بنه ما نه ک حوکمی ساده و ده قه گه رایانه، ئه مه ش جوړیک له کرانه وه بووه به رانه به به کردی مرۆفه کان که زۆر جار توندره و ئیایی ویستویه تی هیللی نیوان حه رام و حه لام له ئاییندا به جوړیک توند بکات که پانتایی جو له ی ژبان و سیاست له ناوبه رته.

۴-سیاست وه ک داد

۲-۲-۲. گرێبه ستی و چاکه ی گشتی

۲-۲-۲-۱. گرێبه ستی ده سه لات بۆ داد په ره وری کانت

تیۆری تیکشکانی هۆبه تی له جیهانی بوونه وه ره عاقله کان، ئه و ده رفه ته ده دات به کانت که وینای هه ندی مافی بنه رته ی بکات که له خۆی اندا هه ن و په یوه ست نین به هۆکاری ده ره کییه وه و بوونیان پیویستیان به یاساوی ده ره وه نییه و ئه مه ش له چوارچیه ی تیۆری گرێبه ستی کۆمه لایه تی وه ک چوارچیه ی سه ره لدان ده سه لات مه شروعی سیاسی جاریکی تر داده رێژته وه. هه ر بۆیه گرێبه ستی کۆمه لایه تی کانت له سه ره ئه و گریمانه یه دامه زراوه که تاکه کان به شیوه ی ئاپریۆری خاوه ن مافن که له سه ره بنه مای یاسا و داد په ره وری بوونیا ده نرته، که له بنه رته دا وه ک ئاییدیا یان گرێبه ستی به رای یان ره سه ن وینایه که په یوه سه ته به عه قلی پراکتیکی په تیه وه. (اسکروتن، ۱۳۸۳، ۱۸۸-۱۹۱) به لام به پیچه وانیه ی به شیکی له بیرمه ندانی گرێبه ست هاوکاری به بنه مای ژبانی کۆمه لایه تی دانایته، به لکو کرده و دژکرده وه و دژایه تی و نه یاریتی به بنه رته ده زانیت. (فولادوند، ۱۳۷۰، ۱۸۵) ئه وه ش هه ر ئه و پرنسیپه یه که به پارادۆکی ناوه کی ناوزه دمان کرده که به سه تیه شوینکاتییه کان ده یاری نا که ن به لکو ده بێ بنه رته تیکی هه مه کی هه بیته، هه ر بۆیه «پرسیاری ترانسیندینتالی لای کانت سه باره ت به مه رجی بوونی هاوبه شیته مرۆف وه ک پیوه ریکی هه مه کی،

"دادپهروهه ریه" (سکیریک و غیلجی، ۲۰۱۲، ۶۰۰). ویستگهی په پرنه وه له قوناغی بهر له سه ره لاندانی دهولت و رهوشی سروشتی که به هوی گریبهسته وه پر ده کرتته وه. به جوریکه که ده بیئت، ناراسته یه کی روو به که مائی هه بیئت، واته ماف و نازادییه سروشتیه کانی مرؤف به رهو زیادبوون و به یاسایبوون بجیت، هه ره بویه له دیدی نهو «کاتی مرؤف له سروشت داده بریت ده بن به رهو کومه لگای "گریبهستی کومه لایه تی" پروات و نه مهش جار یکی تر به رهو که مائی سروشتی ده باته وه» (شتر اوس، ۲۰۰۵، ۱۹۳). به م چه شنه گریبه ست ته نیا رهوشیکی گریمانه یی نییه، به لکو پیویستی به ره هه ندی ریکاری جیبه جیکار هه یه که خوی له "سه رهوهر و سه رۆک" دا ده بیئته وه بۆ کۆنترۆل و چاودیری، چونکه مله پوری غه ریزی مرؤف پیویستی "سه رهوهر" یک دپته نارا که له ریگهی ئیراده ی گشتیه وه نازادی هه مووان بیار تزیئت، ئه م سه رهوهره وه ک مه رجعه ی بالآ که دادپهروهه ی مه رچی یه که میه تی، ده شیئت یه ک که س یان دهسته یه ک بیئت، که له ریگهی ده ستوره وه و به ئیراده ی چاکه خوازی نازادی دابین بکات و شه پهنگیزی دوور بخاته وه (کانت، ۱۳۷۸، ۱۳۴-۱۳۵). که واته ماف گشتگیزی نهو هه لومه رجیه که تییدا سه ریه ستی و سه ره رۆی تاکیک له گه ل سه ربه ستی و سه ره رۆی تاکیکی تر دا، بتوانی له سه ر بنه مای یاسایه کی گشتی نازادی لیکگری بدریت و نه مهش په یوهسته به پیشینه یی بوونی داد و یاسا له رووی عه قلییه وه، وه ک پره نسیی ئاپریوری خیبر و چاکه که ره هه ندیکی ترانسیندینتالی هه یه.

۲-۲-۲. ره هه ندی سیاسی ویستی چاکه خوازی كانت

له تیوری سیاسی كانت عه قلی کرده یی که هه مان عه قلی نه خلاقیه، له بهر نه وه ی له سه ر ویستی نازاد دامه زراوه به ناراسته ی چاکه خوازی ده چیت، چونکه به ره چاوکردنی فه رمانه ره هاکان خوی و نه وانیتیر ده که ونه ژیر فه رمانه که و عه قلی ساخله میش نه وه ی سه لماندوو که مرؤفی ژیر ده ی خوی یاسا دانا ریژیت. هه ره بویه له دیدی كانت عه قلی کرده یی که له هه موو زۆره ملییه ک نازاده، ده توانی نه رکه مان بۆ دیاری بکات. (کانت، ۱۹۵۲، ۷۶) نه م نه رکه که هه مان بنه مای هه مه کی و ره های نه خلاقه «کاتی ده بیئت به بنه مای تیوری سیاسی که ئایدیای "به های خودی تاک" ی له سه ر داده مزیت» (سکیریک و غیلجی، ۲۰۱۲، ۵۹۷) نه مهش په یوهسته به نیه تی چاکه خوازانه ی تاکه کانی. (ریکور، ۲۰۱۳) نه گه ره نه وه قبول بکه ین که هه لئار دنی عه قلانی بکه ره کان له رووی تیورییه وه پیشینه یه، که واته ئامانجی هه موو بکه ره کان یه کسانن و ده بن پابه ندی نه خلاق یه کسانیش له ناراداییت. (Dean, 2006, 13) به لام نه مه له هه ناوی خویدا جوریک له دزایه تی هه لگرتوه، هه ره بویه ته نیا نه رکه ره هاکان پابه ندمان ده که ن که هه مان نه رکه ته واوه کانی و نه وانیتیر ده که ونه سه ر خودی تاکه که س. به م جوره له بنه رته دا ویستی چاکه خوازی بنه مای نه خلاقیه بۆ هه ره سیاسه تیکی دادپهروهه رانه و ناییت سیاسه ت له سه ر بنه مای سوود بیئت، به لکو ده بیئت پابه ندی بنه ماکانی عه قلی نه خلاق بیئت، و ریژ له مرؤف بگریت وه ک ئامانج و ئیراده ی چاکه ده کاته مه رچیکی پیویست بۆ

دادپەرورەری و چۆن ئیبرادەى سەر بە خۆى ئەخلاقى بۆ تاك دەوئیت، ھەر وھە دەبئیت دەوئەت سەر بە خۆى ھاوئالاتیان و ئازادىيان مسۆگەر بکات لە بریاردانى ئەخلاقیدا.

كانت جیواوای دەكات لە نئیوان یاسادانەری دەرەكى و ناوەكى و لە ھەمان كاتدا لە جیواوای دانان لە نئیوان ئەخلاقىیەت و مەشروعىیەت بە دوای ئەم ئامانجەدا دەچئیت كە پێوھەرەكانى شەرعییەتى ئەخلاقى قانونیەتیش بدۆزئتەو و لە جیاكردنەوھى ئەخلاقىیەت و مەشروعىیەت و ئەمەش ھەر وھەك ئامازەى بۆكرا بریتىیە ھاوجوتبوون یان نەبوونی رەفتارێك لە گەئ یاسادا، بەبێ وەبەرچاوگرتنى پائنەرەكانى ئەم رەفتارە، بە مەشروعىیەت ناوژەند دەكرى، بەلام ئەو رەفتارەى كە بپروكەى ئەرك سەبارەت بە یاسا و ھاوكات پائنەرى رەفتارێك دروست دەكات، بە ئەخلاقىیەت ناوژەند دەكرى و ئەمەش لە بنەرەتدا لە سەر چەمكى دادپەرورەرت دادەمەزرى كە ناوكى دەوئەتى مافە.

۲-۲-۳. گرتیەست و راوئژ

۲-۲-۳-۱. تیۆرێك بۆ گرتیەستى ئیعتزال

ھەرچە نەدە سەردەمى زێرین (سەردەمى سەحابەى سائج) واتە چركە ساتى یەكەمى دامەزراندنى دەسەلاتى سیاسى لە ھزرى ئیسلامیدا، دەبئتە بنەرەتێك بۆ دروستكردنى بەشێكى زۆر لە بەھاكان، بەلام ئەمە بەتەنیا بەس نییە بۆ ئەوئە بنەمای سیاسى لە سەر دابمەزرىت، بەلكو بپروكەى سیسەم یان ریسایەك بۆ دروستكردنى پەیکەرى سیاسى كە بتوانى بنەمای پشستگىرى یان دیارىكردنى خەلیفە و دەسەلاتدارەكان تێپەرئیت دئتە ئارا و ھەوئەدەرئیت ھەنگاوى رادىكالتەر بۆ دامەزراندنى دەسەلاتى سیاسى بخرئتە پروو. لەم سۆنگەوھە «ھەلئژاردن و راوئژ (الشورى) دەبئت بە بنەما» (أس، ۲۰، ۲۱، ۱۰) و لە رێگەى دەستەبەكەوھە كە لە ئاستى تیۆرىدا ناویان دەنرئت دەستەبە چارەسەر و گرتیەست (اهل الحل والعقد) بە تابیەتى بۆ دیارىكردنى پئشەوا (الامام) رۆئ دەگرتت. لای بپرمەندانى موعتەزىلە بەگشتى (گرتیەستى) پئشەواىەتى بریتىیە لە ھەلئژاردن (اختیار) و بەیعتەدان (القاضى، ۱۹۶۲، آ، ۲۸۷). رێگەش شورا و ئیختیارە و ئیختیارىش پەیوھەستە بە كۆدەنگى وەك حوجەتێك كە دەبێ بەھەند وەرگرتت (القاضى، ۱۹۶۵، ۷۵۴). لپرەدا ئەسئ و نەسەب و بنەچە گرنكى خۆى لە دەست دەدات و ئەوئەوئەتى نامئیئ، بەلكو سەرەرای قورئان و نەقل، دادپەرورەربوون دەبئتە پێوھەر (المعمرى، ۲۰۰، ۸۶). جاحز مافى ئەوھە بە ئوممەت (گەل) دەدات كە ئیمامى خۆى دیارى بکات، چونكە پەیوھەستە بە بەرژەوئەندى دونیایىیەوھە نەك دین، بەلام نەك ھەمووان بەلكو كۆمەئى چارەسەر و گرتیەست وەك نوئنەرى دەستەبژئرى گەل و دواتر لە سەر بنەمای راوئژ، بەیعتە دەدرئت بە حاكم كە پئوئستە ئازادى، عەقل، زانست، داد و ھئز ھەبئت بۆ بەرژەوئەندى و چاكەى دونیا، لە پئناو راکئشانى سوود و نەھئشئنى زیان، و زیاتر تەرکیزى لە سەر رنكخستنى ژبان بئت. (القاضى، ۱۹۶۲، آ، ۷۷ و ۲۲۸). چونكە لە پەیوھەندى نئیوان دین و سیاسەت، قورئان دینە و دەسەلاتدارىش پئشەوا و دەوئەتە.

(جدعان، ۲۰۰۰، ۳۷۰) بەم جوۆره له رێبازی ئیعتزالدا به حوکمی عەقڵ و دەق پێشەوایهتی لهسەر ئوممەت واجبه، بهمهرجی کۆدهنگی گەل له هه موو سهردهمیکدا بۆ هه له بوونی را و به لگه خوازی (المیالی، ۲۰۲۵، ۲۰۲). هاوکات ههولێ دارشتنی تیۆریکی تۆکمەیان داوه بۆ دامهزراندنی دهسهلاتی سیاسی که ده بێت بنه مایه کی جیگیر هزری هه بێت بۆ ئه وهی بێت به بناغه ی حوکمیکی دادپهروه رانه. واته تهنیا حاکی دادپهروه ر گرنگ نه بووه، به لکو بنه مایه کی تیۆری بۆ حوکمیکی دادپهروه رانه جیگه ی مه به سستی ئه وان بووه. بۆ نمونه هه ندیکیان دژی عومەر عه بدولعه زیز بوون که به حاکیکی دادپهروه ر به ناویانگه، چونکه به راونیۆ و دیاریکردن و به یعت و عه قد هه لئه بژێردراوه (البغدادی، ۱۹۲۸، ۲۷۷). هه ربۆیه گرێبه ست (العقد) تهنیا به یعه تیکی زا ره کی یان شکلی نه بووه، به لکو په یوه سته بووه به ره زامه ندی و ملکه چی و به دوو قوئاغدا رۆیشتوو، په که م ده سته ی حه ل و عه قد که ده سته بژێری کۆمه لگان و پێشه وا هه لئه بژێرن و دوای ئه وانیش هه موو گه ل (عثمان، ۱۹۷۱، ۵۴۱).

لێره وه ئیدی گرێبه ست چه مکی زۆره ملی تیدا نییه، نه به نسبه ت خه لک و نه به نسبه ت ئیمام «چونکه ده بێ ئیمام ره زامه ندی بێت و گرێبه سته که قبوول بکات» (القاضي، ۱۹۶۲، آ، ۲۷۰) و لێره وه ده سته که ده بێته ده سه لاتی دامه زرینه ری حوکمران، نه مه له رووی تیۆرییه وه بایه خداره، له بهر ئه وهی هه م بنه مایه کی مه عریفی هه یه که ده بێ ئه م ده سته یه که له راستیدا نوخبه ی کۆمه لایه تی و ئابووری و سیاسی کۆمه لگان، که سیک له نیوان چه نده که سیکدا بۆ حاکی هه لئه بژێرن دواتر له رووی پراکتیکیه وه بنه رته ی پێشه وایه تی کۆده نگیه. (القاضي، ۱۹۶۲، آ، ۴۹) و ده بێ هه لئه بژێردراوی گه لیش بێت (المسعودی، ۲۰۰۰، ۱۸۵). نه م تیۆره بۆ گرێبه ست سه ره پای جه ختکردنه له سه ر پاراستنی هیرارکیه تی کۆمه لاته تی به لام چونکه، عه قڵ و داد ده کاته بنه رته، ده تاونیۆت له چوارچۆیه ی ئەخلاقی هه مه کیدا ده ولته تی مافی له سه ر دابه زریۆت بۆ به رنۆیه ردی ئوممەت که له رنگه ی پرۆسی راونیۆه وه که نه رگۆمینیۆت و به لگه خوازی حوکمی به سه ر داده کات، ده تاونیۆ بێت به زه مینه ی دروستکردنی سیسته میکی سیاسی دادپهروه ر.

۲-۳-۲. کۆمه لگای راونیۆی و ده ستووری مه ده نی

کانت ئایدیای ئامانجداری له سروشت و مرۆقناسی په یوه ست ده کات به بابته تی سیاسی و گه ره کیه تی تیۆر بۆ "کاملترین ریکخستنی دادپهروه رانه ی سیاسی" دابریۆت که لێره دا هاوتای ده ستووری مه ده نییه Civil Constitution واته ده ستووری یاسا و نازادی که عه قلی په تی سه رچاوه که یه تی (کانت، ۱۳۸۳، ۱۳۳-۱۳۴). ده ستووریۆک که گه وهره ترین نازادی مرۆف به پێی یاسا دابین ده کات که به هۆیه وه نازادی که سیک له گه ل نازادی ئه وانیه ردا به رقه رار ده بێت، ئایدیایه کی پێویسته که نه ک هه ر ده بێ بێته بنه مای یه که مین پرۆزه ی ده ستووری و لانت، به لکو ده بێ بنه رته ی هه موو ئه م یاسایانه بێت. (کانت، ۱۳۸۳، ۴۳۶-۴۳۷). که واته هزری

سياسی كانت بریتییہ لہ دامہ زرانندی کۆمہ لگایہ کی مہدہنی کہ لہ سہر بنہ مای دەستووریکی دیموکراتی دامہ زراوہ کہ تہ بایہ لہ گہ ل ئازادی. (برلین، ۱۹۸۹، ۲۰) ئەوہش دەبیت ہم سیفہتی مہدہنی و ہم خەسلەتی کۆماری ہەبیت کہ زەمانەتی ئازادی ئەندامەکانی بکات وەک مرؤف و ھەموویان بخاتە ژێر یەک یاسا بەو پێیە خودن. (المسکینی، ۲۰۰۶، ۱۹۹-۲۰۰) لہ ھەر شوپئێ ئازادی وێرایی یاسا ھەبیت، ئەوا سیستەمە کہ "کۆماریہ" بەبئ و ھارچا و گرتنی فۆرمی فەرمانرەوایی، چونکہ زیاتر چۆنایەتیە کہ گزنگە، کہ تاک یاسادانەری خۆیەتی نەک چەندایەتی. (فولادوند، ۱۳۷۰، ۱۹۱-۱۹۲) دەستووری کۆماری سەرھەرای سەرچاوە بێگەرەدەکی کہ ئایدیای مافە، دەرەنجامەکی ناشتی ھەمیشەییە. (کانت، ۱۹۵۲، ۴۴) و رەوشیک دینیتە ئارا کہ رەوشی ھاوڵاتیبوونە وەک دۆخیک یاساییە کہ لہ سەر پرنسیپ پێشینەکان (ئاپریوری) ی خواروہ دامەزراوہ (کانت، ۱۹۵۲، ۴۱-۴۳): ۱. ئازادی ھەموو ئەندامیک کۆمەلگا وەک مرؤف ۲. یەکسانی ھەموو مرؤفیک لہ گەل یەکی تردا وەک ملکہ چی یاسا ۳. سەرہ خۆیی ھەموو ئەندامیک وەک ھاوڵاتی.

ئەم سئ پرنسیپ، ئەو یاسایانە نین کہ دەوڵەتی دروستکراو بیانہ خشیت، بە لکو ئەو یاسایانەن کہ لہ سەر بنە مای پرنسیپ پەتیہەکانی عەقل و مافی مرؤف دامەزراون کہ ھاتنە ئارای دەوڵەت دەرەخسین، کہ واتە دەبئ کۆمەلگایە ک دروست بکری کہ تێیدا ئازادی لہ ژێر یاسایەکی ھەمەکی لہ گەل گەورەترین پلہی ناچارکردنی ناوتتە بکری، ئەم شتە واتە دەستوری ھاوڵاتیبوونی دادپەرورانە و «مەرجی فۆرمالی گەیشتنی سروشتی بە دوئامانجی خۆی سیستەمیکە لہ پەیوہندی دوولایەنە نیوان مرؤفەکان کہ تێیدا دەسەلاتی یاسایی لہ ھەمە کێکدا، واتە "کۆمەلگای مەدەنی" پێشی خراب بە کارھینانی ئازادییە ناکۆکەکان دەگریت» (کانت، ۱۳۸۳، ۴۱۰). کانت جەخت دەکاتە وە بۆ دروستکردنی "سیستەمیک کاملی سیاسی" وەک ئایدیایە ک، دەبئ وەک دوئامانج (الغایة) سەیری بکری و ئەم بە لگەنە و بیستەش وەک بیریۆکە ی بەرایی دابمەزرینئ بۆ ئەوہی بە پێی ئەو ریکخستنیکی یاسایی مرؤفەکان وەک ئامانج نەک ئامراز بەردەوام بگە یەنیتە گەورەترین کە مائل، واتە ھەوڵدانی بیوچان بۆ کە مکردنەوہی بۆشایی و سنووری نیوان "ئایدیا" و "جیبە جیکردن" کہ تەنیا "ئازادی" دەتوانی کەمی بکاتە و تێی بپەرنیت. (کانت، ۱۳۸۳، ۴۳۷). ئەمەش دیسان دامەزرانندی پرنسیپ و ئە حکامی ئاپریوری عەقلە (بۆ نمونە ئازادی) کہ ھاوچووتی یاسا و فەرمانە ئە خلاقییەکان، کہ وەک جۆریک لہ یەکانگیری نیوان دەوڵەتی راویژی عەقلانی و خودە ئازادەکان دەتوانیت لہ ریکگی دەستوور، تاک و کۆمەل بەرہو بالایی بیات.

۲-۳. پێشەوای دادگەر و کۆماری جہان-نیشتمان

تیۆری سیاسی موعتەزەلہ بە دەسەلات و سیستەمی سیاسی پەیوہندییەکی تۆکمە ی ھە یە لہ لایە کە وە بە بنە ما ہزری و مەعریفییەکان بۆ عەقل و مرؤف و لہ یەکی ترەوہ بۆ رۆلی تاک سەرکردوہ و ناوازە. لہ

سیستمی بیرکردنه وهی کانت، پراکتیزه بوونی دهسه لات له دوانامانجی خویدا سنووری گه لئیکی دیاریکراو
ده بریت به ره و ناستیکی بالتر.

۱-۳-۲. چوارچیوهی دهسه لاتی سیاسی

۱-۳-۱-۲. پیشه وایه تی وهک به رهنجانی عقل

پیشه وایه تی تیوری سیاسی مه زه بی موعته زبانه به دهسه لاتی سیاسی له پراکتیکدا که له
ره ههنده ناساییه که ی، واته وهک به لگه نه ویستی هیز بۆ دیارده به کی کومه لایه تی دهرده چیت به ره وه
خه سلته و جیاوکه کانی و گرنگتر له وانه ش به ره و ریازی پیوستیون و سه لماندن دهروات و هاوکات له
رووی زارواوه سازیشه وه خاوهن ده لاله تی سیاسی تایه ته، چونکه پیشتر سوود له چه مکی نه میر و خه لیفه و
پاشا و سولتان و هرگپراوه؛ هر بویه نه مه به مانای رهدکردنه وهی فورمه کانی تری به دهسه پینانی دهسه لاتی
سیاسیه لانیکه م له رووی تیورییه وه، واته دهسه لاتی پشتاویشت و بوماوهی و جینشینی، گرنگتر له مه ش
نه وه ره گیکی لاهوتی نییه واته «له واجیوونی نیمامت بۆ نوئرخوینان، بیررۆکه ی نیمامت سیاسی
هه لئایه نجریت» (القاضی، ۱۹۶۲، آ، ۴۹). لیره وه جه ختی سه ره کی هزری ئیعتزال له سه ره به دونیاییکردنی پرسه
دهسه لاتداری و پایه ندرکنیه تی به هه ندی بنه مای عقلی-نه خلاق که دایده بریت له تیگه یشتی نه ریتی بۆ
حوکم، به تاییه تی له به رانبه ر نه و ناراسته یی که پیشه وایه تیان په یوه ست ده کرد به به نبوهت و موعجیزات
و ره هندی سه روو مرقفانه ی پیده دا و حوکی خودایان پیده به خشی، به لامل لای نه وان بۆ کاروباری شه رعی
پیوسته وهک دیاریکردنی هدد و جیبه جیکردنی حوکه کانه (القاضی، ۱۹۶۲، آ، ۱۳-۳۹).

هدد لیره دا نه و رتسا و یاسایانه که کومه لگا رنکده خه ن و له پرسه پیشه وایه تیدا که به ره مه می راویژه و
نامانجه که ی ناراسته کردنی کومه لگا و داینکردنی بنه ماکانیه تی» (عثمان، ۱۹۷۱، ۵۲۶) په یوه ستکردنیشی
به عقل له بنه رتدا په یوه ندی به ته کلیف (به پرسه یاریتی) و له ویشه وه سوود و زیانه وه هه یه، نه مه ش
به مانای وه به رچاگرتی به رزه وه ندی گشتی نوممه ت یان کومه لگایه که له پرهنسیی فهران به چاکه و نه ری
له خراپه دا کورت ده بیته وه و بریتیه له «به فیرونه چوونی چاکه و نه که وتنه وهی خراپه» (القاضی، ۱۹۶۵،
۷۴۱) هاوکات نه وهی حوکم له سه ره نه مه ش هددات پیودانگی عقل و لؤژیکی مروییه نه ک شه رع و نه قل
چونکه ته نانه ت «واجیبوونی شه رعیش له کاتیک دایه، نه گهر دروست (صلاح) بی ت و له هه موو دؤخیکدا
واجب نییه» (القاضی، ۱۹۶۲، آ، ۳۲) به م جوره ده ستیشانکردنی سه رۆک زامنی دوورخستنه وهی زیانه له
خود و ناشکرایه دوورخستنه وهی زیان به حوکی عقل واجبه (محسن، ۱۹۹۸، ۱۲۹). نه مه ش واته
پیشه وایه تی بریتیه له پاراستنی دین و سیاسه تی دونیا به حوکی عقل و سه مع دامه زرانندی واجبه بۆ
راییکردنی کاره کان له پیناو دادپه رووری له خه لک و له حاکم.

نەم تېزەي موعتەزىلە بۇ دەسەلات ھەموو رەھەندەكانى گرتووتەتەو، ھەلبىزاردن لە رىنگەي راوېژرەو و پاشان بەيەت كە بنەماي دەسەلادارپتتە، ئەمەش پرسى شەرعیەتى سیاسى روون دەكاتەو، ھەربۆیە پابەندی و ملكە چى خەلك بەشیکى تری پرسەكەیه و لە دوو ئاستدا دەردەكەوېت، یەكەمیان، شەرعیەتى دامەزراد لەسەر بنەماي ئیختیار و بەیەت كە پیشەوا ھەلدەبۆت دووهمیان، پیشەوا دەسەلاتى شەرعی دەدا بە دەزگاکانى دەولەت لە ھەموو ئاستەكاندا. (القاضي، ۱۹۶۲، ب، ۱۶۱-۱۶۲) ھەر بۆیە لای ئەوان كۆبوونەو ھەمووان لەسەر سەرۆككە كە ملكە چى بن، نزیكترە لە تەبابی و چاكە (عمارة، ۱۹۷۷، ۱۱)، بەو مەرجەي پیشەوا مەعسیەت نەكات (القاضي، ۱۹۶۲، ب، ۱۷۴) بەلام دەسەلاتى پیشەوا تاییەتە بە جیەجیكردن و دەسەلاتى یاسادانانی نییە و ئەمە هی گەلە (عمارة، ھەمان، ۲۸).

كەواتە ئەگەر بنەرەتى دەسەلاتى سیاسى لەسەر گرێبەست دامەزرادە كە ملكە چى خەلكە بۇ حاكم، ئەوا نایبیت پیشەوا ملكە چى ھێزیکى دەروەي خۆی بیئت چونكە لەسەرۆكایەتى دەكەوېت، ئەمەش ئامازەیه بۇ پرسى سەرورەي و بەشیوہیەكى گشتی پیشەوا دەبن گرێبەست قبول بكات، نابن دابنریت، چونكە پیویستی ئیمام واجبوونی عەقد دینیتە ئارا. ئیمام نویدەكردیتەو بەلام گوتار نا، ھەر بۆیە دەبن گوتار (دەستور- ئاین) لەبەردەستی ھەمووان بیئت پیش ئەوہی ببنە پیشەوا. (القاضي، ۱۹۶۲، آ، ۴۴-۴۵) زۆرینە معتزىلە مەرجى باشتەين (الافضل) بە چاكتر دەزانن و تەنانتە نظام و جاحز پیشەوايەتى تەنیا بۇ باشتەين بە رەوا دەزانن و نابن بەباشدانراو (المفضل) وەربىگریت و ئەمەش واتە باشتەين كەس بۇ پاراستنى گەل و بە توانا بۇ سیاسەت شیواي ئەو پېنگەیه (سالم، ۲۰۱۸، ۱۰۸). ئەو جگە لە فەزىلەت و چاكەكارى و پیشینەي باش و ھەلبىزاردن و شایستەبوون و دیارىكردن كەسك بە راوېژر و كفتوگۆ بە بن ترس و زۆرەملئ (الجاحظ، ۲۰۰۲، آ، ۲۹-۳۴)، ئەرك و ئامانجە جەوہەریەكانیشی بریتین لە حوكم و رېكارى پیویست بۇ چارەسەركردن ناكۆكى و كیشەي نېوان خەلك و پاراستنى مافی ھەمووان، كە لەسەر بنەماي فەرزى دینی نایەتەئارا و پشت بە رىوايەت و گېرآنەوہش نابەستیت، بەلكو بەپېي بنەماكانى عەقل و زەرورەتى كۆمەلایەتى دادەمەزريت.

۲-۳-۱-۲. دەولەتى ئازادى و عەقل

لاي كانت ماف و دەولەت بە توندی پیکەوہ بەستراون، لە روانگەي ئەوہوہ مافی ياسايى و مەشروع تەنیا لە دەولەتدا بوونی ھەيە و دەولەت تەنیا كاتن خاوەن شەرعییەتە كە دەولەتى ياسا بیئت و غایەت و ئامانجی دەولەت ئەوہیە كە كۆمەلگای ئەخلاقى كە لە تاكە ئازاد و یەكسانەكان دروست بووہ رېكبخت و حوكمیان بكات، ھەر بۆیە دەولەت لە لایەك ئامرازى ئازادییە و لە لایەكى تریشەوہ كارىگەرى بەردەوامى سروشتە، چونكە ئەگەر ئەم كارىگەرییە بەردەوامە بوونی نەبووايە ھەموو مرۆفەكان كە ئەخلاقى بوون لە بنەرەتدا پیویستیان بە رېكخستن نەدەبوو، كەواتە «دەولەت وەك یەكیتى ماف و ياسا، مرۆف وەك بوونەوہرئىكى

خودمختار تییدا نازدە وهک مرؤف، یه کسانه وهک ژێردهستهی یاسا و سه‌ربه‌خۆیه وهک هاوولاتی» (کانت، ۱۹۵۲، ۱۱).

لای کانت زۆره‌ملیی ده‌ولەت ده‌بێ له‌پیناوی پاراستنی نازادیدا بێت و ده‌لێت، «هەر شتێ که ناحه‌قه، ناسته‌نگه له‌به‌رده‌م نازادیه‌ک که له‌سه‌ر بنه‌مای یاسایه‌کی گشتی دامه‌زراوه، به‌لام ناچارکردن، ناسته‌نگ یان به‌ره‌هه‌ستیه‌که له‌به‌رامبه‌ر خودی نازادیدا» (کانت، ۲۰۰۵، ۱۲۳). که‌واته، یاسای ده‌ولەت، یاسایه‌که که مۆلەت به‌به‌کاره‌ینانی ناچارکردن و زۆره‌ملی ده‌دات و مافی ناو ده‌ولەت و له‌تاکه‌کان ده‌کات پابه‌ندی نه‌رکه‌کانی خۆیان بن به‌رامبه‌ر یاسادا، هەر کاتی نازادی خۆی بێته‌ ناسته‌نگی که له‌به‌رده‌م نازادیه‌ک که له‌سه‌ر بنه‌مای یاسایه‌کی گشتی دامه‌زراوه، نه‌و ناچارکردنه‌ی که ده‌که‌وتته به‌رامبه‌ری، پینگرتن له‌ ناسته‌گی نازادی، له‌به‌رامبه‌ر نازادیه‌ک که له‌سه‌ر بنه‌مای یاسایه‌کی گشتی دامه‌زراوه. «نازادی و یاسادانه‌ری تایبه‌تی ئێبراده هەر دووکیان خۆ-به‌سن و دوو وینای دوولایه‌نه‌ن» (کانت، ۱۹۹۱، ۳۱۷) و ده‌بێ هه‌موو بژارده‌ سیاسیه‌کان له‌ به‌یارداندا ته‌بابن له‌گه‌ڵ رێنماییه‌کانی عه‌قلی کرده‌یی (المحمدای، ۲۰۱۵، ۱۴۰۱۴۱).

به‌م چه‌شنه‌ ده‌ولەت وهک نامرزی پیاده‌کردنی ماف و پاراستنی نازادی، تاکه‌ ده‌زگایه‌که که ده‌توانی مافی هه‌مووان دابین بکات و هەر بۆیه کانت داوا له‌ هه‌مووان ده‌کات کۆتایی به‌ ره‌وشی بێ ده‌ولەتی بێن و گرتبه‌ستی بیه‌ستن بۆ دامه‌زراندنی ده‌ولەتیکی ده‌ستوری و ده‌لێت، "ناتوانین بڵین مرؤف له‌ ده‌ولەتدا، به‌شیک له‌ نازادیه‌ سروشتیه‌ ده‌ره‌کیه‌کانی خۆی له‌ پینا و نامانجیکێ تردا کردووه‌ته‌ قوربانی، به‌لکو نه‌و نازادی درنده‌یی و بێ یاسایی خۆی به‌ ته‌واوی به‌لاوه‌ ده‌نیت بۆ نه‌وه‌ی نازادی خۆی له‌ په‌یوه‌ندییه‌کی یاساییدا بێنیته‌ ئارا و «نازادی به‌مانا کرده‌یه‌که‌ی ره‌هه‌ندی سیاسی هه‌یه‌ که بریتیه‌ له‌ نازادی مرؤف له‌ به‌کاره‌ینانی گشتی عه‌قل» (کانت، ۲۰۰۵، ۸۷). واته‌ له‌ ره‌وشیکێ شه‌ری و به‌بێ که‌موکورتی به‌ده‌ست بێن، چونکه‌ نه‌م په‌یوه‌ندییه‌، به‌ره‌می ئێبراده‌ی یاسادانه‌ری خودی خۆیه‌تی. ده‌ولەتی عه‌قل هه‌مان ده‌ولەتی شه‌رییه‌، واته‌ ته‌با له‌گه‌ڵ یاسایه‌ که که‌ گوزارشت له‌ ئێبراده‌ی سه‌ربه‌خۆی هه‌مووان ده‌کات و «به‌و پێیه‌ی ماهیه‌تیکی ئاپریۆری هه‌یه‌ و له‌ عه‌قلی کرده‌یی ده‌رده‌چیت و له‌سه‌ر نازادی دامه‌زراوه، ده‌سه‌لاتی سیاسی دروست ده‌کات که ده‌سه‌لاتی سه‌روه‌ری و حاکم و دادوه‌ری له‌خۆ ده‌گرت» (شتراوس، ۲۰۰۵، ۱۸۶-۱۸۸).

۲-۳-۲. عه‌قل و ناشتی

۲-۳-۲-۱. میحنه‌ت و کۆتایی سیاسی ئیعتزال

له کاتیکدا رېبازی موعته زېله له سهردهمی مه ئومندا (۸۳۳-۸۴۸ ز) بوو به مه زه بهی په سې خه لافه تی به بېاسی، له گه ل خویدا ناو بوونی خوړی نه م هزره عه قلا نیبه شی هیئا، چونکه بهر له وهی روانگه ی نه وان بو به عه قلا نیکردنی ئایین و له ویشه وه سیاست به کرده وه خوړی به بیان بکات «خه لیفه نه وانی کرد به "پشکینه ری گشتی" بو چاره سهرکردنی مملانی له گه ل "دهسه لاتی هاوته ریب» (جدعان، ۲۰۰۰، ۱۳۳- ۲۰) و ئیدی بوون به چاودپر به سهر ئیمانی خه لک و چاوی دهسه لاتی و دژی پیلانی نه و که سانه ی گومانیان له عه قیده و کرده وه کانیان ده کرا، واته دژی عیرفان و باتنیبهت و نه یاره مه زه به بیبه کانی ناو خوړی، یان ههروهک جابری ده لیت بو بهر په چدانه وهی نه یاره کانیان له ریگه ی دامه زرانندی "عه قلی گه ردوونی" به پشتیوانی لوژیک و فه لسه فه ی نه رستو، خه لیفه مه عقولی ئایینی له ریگای عه قلی ئیعتزاله وه به کار هیئا بو به هیژکردنی واقعی سیاسی دژی گنووسیبهت و "عه قلی ئایینده یی" شیعه ی باتنی که بانگه شه ی نه وه بیان ده کرد وه چی له ریگه ی ئیمامه کانه وه بهرده وامی هه یه. (جابری، ۲۰۰۹، ۲۳۱-۲۳۳) واته بو دژایه تی گومانی شیعه له شهرعیه تی دهسه لاتی سیاسی که کرؤکی هزری سیاسی مه زه به که یانه، له ریگای عه قلی هه مه کی ئیعتزاله وه نه م هیژشه ی ده ستپی کرد و له گه ل هاتنه ئارای نه وه ی له میژووی ئیسلامدا پیی ده وتريت میحنه تی بیروکه ی خه لقی قورئان (محنة خلق القرآن) له بهرانبه ر نه یارانیان له مه زه به ی سونه ش ده گاته ناستیکی بالآ.

بیروکه ی خه لقی قورئان له بهرانبه ر کوئی قورئان، نه گه رچی له رووی فه لسه فیبه وه قوله و په یوه ندی به تاکایه تی و ره ها بوونی خودا وه هه یه، واته خودا زاتیکی تاک و ته نیایه و له نه زه له وه هیچی له گه لدا نیبه ته نانهت قورئانیش، هه ر بوئه قورئان کون نیبه و مه خلوقه، له لایه ن په کیک له گه وره ترین خاوه ن مه زه به کانی ئیسلام واته نه حمه د بن حه نبه ل رده کرایه وه و پیوا بوو قورئان کون (قدیم) ه، نه وه ش واته «فره یی کون و دژی په کتاییه» (سالم، ۲۰۱۸، ۷۲) و پیچه وانه ی عه قله. نه مه بوو به سهره تای جه ده لپکی سیاسی و عه قیده یی، که هه م موعته زېله بو دروستی نه رگیؤمئینی خو یان بو نه م بیروکه یه پشتیوانی دهسه لاتیان به کار ده هیئا و زانا و حه دیسیژه کانیان ده چه وسانده وه و هه م خه لیفه ش، وهک ئامرازیکی سیاسی بو ملکه چی و وه لائی خه لک سوودی لپوه رده گرت (امین، ۱۹۶۴، ۱۹۸).

به م جوړه میحنه تی قورئان که په یوه ندیبه کی قولی به پینچ بنه ماکه ی موعته زېله وه هه بوو به تایبه تی پرسی په کتاپه رستیبه وه، له کیشه یه کی میتافیزیکی و فه لسه فیبه وه گوړا بو کیشه یه کی سیاسی عه قیده یی و بیروکه که بووه گوتاریکی سیاسی خه لافهت وهک هه وئدان بو «دروستی عه قل و ئیمان» ی ئومهت و نه مه یان به سهر خه لکدا سه پاند و تا ناستی رویشت که هه ر که سیک برپا به م بیروکه یه نه کردبا دروست نه بوو هیچ کارنک بگریته ده ست (المعمری، ۲۰۰۰، ۶۰-۶۱). کیشه که کاتن قورستر بوو که به هیژ و زوره ملی خه لکیان ناچار ده کرد دانی پیدا بنیت و له وئوه بوون به زمانحالی ئایدیولوژیای ده وئلهت و دواچار ههروهک جابری

دهلئت له گهل نه مانی پشتیوانی دهسه لاتی سیاسی لییان بووه هوئی دابرائی "مه عقوولی دینی و مه عقوولی
عه قلی" له یه کتر (جابری، ۲۰۰۹، ۱۱۹-۱۵۱). به عه قلائی کوردنی دهق و به دونیای کوردنی سیاست کاتی
هویشیاری و به رزکرنه وهی کولتوری سیاسی له گهل نه بیئت ده بیته هوئی دابرائی دهسته بژر و نایدیاکانی له
خه لک و کیشه کانیان، ههر بویه ئەم رهوته موعتهزيله ش که ههم زمان و ههم نایدیاکانیا زور نه بیستراکت
بوو، به تابهتی سه بارهت به راقهی دهق، له دیدی خه لک و لیکده درایه وه که هه وئی سرپنه وهی پیرۆزی له
سیاسهت و ئایین دهدهن. رۆژه لاتناسی ئینگلیزی مونتگیومری وات رایوایه کیشه که په یوهست بووه به
دابه زاندنی پیرۆزی قورئان و ئەمهش وینای کۆمه لگای وهک بینایه کی ئیلاهی تیکده دا (سالم، ۲۰۱۸، ۲۴۸)،
چونکه ئەوان به ئاشکرا بانگه شهی ئەوه بیان ده کرد که ته نانهت «سه حابه و تابعین وهک خه لکن و هه له و
که موکوریان هه به» (امین، ۱۹۶۴، ۷۵).

ههر چه نده له بنه پرتدا موعتهزيله بیباک بوون سه بارهت به را و ره زامه ندی خه لک و گالته یان پیده هات و
دیدگی ئەوان بۆ پرسی مرؤف و سیاست زور به رزتر بوو له ئاستی خه لک و پیمانوبوو ده ب خه لک ئاستی
عه قلی خۆی به رز بکاته وه نه ک ئەوان دابه زن (زکی، ۲۰۰۸، ۱۶۶-۱۶۷). ئەمهش له گهل عه قلی ره شوکدا
ناته با بوو، ئەو جگه له وهی کاتی فه لسه فه به جه ماوه ری ده کړیت له جیاتی ئەوهی کاریگه ری هه بیئت له سه ر
گۆرینی واقعی هه نووکه یی ئەوا به ئاراسته که ی پیچه وانه ده پروات، خه لک له جیاتی ئەوهی واقعی خۆیان
باشتر ببینن، دژایه تی فه لسه فه و هزری نازاد ده که ن و ئەمه سه بارهت به بیروکه ی خه لقی قورنائیش لای
خه لکی ره شوک هه مان مانای هه بوو. به م جوړه کاتی له پرۆژه یه کی فه لسه فی لۆژیکی گۆرا بۆ هه لوتیستی
نایدیولۆژی و سرپنه وهی نه یاره کانی نه یان توانی درپژه به به عه قلائی کوردنی سیاست بدن و ئەو بنه مایانه
به ده زگای بکه ن که له رووی تیورییه وه دایان پرتبوو، که دوا جار کۆی سیسته می هزری و سیاسی ئیعتیزالی
له رووی کرده یه وه هه لوه شاندا.

۲-۲-۲. ناشتی هه میشه یی و کۆماری جهانی

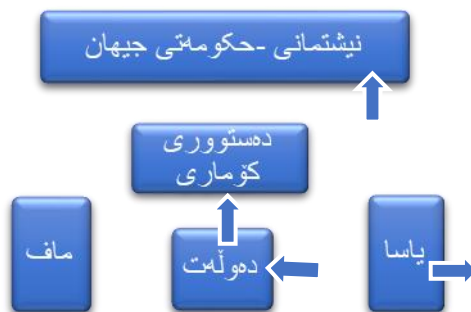
ده کړیت له رووی پراکتیکه وه تیزسی سیاسی كانت له "حکومه تی کۆماری" و ریکخستنی جهانییدا بگاته
لوتکه، واته ده وله تیک که له سه ر یاسا و نایدیای ده ستوور داده مه زریت، ئەمهش واته تیپه رپوون له
حاله تی سروشتی و جهنگ به ره و دوخی یاسایی و ناشتی له ئاستی نیوده وله تیدا. له دیدی ئەو به پشت به ستن
به ویناکانی بۆ ئەخلاق و میژوو، دامه زرانندی ناشتی له سه ر بنه مای یاسا و یاسا له سه ر عه قل و جو له له
سروشتی شته کانه وه به ره و ده وله تی نازاد و عاقل و دوا جار ده وله تی ناشتیخواز هه نگاو ده نیئت.
(شتراس، ۲۰۰۵، ۱۵۵-۱۵۶).

حکومه تی جهانی که وهک ئەلته رناتیف بۆ جهنگ و ململانی نیوان ده وله تاکان ده خرته ره وو، وهک
پرۆژه یه کی رادیکال-نایدیالی هه ولتیکی عه قلیه بۆ هه نگاونان به رو سیسته میکی نوئی جهانی. كانت پیمانوبوو

دەبى دەستوورى مەدەنى لە ھەموو دەولەتە دەستوورى و کۆمارییەکان ھەبیت و لەسەر بنەمای گرتبەستى سەرھەكى كە لەسەر بنەپەتى نازادى و ياساى گەلان دامەزراوە بێتەئارا و پيويستە لەسەر بنياتي سيستمى يەكيتى نيوان دەولەتەکان دابمەزريت و «ئامانج ئەوھىە ميژووى گشتى جەھان بە پي پەرۆزى سروشت بۆ كالمكردنى يەكيتى مەدەنى مەرۆفایەتى وینا بکەين» (تارىخ، ١٤٠-١٤١). لەسەر ئاستى دەولەت مەرۆف دەبى لە رینگەى پەرورەدە و کولتورەوھە بگاتە دوئامانجى سروشت (كانت، ١٣٨٣، ٤٠٦-٤١١) و لە ئاستى نيودەولەتیش دورستکردنى پيکەپاتەيەكى سياسى بۆ ئاسايش گرنگە، پەيکەرئىكى سياسى Social crop كە دوئامانجى سروشتە واتە دورستکردنى جەھان-نيشتمانى گشتى وەك زەمىنەى گەشەى توانا رەسەنەکانى مەرۆف (كانت، ١٣٧٨، ١٤٠) دەستورى كۆماری سەرھەراى سەرچاوە بيگەرەدەكەى كە ئايديباى مافە، دەرەنجامەكەشى ئاشتى ھەميشەيە. (كانت، ١٩٥٢، ٤٤). ئاشتى نايەتەدى، بەھۆى پلەخوآزى و دەسەلاتخوآزى و سامانخوآزى. (كانت، ١٣٨٣، ٤١٠)

دەولەتى جەھانى كانت بەماناى دەولەتى تۆتاليتير نيیە، چونكە دەبیت بريتى بېت لە يەكيتى نيوان دەولەتە خواوھن سەرورەيپەكان و ھاوكات رايوايە «ياسا ھيژى خوۆى لە دەستدەدات كاتن حكومەت دەسەلاتەكانى بەرفراوان دەبیت و بنەماكانى "چاكە" ويران دەكات و دەبیت بەستەمكارى گشتگر» (شتراوس، ٢٠٠٥، ٢٠٢) و لە راستيدا ھەموو پەرۆزەكەى كانت بۆ دوورخستەنەوھى ئەگەرەكانى جەنگ و دوژمنايەتى نيوان دەولەتەكانە چونكە چەندە حكومەتەستەمكار و درندەكانە لە جەنگدا بن ئەوھندە دەولەتى عەقل و ئاشتى ويرانتر دەبیت و دوئامانجەكانى گەيشتن بە مەدەنيەت پاشەكشئ دەكات. كەواتە پيويستى بە "سيستمەمئىكى گشتى جەھان-نيشتمانى Cosmopolitan World واتە سيستمەمئىكى نيودەولەتى ھەيە (كانت، ١٣٨٣، ٤٠٦-٤١١). بەم جۆرە گەيشتن بەم ئاستە لە مەعريفە ھەم پيويستى بە پەرورەدە و كولتورى بالآ و ھەم پيويستى بە ئاستيک لە ئاگايى ھەيە كە تاك لە خوۆجئى بوون بەرزتر بکاتەوھ بۆ ئاستى ئيگەيشتن لە خوۆى وەك بوونەوھريک كە لە ھەموو لايبەكەوھ بەرپايەلئەى جياواز بە جەھانەوھ بەستراوھتەوھ و ھەمووان پيويستيان بەيەكتر ھەيە بۆ باشتر ژيان، ھەر بۆيە «ئەم بيروۆكەيە بەو مانايەيە كە دەبى ھۆگرى ھەموو بابەتەكانى گەردوون و جەھان بين و ئايديباى سيستمەى كۆماری ھاوتائى ديموكراسى دەستووريبە و پيويستە بە ئاراستە دورستکردنى سيستمەى ياسايى جەھانى برپواتەپيش كە دەولەت بزوينەريەتى» (ھوفە، ١٣٩٢، ١٣٤). كانت ھەندئى بيروۆكەى سياسى وەك فەرمانى پيشينە بۆ رینگەگرتن لە حەتمەيەتى جەنگ دەخاتەپروو كە ليكەوتەيى ئاييندەبييان ھەيە، كە بریتين لەوھى دەولەتى سەرپەخوۆ نابن داگير بکريت، چونكە لە بوونى خوۆى دادەمآلريت وەك كەسيكى مەعنەوى. (كانت، ١٩٥٢، ٢٥-٢٦) عەسكەرتارايەت و بەكرئىگرتنى مەرۆف بۆ جەنگ بەئامرازکردنيەتى (كانت، ١٩٥٢، ٢٨) ئەمەش دژى جەوھەرى مەرۆفبوونە وەك ئامانج و دواتر، قەرزدارکردنى دەولەتى تر وەك داھينانئى ئەو گەلانەى ئالوودەى بازارگانين (كانت، ١٩٥٢، ٣٠) ئاشتى و

ناسایش و هاوسەنگی دەخاتە مەترسی و "ماف پەییوەست دەکات بە هیزهوه و ئیدی مانا پەتییەکەیی نامیئ"
(کانت، ۱۳۸۳، ۴۱۰). کەواتە لە جیهانیکیدا کە خودەکان لە جەهەری خۆیاندا هەم عەقڵانین و هەم
خۆخواز کە هەر دووکیان ویستیکی بەهیز دەجولئینت، و هاوکات دەولەتیش رەنگدانەوهی ئەم رەهەندە
دەروونیە، پپویدستە بۆ رینگەگرتن لە درنەدەیی و کوشتار، ئاستی عەقڵانیەت بە ئاراستەیی ئەخلاقییەت
پەرهی پپیدرئت کە ماف و یاسا وەک دوو بەهەیی ناوکی بیئتە بزوتنەری دەولەت و لە چوارچۆیی
سیستەمیکی نیودەولەتی دابپژئت لە پیناوا ئاشتیەکی هەمیشەیی.

۵-سیستەمی کۆماری جیهانی

۲-۳-۳. کۆتایی گریبەست

۲-۳-۳-۱. شۆپش و دەرچوون لە دەسەلاتدار

سەرکردایەتی کۆمەڵگا و دەسەلات هەم لە رووی عەقل و هەم بەپێی شەخە پراپەخە و ئەمە
پەییوەیستە بە دیدگای موعتەزێلە بۆ سروشتی مرۆفەیش، هەر بۆیە بە هەستیارییەوه مامەلە لەگەڵ
نەمانی سیستەمی سیامی دەکەن، هەر بۆیە مانەوهی پپشەواپەتی پەییوەستە بە پاراستنی ئەو
بنەمایانەیی کە لەسەر و لە پیناوا دامەزراوه و هەر کاتی بنەماکان لەرزۆک بن و ئامانجەکان پپشتگوئ
بخرئن دەرچوون دەپپتە فەرمان بە چاکە. بیرمەندنی موعتەزێلەکان دوورکەتنەوه لە چەوتی و
نزیکیبونەوه لە ماف بە ئەرکی پپشەوا دەزانن، هەر بۆیە دەبن «پپشەوا زانا و پپاوجاگان بکاتە دەستە
پاستی خۆی بۆ ئەوهی لە هەلە ئاگاداری بکەنەوه و لە باتل دووری بخەنەوه و بپیننە سەر پپنگەیی
حەق» (القاضي، ۱۹۶۲، ۹۶) چونکە پەییوەندی نیوان مرۆفەکان پپە لە ئەگەری چاوهپوان نەکراوه
ئەگەر داد و ماف نەپپتە بنەمای سیاسەت و بەرپنەبردن و ئامۆزگاری خەلیفەکانیان دەکرد کە "لە
پپشت دەرگاگەت ئاگرئیک کلپەیی دپت، ئەگەر لە ستەم و گەندلی خۆت نەپارئین" (المعرجي، ۲۰۰۰،
۸۸). ئەم ئاگر ئامازەیی بۆ تیکچوونی هاوسەنگی و جەوری ستەم لەسەر کۆمەڵگا و زۆرینەییان
رایانواپە ئەگەر پپشەوا پابەند ئەو بنەمایان نەبوو کە بنەرتی دەسەلاتە، ئەوا خەلک دەتوانن لە کاتی
بوونی دەرئەت و توانست لە دژی رابپەرت (الأشعري، ۱۹۹۰، ۱۵۷). «قازی رایواپە پپشەوا ناتوانن

خۇى خۇى لايىبات، چونكى كۆدەنگى كۆمەلگاي وەرگرتووه، بەلام ئەگەر مەرجه كانى تىدا نەما (دين و نازادى و عەقل و پىگەيشتووى و دادپەرورى) ئەوا گەل دەتوانى لەسەر كار لايىبات» (عثمان، ۱۹۷۱، ۵۴۶) و بەرەھايى فاسقى و زولم بەسە بۇ لادانى (القاضي، ۱۹۶۲، ۲۰۴). كە پەيوەست بىت بە رووداوينىك يان پىشنيكارىبەكى گەرە. (تنتوش، ۹۴)

بەھۇى ئەوھى بىرمەندانى موغتەزىلە ھەم سياستەمدار بوون و ھەم شۆرشگىر (عمارە، ۱۹۷۷، ۴۷- ۱۸۶)، ھەر بۇيە لە پرووى پرنسىپەوہ و بە كردهوش جەخت دەكەنەوہ گەل مافى دوورخستەنەوہى پىشەوای ھەيە و دەتوانى نەك ھەر لە ئاستى گوتار بەلكو بە كردهوش ئەنجامى بدات، و نەك ھەر ئەوہ بەلكو شۆرشيشى لە دژ بكات، بەلام دوورخستەنەوہى دەسەلاتدار و تىكدانى سيستمە كە عەقل دەيسەپىئى، ناپىت لە ژىر كارىگەرى تورپى و ھەست بىت، بەلكو زەمىنەسازى و ئامادەسازى دەوئت ھەر بۇيە بەشېكيان «بەكارھىناني ھىز رەد دەكەنەوہ كە تەنيا ياخيبيون بىت لە حاكم يان فەوزاى سياسى دروست بكات، بەلكو لايەنگرى شۆرشى پلان بۇدارژىرا و بە بەرنامەن و ناوى دەنېن مەرجى توانست (شرط تمكين)» (عبد الجبار، ۱۹۶۴، ۲۲۶). بەم جۆرە راپەرېن نابى بىتتە كارىكى پوچ و سەرەرۇيانە، چونكى ھەر دوو مەرجى توانا و دەرەفەت ئامازەيە بۇ ئەوھى كە تەننەت لە كاتى تىكدان و پشيوى لە سيستمەمىشدا دەبىت عەقل و ھەلسەنگاندن حوكم بكات. لە دوا قۇناغىشدا كاتى توندوتىزى دەبىتە ناچارى و بەكارھىناني ھىز دژى دەسەلاتى ستەمكار وەك پىويستى خۇى دەرەخات، رووخاندن دەبىت بە بەشېك لە فەرمان بە چاكە و بنەماى «شۆرشى چەكدارى دژى ئىمامى ستەمكار پەيوەست دەبىت بە پرنسىپى پىنجەمەوہ» (سالام، ۲۰۱۸، ۱۱۱). بەو مەرجهى دەبى شۆرشگىرەكان كۆمەلېك بن، دەبى ھىزى شۆرش و ئەگەرەكانى سەرەكەوتن زەمانەتى بكرىت، دەبى شۆرشگىرەكان پىشەوايەكى دادپەرورەيان ھەبىت بۇ ئەوھى شوئى دەسەلاتى ستەمكار بگرىتەوہ (عمارە، ۱۹۸۸، ۶۶). بەم چەشنە عەقل لە ھەمەكەيەتى خۇيدا دەسەلاتى ستەمكار بە پىچەوانەى سروشتى مرؤف دەزانىت و كاتى داد كە بنەرەتى سياسەت و حوكم بەھاي نەمىئى و دەولەت بىت بە ئامرازىك بۇ بى مافكردن و بە ئامرازكردن و دامالنى مرؤف لە جەوھەرى سەرەكى خۇى كە ويستى نازاد و كردهيە، دەرچوون لە سيستمە م و رووخاندنى دەبىت بە ئەركىكى ئەخلاقى.

۲-۳-۲. كانت: راپەرېن و بەرەنگارى

رووداوى شۆرشى فەرنەسى بە يەكېك لە خالە وەرچەرەخانەكانى ھزرى سياسى و سيستمەى سياسى دادەنرىت لەسەر ئاستى جەھانى و كانت سەرەتا پشتيوانى لەم شۆرشە دەكرد و وەك پچرانی يەكجارى لە سيستمەى سياسى رەھا لىكيدا يەوہ «چونكى پىيوابوو بەدەھاتى ئەو بىرۇكانەيە كە دايرىشبوو، وەك نازادى و كەرامەتى مرؤف و يەكسانى و لىبوردهي و ھتد» (بدوي، ۱۹۷۷، ۱۰۱)، بەلام لە سەرەمدى

حكومەتى تىرۆر و تۆقاندنى ژاكوبنەكان دەستى كرد بە رەخنەيەكى توند و «رايوايە بەهۆى ئەو تىچوووە زۆرەى هەبىوووە شايەنى لاسايى كردنەووە نىيە» (Kant, 1989, 182) و بە پشت بەستن بە رۆحى رۆشنگەرى، ريفۆرمى بەردەوامى پەرودەبى و سياسى خستە پيش شىوازى توندرويانە و شۆرشگىزانە و پىيوايە يارمەتى مرۆف دەدات خۆى لە كۆت و بەندە ئايى و كۆمەلایەتى و سياسىيە سەپىنراوەكان رزگار بگات و زەمىنەى نازادى برەخسێت.

بەهۆى ئەوئەبىنايەكى ياسايى بۆ سىستەمى سياسى دروست دەكات شۆرش و تىكدان بە هاوتای گرنكى سىستەمەكە نازانى، تەنانەت ئەگەر كەموكوپىشى هەبێت، هەر بۆيە پىيوايە دەرفەتى گۆرپانكارى فەرمى لەئارادايە نەك شۆرش و دەلێت: «گۆرپى دەستور بە ريفۆرم و بەدەستى پاشا دپتەئارا نەك لە رینگەى شۆرشەو» (Kant, 1991,133) و هېچ بەرەنگارىيەكى خەلك كە لەسەر بنەماى ماف دامەزرايىت دژى سەرورەى بالايى ياسادانەر بوونى نىيە، كەواتە هېچ پشيوويەك بوونى نىيە چ بگات بە ياخييون (Kant, 1991,131). بەم جۆرە شۆرش لەدیدی كانت وەك رووداو و داپران و وەك گۆرپانكارى مژوويى وەك شكست هاوكات وەك بەها و پىنوین و ئامادەباشى مرۆفە لە ناو مژوودا، بەلام گۆرپانكارى شۆرشگىزانە ئامازە نىيە بۆ پيشكەوتن و هەربۆيە "شۆرش لە خۆيدا" گرنكى نىيە، بەلكو دەرەنجامەكانى بايەخى پىدەبەخشیت، كە شايستەى دووبارەكردنەووە نىيە، حەماسى شۆرش و هەموو بەرەهەلستىەك دژى دەستور و سىستەمى ياسايى، جەنگىيى هێرشبەرەنەووە. (فوكو، ۱۹۸۴، ۶۹-۷۰)

كانت بەلگەخووازی دەكات كە راپەڕین و بەرەنگارى دژى حكومەتێك كە ياساكانى مەشروعن، ناپەرەوايە بەلام لەبەرانبەر حكومەتى ستمكار رەوايە (اسكروتن، ۱۳۸۳، ۱۹۴). دواتر ئاراستەى بىركردنەووەى بەرەو پارێزگارپتى دەچیت و پىيوايە رەنگە بە شۆرشێك ستمكارى تاكەكەسى، چەوسانەووەى چاوچنۆكانە بۆ بەرژەووەندى ماددى و دەسەلات برۆخپت، بەلام ريفۆرمى راستەقىنە لە سىستەمى بىركردنەووەدا دروست ناكات و پيشداوهرى نوێ لە كەنار پيشداوهرى كۆن چيگەر دەبێ و دەبێتە ئامپرى جەماوهرى مەزنى دوور لە عەقل و بىركردنەووە و جەخت دەكاتەووە بۆ گەيشتن بە رۆشنگەرى هېچ شتى پىيوست نىيە جگە لە نازادى، واتە بەكارهێنانى گشتى عەقل لە هەموو پانتاييەكاندا (كانت، ۲۰۰۵، ۱۲۷). ئەمەش لە روانگەى ئەو لە حالەتى شۆرش روونادات و هەميشە راپەڕین لەبەرانبەر هەر دوو چەمكى ياسا بە ديوە مافپەرورەى و دژە مافى وينا دەكات و پىيوايە بەرەنگارى لەبەرانبەر ياسادانەرى نامەشروع كە ئەرك لەكەدار دەكات رەوايە، بەلام هەميشە دژى راپەڕینە و دەلێت «ئەركى خەلكە قورستىن خراب بەكارهێنانەكانى سەرورەى بالآ تەحەمول بگات (Kant, 1990,86) و پاساوەكەى ئەوئەبى «هەموو بەرەنگارىيەك لەبەرانبەر دەسەلاتى بالايى ياسادانان و جۆلەى توندوتىزانە كە دەبێتە هۆى راپەڕین، تاوانىكى گەورەيە، بنەرەتى كۆمەلگا لەناو دەبات و بە رەهاى ياساغە» (Kant, 1970,81)

چونکہ بہرہنگاری دوو گرفتى سەرەكى دىئىتە نارا؛ واتە ئەنارشىزم و دابەشبوونى سەرودى. (Beiser, 1992, 45)

بەم جۆرە روانگەى كۆنسېرڤاتىفانەى كانت بۇ تىكدانى سىستەمى ياساى كە بەرھەمى پەرودەدەى قورسە و بە ناسانى جىگەى پىناكرىتەو، ئەگەرەكانى شۆرپى و ياخيپوون بەرتەسك دەكاتەو و رۆشنگەرى و بىركردنەو عەقلانى بە چارەسەر دەزانىت بۇ رىفۆرم لە بەھا سىياسى و كۆمەلايەتەكان نەك راپەرپىن و رووخاندنى كۆى سىستەمەكە، بەتايبەتى كاتى ناتوانىن مۆدېلى شۆرپى بکەين بە نۆرمىكى ھەمەكى.

دەرەنجامەكان:

۱- دەرکەوتنى ئازادى لە عەقل و جىكەوتى ويست لە کردەوودا، واتە تىگەيشتن لە ماھىيەت و چۆنەتى دەرکەوتن و لىكەوتەكانى لە پانتايى سىياسەت، بابەتىكى شايانى گىنگىيە لە فەلسەفە و ئەپىستىمۆلۇژيا و ھزرى سىياسىدا. ھەر دوو قوتابخانەى ئىعتزال و رەخنەىى كانت فکرى مرؤف و ويستى ئازادىان شىکردووتەو وەك بوونەووتىك كە خاوەنى عەقلە و لە چوارچۆپەىكى ئەخلاقىدا دەزى كە بەھای مرؤبى و فەزىلەت و بنەماكانى رەوشتى لىبەرھەمدىت و ئەمانە دەبنە پالئەرى گەشەى عەقل و سىياسى و بونىادنانى چوارچۆپەى تىورى بۇ دەزگا سىياسىيەكان. پىكگرتن و بەراوردى نىوان ئەم دوو قوتابخانەى گەورەى لەم بواردە، يارمەتيدەرە بۇ تىگەيشتن لە دياردەى ويستى ئازاد و ھەلئۆردنى مرؤف، و دواتر دەرکەوتنى لە سەرەخۆبى و کردەوودا، وەك دەرکەوتنىكى گەردوونى بۇ ئەو چەمکانەى كە سنوورى ديارىكراو و ناسنامەىكى تايبەتايان نىيە، بەلكو لە رەوتى مۆرودا بە ھۆى ھۆزى عەقلى كاراوە بەرەوپىش دەچن.

۲- لە كاتى بەراوردى كار و بەرھەمى فکرىيەكانى ئىعتزال و كانتدا، ئەو دەسەلمىنىت كە ئەو ماوہ زەمەنىيە زۆرەى كەوتووتە بەىنيان نوپنەرايەتى دوو قۇناغى رۆشنگەرى دەكات، كە پالئەر و زەمىنەى بە بۆ بەرزبوونەو بەھا ئەخلاقىيەكان لە فۆرمە ئەبستراكتەكەيدا، لە رىنگەى گونجاندىنى عەقل وەك پىوهرى پراكتىكى، و لۆژىك وەك پىوانەى گشتى. قوتابخانەى ئىعتزال لە رەوتى قوولبوونەو لە چەمكە بنەرەتەىكان وەك ئىرادە، کردەو، ھەلئۆردنى سەرەبەست، ويست، قەدەر، ئەرك و بنچىنەى چاكە و خراپە، گەيشتوونەتە ھەمان ئەو دەرەنجامانەى كە كانت لە سىستەمى رەخنەگرانەى خۆيدا لە عەقلى

پەتی و عەقلى پراکتیکی و دامەزراندنی بنەماکانی ئەخلاق لە شوین-کاتیکی تەواو جیاوازدا
پێیگەیشتوو.

۳- گەشەى عەقلانیەت و جەختکردنەوه لەسەر مرۆف وەک بوونەوهرێکی سەرەخۆ لە هەر دوو
قوتابخانەکەدا کاریگەری لەسەر هزری سیاسی و بەره‌وپیشچوونی تیۆری سیاسی بەجۆرێکە کە
سیاسەت دەبێت بە بوارێکی خاوەن بونیادی تۆکمە، هاوجووتی نیوان تیۆرە مەعریفییەکانی موعتەزێلە
و پرنسپیه هەمەکییەکانی کانت ئەو دەزگایانەى لێ بەرهم دێت و یەکتەر تەواو دەکەن، یەکانگەری
نیوان ئەپستمۆلۆژیا و سیاسەت، سیستەمیکی ئەخلاق ئەوتۆ دروست دەکات کە دەبێتە هۆی
گەشەى توانا و کردەى مرۆف لە بوارى گشتی بە ئاراستەى چاکەى هەمووان. دوالبزى نیوان چاکە و
خرابە و رەهەندە ئۆنتۆلۆژیەکان کاریگەری لەسەر پرنسپیه سیاسیه‌کان هەیه و دەيجولینیت، پرسى
ویستی نازاد و کردەى عەقلانى واتە دامەزراندنی پیوه‌رى هەمەکی و فۆرمال بۆ رەفتار و چۆنیەتى روانین
لە جەوهەرى مرۆف. هەر ئەمەش پرسى تەکلیف (بەپرسیاربوون) یەکلایى دەکاتەوه کە رەهەندیکی
راستەقینەى هەیه نەک مەجازى دەبێت ملکەجى فەرمان بەچاکە بێت و دەشیت بێت بە بنەرەتى
سیاسەت، مرۆفی و یستگەرا و ئۆتۆنۆم دەبێتە پالنه‌رى سیاسەتى راویژی و گرێبەستى موعتەزێلە و
سیستەمى دیموکراتى یاسایى ئەخلاق و دەولەتى مافی کانت.

۴- بنەمای ترانسیندینتال بۆ عەقل وەک فۆرم و ناوهرۆکی ویست لە نازادیدا، وای لێدەکات بکەوێتە
دەرەوهى یاسای هۆیه‌تى و ویستی نازاد بەرەنجامى هیچ هۆکارێکی دەرەکی نەبێت، ئەمەش لە کردەى
سەرەخۆى موعتەزێلە و شت لە خۆیدا (نۆمینا)ى کانتدا دەبێتە بنەرەتى سەرەخۆى زاتى مرۆف. لەم
جیهانەدا مرۆف پێویستە یاسادانەرى خۆى بێت و ملکەجى فەرمانە رەهاکان بێت، عەقل هۆ و ئەنجامى
ویستی نازادە و خۆى ئەرک دیارى دەکات، هەر بۆیه سەرەخۆبى ویست تاکە پرنسپیه هەمەکییە بۆ
یاسای ئەخلاقیه‌کان.

۵- تیزی و یستگەرای ئیعتزال و کانت دەبێتە ژێرخانیکی فەلسەفى تۆکمە بۆ تیۆریکی سیاسى کە لەسەر
عەقلانیەت و سیستەمى دیموکراتى راویژی دامەزراوه، کە ویست و کردە بە ئاراستەى چاکە دەبات و
سیستەمیکی هاوجووت لەگەڵ ئەخلاق هەمەکی بونیاد دەنێت. لە تیۆرى موعتەزێلەدا لیکبەستنى
دەستەبژیری و راویژ و رەزامەندى بەستینی سەرهلدانى گرێبەستە، کۆدەنگى و هەلژاردن، لە نیوان
باشتریندا کە پالئوراوه لە لایەن دەستەى گرێبەست و چاره‌وه‌ک دەزگایەک کە چاکەى گشتى بەهەند
وهرده‌گریت، پێشەوايه‌تى دادەمەزرینیت کە کەسى یەکەم دەبێت دانا و خاوەن حکیمەت و ویستی
سەرەخۆ و سەرورەى خۆى بێت و سیستەمى سیاسى لێدەکەوێتەوه کە داد بنەماکەیه‌تى. ئەگەر
بنەرەتى سیاسەتى ره‌شید گرێبەست و راویژ و کۆدەنگى بێت بە ئاراستەى راکێسانى چاکە لە هزرى

سياسى ئىعتزال ئەوا شوناسە بچووكەكان تىدەپەپىننىت و لە رىنگەى دروستكردى ئەخلاقى ھەمەكى كە دەكەوئتە سەروو تىگەيشتى روالەتى بۇ نايىن و بۇ پەيوەندىيە كۆمەلەيە تىبە باوەكان و ھەوئى دروستكردى ئەخلاقىيات و سىياسەتلىك دەدات بە ئاراستەى فەرمان بە چاكە كە ئىنسانف و شايسەتەبوون دوانامانجىەتى. ئەمە لای كانت پەيوەستە بە جەوھەرى ھەندى چەمكى ئاپرپۇرى وەك ماف و ئازادى و كەرامەت كە گرېبەست رىكى دەخات لە سەر بنەماى فەرمانە رەھاكان كە مرؤف تىپدا ئامانجە نە ئامراز و گرېبەست تىپەپاندى رەوشى لەرزۆك و ئەگەرە ھەمىشەيەكانى جەنگە و ھەنگوانانە بە رەو ئاشتى كە دەپىت خاوەن بنەمايەكى تۆكەمەپى دەستورى مەدەنى بىت كە ھەم گرانتى سەرورەرى دەولەتان و ھەم زەمانەتى كارابى بدات. لە سىستەمىكى بە ناوەرۆك كۆمارى دەستورىدا كە دادپەرورەرى و چاكەى گشتى لە رىنگەى عەقلى ياسادنەرەو بەواقىعى دەكرىت و لە ھەموو زۆرەملى و ناچارىيەكى ناشەرى رزگار دەكرىت و وسىتى چاكەخوазى وەك بەھايەكى يونىفېرسالى ھەموو بوونەورەرىكى عاقل دەپىت بە گرانتى دەزگای جەمان-نىشتمانى كە گشت مرؤفايەتى لەخودەگرىت.

6- گرېبەست وەك رەزامەندى گەل و حاكم لە ھزرى ئىعتزال ئەگەر ئامانجە بنەرەتتەكان داين نەكات، ئەوا زەمىنەى شۆرپىكى عەقلانى دەرەخسىت و بە رەواى دەزانىت، بەلام لە فەلسەفەى سىياسى كاتدا ھەمىشە ياساپارنىزى و دەستور سەرورەرى ئەولەويەتى ھەيە بەسەر شۆرپىدا ھەر بۆيە ھزرى ئىعتزال لە رووى سىياسىيەو رادىكالىترە لە فەلسەفەى سىياسى كانت.

7- ھزرى مەعرفى و سىياسى موعتەزىلە بەھايەكى جەمانى ھەيە و خالىكى دەرەوشاويە لە مېژووى شارسىتانىەتى ئىسلامىدا كە ھىشتا ماتەوزەى بەگەرەخستەنەوئى تىدايە، بەلام كىشە بنەرەتتەكە لە لايەكەوئە بۆ بەجەماوەرەبوونى فەلسەفە لە جىياتى بەرزكردەوئى ئاگابى خەلك لە رىنگەى دەستكارىكردى سنوورەكانى دەسەلات، ئاگابى جەماوەر توشى شلەژان و نامۆبى دەكات و ئەمەش بە ئاراستەى دارووخانى دەبات، بە جۆرىك لە جىياتى ئەوئى وىستى ئازاد و عەقلانىەت ئاسۆكانى پانتايى كۆمەلەيەتى فراوان بكات و لە پەيوەندى نىوان پانتايى (ئازادى/دەسەلات) ھەوئى گەورەتركردى فەزاي ئازادى بدات لە سەر حسابى بچووك كرددەوئى دەسەلاتى سىياسى، دەسەلات تىوانى عەقلانىەت و ئەرگىومىنتە لۆژىكىەكانىان بۆ پاراستن خۆى و ھەژموونى زياتر بەكاربىننىت و ئەمەش دواتر بوو ھۆى كۆتايى پرۆژەكە و شكستەپىنانى لەسەر ئەرزى واقىع، بە پىچەوانەو پرۆژەى كانت بوو بە سەرەتاي مۆدىرنىتەى رۆژئاوا و دەولەتى نوئى و دەزگا جەمانىيەكانى لىكەوتەو، ئەگەرچى ئەم دەزگايانە بە تەواوى ھاوشانى ئايدىاي كانت نىن.

سەرچاوە و ژبەدەرەكان:

فه رهه ننگه كان

صليبا، جميل (١٩٨٢) المعجم الفلسفي، الجزء الأول، دار الكتب اللبناني، بيروت.
لالاند، اندرية (٢٠٠١) موسوعة لالاند الفلسفية، المجلد الثاني، منشورات عويدات، بيروت وباريس.
كرم، يوسف و وهبة، مراد (١٩٦٦) المعجم الفلسفي، طبعة القاهرة .

كوردي:

كانت، ئيمانوئل (٢٠١٤) رهخنه عهقلى پهت، و: سووران عومهر حه مه، رؤشنگهري، سلیمانى.
كانت، ئيمانوئل (٢٠١٥) بناغه دانانى مېتافيزيكي نه خلاق، و: سووران عومهر حه مه، رؤشنگهري،
سلیمانى.

كه مال، محه مه د (٢٠١٧)، فه لسه فهى كانت، ده زگای چاپ و په خشى سه رده م، سلیمانى.

عه ره بى:

ابراهيم، زكريا (١٩٦٩) مشكلات الفلسفة- المشكلة الخلقية، دار مصر للطباعة ، القاهرة.
ابراهيم، زكريا (١٩٧٢) كانط او الفلسفة النقدية، دار المصر للطباعة والنشر، ط٢، القاهرة.
ابراهيم، زكريا (١٩٩٠) مشكلات الفلسفة- مشكلة الحرية، مكتبة مصر، ط٣ القاهرة.
ابن خلدون، عبدالرحمن (٢٠٠٦)، مقدمة ابن خلدون، دار الكتب العلمية، ط٩، بيروت.
اسكروتن، راجر (١٣٨٣)، كانت، ت، على پايا، طرح نو، تهران.
الاشعري، (٢٠٠٩)، مقالات الاسلاميين واختلاف المصلين، الجزء الأول، ت: نعيم زرزور، المكتبة
العصرية، بيروت.

الاشعري، (١٩٩٠ ب)، مقالات الاسلاميين واختلاف المصلين، الجزء الثاني، ت: محمد محي الدين عبد
الحميد، المكتبة العصرية، بيروت.

أم الزيف، بن شيخة المسكيني (٢٠٠٦)، كانط راهنا او انسان في حدود مجرد العقل، المركز العربي
الثقافي، بيروت.

امين، احمد (١٩٦٤) ضحى الاسلام، الجزء الثالث، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة.

بدوي، عبد الرحمن (١٩٦٩) الأخلاق النظرية، وكالة المطبوعات، الكويت.

بدوي، عبد الرحمن (١٩٧٧)، امانويل كنت، وكالة المطبوعات، الكويت.

بدوي، عبد الرحمن (١٩٧٥) مدخل جديد إلى فلسفة، وكالة المطبوعات، الكويت.

بدوي، عبد الرحمن (١٩٤٠) التراث اليوناني في الحضارة الاسلامية- دراسات لكبار المتشرقين، مكتبة
النهضة المصرية، القاهرة.

برلين، ايازيا (١٩٨٩)، أربع مقالات في الحرية، ترجمة محمد علي موحد، مطبعة الخوارزمي.

- البصري، الحسن و القاضي عبد الجبار، (وآخرون) (١٩٨٨) رسائل العدل والتوحيد، دراسة وتحقيق، محمد عمارة، دار الشروق، ط٢، القاهرة.
- البغدادي، عبد القاهر (١٩٢٨)، كتاب أصول الدين، طبعه مدرسة الالهيات بار الفنون التركية، مطبعة الدولة، استانبول.
- البغدادي، عبد القاهر (١٩٩٥)، الفرق بين الفرق، تحقيق، محمد محي الدين عبد الحميد، المكتبة العصرية، بيروت.
- سكيريك، غنار وغيلجي، نلز (٢٠١٢) تاريخ الفكر الغربي، ت: حيدر حاجاسماعيل، المنظمة اعربية للترجمة، بيروت.
- بوعجيلي، ناجية (٢٠١٩)، العمل السياسي عند المعتزلة وخروجه عن السائد، ٢٨ يناير، الرباط.
- تركي، ابراهيم محمد (٢٠٠٤) والسببية عند القاضي عبد الجبار، دار الوفاء، الاسكندرية.
- الجابري، محمد عابد (٢٠٠٩)، تكوين العمل العربي، مركز الدراسات الوحدة العربية، ط ١٠، بيروت.
- الجاحظ (٢٠٠٢ أ)، الرسائل السياسية، تحقيق، علي ابو ملحم، دار ومكتبة الهلال، بيروت.
- الجاحظ (٢٠٠٢ ب)، رسائل الجاحظ، الرسائل الادبية، قدم لها: علي أبو ملحم، دار ومكتبة الهلال، بيروت.
- الجاحظ (٢٠٠٢ ج)، رسائل الجاحظ، الرسائل الكلامية، قدم لها: علي أبو ملحم، دار ومكتبة الهلال، بيروت.
- جار الله، زهدي (١٩٧٤) المعتزلة، الاهلية للنشر والتوزيع، بيروت.
- جعفر، صفاء عبد السلام (١٩٩٩) (ترجمة واعداد)، المصطلحات الفكرية، دار الثقافة العلمية، اسكندرية.
- حمود، محمد (٢٠٢١)، الفكر السياسي عند المعتزلة، معهد الإنماء العربي، دار المنظومة.
- دغيم، سميح (٢٠٠٧) فلسفة القدر في فكر المعتزلة، دار التنوير، بيروت.
- دولوز، جيل (١٩٩٧) فلسفة كانط النقدية، تعريب، اسامة الحاج، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت.
- ديكارت، رينه (١٩٨٨) تأملات ميتافيزيقية في الفلسفة الأولى، ت، كمال الحاج، منشورات عويدات، ط٤، بيروت-باريس.
- الراوي، عبد الستار عزالدين (١٩٨٦) فلسفة العقل- رؤية نقدية للنظرية الاعتزالية، دار الشؤون الثقافية العامة، ط ٢، بغداد.

- الراوي، عبدالستار عزالدين (٢٠٠٦) ثورة العقل- مدرسة بغداد الإعتزالية، دار الخلود للتراث، القاهرة.
- رسل، برتراند (١٩٧٧) تاريخ الفلسفة الغربية، ت، محمد فتحي الشنيطي، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة.
- زكي، ابراهيم محمد (٢٠٠٨)، علم الكلام بين الدين والفلسفة، دار الوفاء، الاسكندرية.
- زهرة، احمد علي (٢٠٠٤)، الكلام والفلسفة عند المعتزلة والخوارج، نينوى للدراسات والنشر، دمشق.
- سالم، عبد الرحمن (٢٠١٨)، التاريخ السياسي للمعتزلة، مركز نماء للبحوث والدراسات، بيروت.
- سليمان، جمال محمد احمد (٢٠٠٨) انطولوجيا الوجود- أيمانويل كانط، دار التنوير، بيروت.
- السيد، محمد صالح محمد (١٩٩٨) الخير والنشر عند القاضي عبد الجبار، دار قباء، القاهرة.
- شتراوس، ليو وكروبسي، جوزيف (٢٠٠٥) تاريخ الفلسفة السياسية، الجزء الثاني، المجلس الاعلى للثقافة، القاهرة.
- شريف، محمد (٢٠٢١)، منابع التجديد في الفكر الاسلامي، التفسير للطبع والنشر، اربيل.
- الشهرستاني، ابي الفتح (١٩٩٢)، الملل والنحل، الجزء الأول، صححه وعلق عليه، احمد فهمي محمد، دار الكتب العلمية، بيروت.
- صبيحي، احمد محمود (١٩٨٥)، في علم الكلام، المعتزلة، دار النهضة العربية، ط٥، بيروت.
- صفدي، مطاع (٢٠٢٥) ماذا يعني أن نفكر اليوم: البيان من أجل الفلسفة الأخيرة، الناشر مؤسسة هنداوي، المملكة المتحدة.
- عثمان، عبد الكريم (١٩٧١) نظرية التكليف- آراء القاضي عبد الجبار الكلامية، مؤسسة الرسالة، بيروت.
- عمارة، محمد (١٩٧٧)، المعتزلة والثورة، دار الهلال، القاهرة.
- عمارة، محمد (١٩٨٨) المعتزلة ومشكلة الحرية الإنسانية، دار الشروق، ط٣، القاهرة.
- العوا، عادل (١٩٨٧) المعتزلة والفكر الحر، الاهالي للطباعة والنشر والتوزيع، دمشق.
- الفاخوري حنا والجر، خليل (١٩٩٣) تاريخ الفلسفة العربية، الجزء الأول، دار الجيل، ط٣، بيروت.
- فرانك، فليب (١٩٨٣) فلسفة العلم، ت، علي علي ناصف، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت.
- جدعان، فهمي (٢٠٠٠) المحنة، بحث في جدلية الديني والسياسي في الاسلام، الشبكة العربية للابحاث والنشر، ط٢، بيروت.

- القاضي عبد الجبار (١٩٦٢ أ) ، المغني، في الامامة ١، تحقيق: محمود محمد قاسم، الدار المصرية للتأليف والترجمة، القاهرة.
- القاضي عبد الجبار (١٩٦٢ ب) ، المغني، في الامامة ٢، تحقيق: عبد الحليم محمد و سليمان دنيا، الدار المصرية للتأليف والترجمة، القاهرة.
- القاضي، عبد الجبار، (١٩٦٣ أ) المغني في ابواب التوحيد والعدل، التوليد، تحقيق، توفيق الطويل وسعيد زائد، مراجعة، ابراهيم مدكور، باشراف، طه حسين، القاهرة.
- القاضي عبد الجبار، (١٩٥٨) المغني في ابواب التوحيد والعدل، الفرق غير الاسلامية، تحقيق، محمود محمد قاسم، مراجعة، ابراهيم مدكور، باشراف، طه حسين، القاهرة.
- القاضي، عبد الجبار، (١٩٦٣ ب) المغني في ابواب التوحيد والعدل، المخلوق، تحقيق، توفيق الطويل وسعيد زائد، القاهرة.
- القاضي، عبد الجبار، (١٩٦٤ أ) طبقات المعتزلة- كتاب فضل الإعتزال وطبقات المعتزلة، الدار التونسية للنشر، تونس.
- القاضي، عبد الجبار، (١٩٦٥ أ) شرح الأصول الخمسة، تحقيق: عبدالكريم عثمان، مكتبة وهبة، القاهرة.
- القاضي، عبد الجبار (١٩٦٤ ب)، المغني في ابواب التوحيد والعدل، الإرادة، تحقيق، محمود محمد قاسم، مراجعة، ابراهيم مدكور، باشراف، طه حسين، القاهرة.
- القاضي، عبد الجبار، (١٩٦٥ ب) المغني في ابواب التوحيد والعدل، التعديل والتجوير، القسم الأول، تحقيق، محمود محمد، مراجعة، ابراهيم مدكور، باشراف، طه حسين، القاهرة.
- القاضي، عبد الجبار، (١٩٦٥ ج) المغني في ابواب التوحيد والعدل، الفرق غير الاسلامية، ت: محمود الخضيرى، القاهرة.
- القاضي، عبد الجبار، (١٩٦٥ د)، كتاب المجموع في المحيط بالتكليف، الجزء الأول، تحقيق، الاب جين يوسف، بيروت.
- القاضي، عبد الجبار، (١٩٨٦) كتاب المجموع في المحيط بالتكليف، الجزء الثالث، تحقيق، يان بترس، دار المشرق، بيروت.
- كانت، امانويل (٢٠٠٢) تأسيس ميتافيزيقا الأخلاق، ت، عبد الغفار المكاوي، منشورات الجمل، كولونيا، ألمانيا.
- كانط، امانويل (٢٠٠٥) ثلاثة نصوص، تأملات في التربية، ما هي الانوار، ما التوجه في التفكير، تعريب وتعليق، محمود بن جماعة، دار محمد علي للنشر، تونس.

كنت، امانويل (٢٠٠٨) نقد العقل العملي، ت، غانم هنا، المنظمة العربية للترجمة، بيروت.
كنت، أيمانويل (١٩٩٧) إجابة عن السؤال، ماهو التنوير؟ ترجمه، إسماعيل المصدق، مجلة عالم
الفكر.

كنت، عمانوئيل (١٩٩٠) نقد العقل المحض، ت، موسى وهبة، مركز الانماء القومي، بيروت.
كولر، هنس زند (٢٠١٢) (المحرر) المثالية الألمانية. المجلد الأول، ت، ابويعرب المرزوقي و(آخرون)،
العربية للابحاث والنشر، بيروت.

كانت (١٩٥٢)، مشروع للسلام الدائم، ت، عوتمان امين، مكتبة انجلو المصرية، القاهرة.
كانط، امانويل (١٩٩١)، مقدمة لكل ميتافيزيقا مقبلة، متبوع بأسس ميتافيزيقا الاخلاق، ت، نازلي
اسماعيل حسين ومحمد فتحي الشنيطي، موفم للنشر، الجزائر.

كانط، امانويل (٢٠٠٥)، ثلاث نصوص، ت: محمود بن جماعة، دار محمد علي للنشر، تونس.
كرم، يوسف، (٢٠١٢) تاريخ الفلسفة الحديثة، مؤسسة هنداويم المملكة المتحدة.

لوك، جون (٢٠١٩)، الاعمال الفلسفية الكاملة، ت: عبد الكريم ناصيف، دار الفرقد، دمشق.
ليبنتز (٢٠١٥) المونادولوجيا، ت: البير نصري نادر، المنظمة العربية للترجمة، بيروت.

محسن، نجاح (١٩٩٨)، الفكر السياسي عند المعتزلة، دار المعارف، القاهرة.
المحمداوي، علي عبود (٢٠١٥)، الفلسفة السياسية، الربطة العربية الاكاديمية للفلسفة، دار الروافد
الثقافية، ١٤٠-١٤١.

مدكور، إبراهيم (١٩٨٣) في الفلسفة الاسلامية- منهج وتطبيقه، الجزء الثاني، دار المعارف، القاهرة.
المرتضى (احمد بن يحيى)، (١٩٦١) كتاب طبقات المعتزلة، تحقيق، سوسنه ديفلد-فلزر، بيروت.
المسعودي (٢٠٠٠)، مروج الذهب، تحقيق سعيد اللحام، دار الفكر للطباعة والنشر، بيروت.
المعتزلي، الخياط (١٩٢٥)، كتاب الانتصار والرد على ابن الراوندي الملحد، تحقيق وتعليقات، دنبيرح،
دار الكتب المصرية، القاهرة.

المعمرجي (٢٠٠٠)، احمد شوقي ابراهيم، المعتزلة في بغداد و اثرهم في الحياة الفكرية والسياسية،
مكتبة مدبولي، القاهرة.

نادر، البير نصري (١٩٥٠) فلسفة المعتزلة، الجزء الثاني، مطبعة الرابطة، الاسكندرية.

هيوم، ديفيد (٢٠٠٨)، مبحث في الفاهمة البشرية، دار الفارابي، بيروت.

ولفسون، هاري أ. (٢٠٠٩) فلسفة المتكلمين، المجلد الأول، ت: مصطفى لبيب عبدالغني، المركز القومي
للتترجمة، ط٢، القاهرة.

فارسی:

كانت، امانوئل (١٣٨٣)، سنجش خرد ناب، ت: مير شمس الدين اديب سلطاني، انتشارات خوارزمي، چ ٢، تهران.

كانت، امانوئل (١٣٨٣)، نقد قوه حكم، ت: عبدالكريم رشيديان، نشر ني، چ ٣، تهران.

كانت، ايمانوئل (١٣٧٨)، معنای تاريخ کلی در غایت جهان وطنی، ت: منوچهر صانعی دره بيدی، نامه فلسفه، دفتر پژوهشهای فرهنگي، سال ٢، شماره ٦، تابستان، تهران.

فولادوند، عزت الله (١٣٧٠)، فلسفه‌ی سياسي كانت، مجله فرهنگ، شماره ١١، پایيز، تهران.

كاسيرر، ارنست (١٣٧٠)، فلسفه روشنگري، ت: يدالله موقن، انتشارات نيلوفر، تهران.

هوفه، اتفريد (١٣٩٢)، قانون اخلاقي در درون من، ت: رضا مصيبي، نشر ني، تهران.

نئينگليزي:

Kant, I. (1989). Is the human race progressing? (R. Geuss, & Skinner, Q. Eds.). Cambridge University Press.

Kant, I. (1991). Metaphysics of ethics (Geuss, R., (Ed). & Gregor, M., Trans.). Cambridge University Press.

Beiser, F. C. (1992). Enlightenment, revolution, and romanticism: The genesis of modern German political thought, Harvard University Press.

Kant, Immanuel (1990), the Metaphisic of Morals, trans. M. gregor, Cambridge. Cambridge Univercty press.

Kant, Imanuel, (1970), Kant,s Political writings, Edited with an introduction and notes by Hans Riess, Translated by H. B. Nisbet, Cambridge university press.

توئيزنه وهی عه ره بی:

خوني، فاطمة (٢٠١٧)، الفكر السياسي عن القاضي عبد الجبار المعتزلي، رسالة ماجستير غير منشورة، الجزائر، جامعة محمد بوضياف بالمسيلة، ص ب.

جبار، دليلة (٢٠٠٣-٢٠٠٤) طبيعة الحرية عند كانط من خلال فلسفته النقدية، رسالة ماجستير غير منشورة، مقدمة إلى كلية العلوم الإنسانية والاجتماعية/ قسم الفلسفة/ جامعة الجزائر.

تنتوش، منصور علي العجيلي (٢٠٢٤)، فلسفة المعتزلة السياسية، كلية الآداب، جامعة غريان، العدد ٩، المجلد ٤، يونيو.

مراد، حيدر خضير (٢٠١٤)، مدرسة المعتزلة ودورها في الدفاع عن العقيدة الإسلامية خلال العصر

العباسي، مجلة جامعة كربلاء العلمية، مجلد ١٢، العدد الأول / انساني، جامعة كربلاء.

المیالی، احمد عدنان عزیز (۲۰۱۵)، جوانب من النظرية السياسية عند المعتزلة، المجلة السياسية والدولية، جامعة المستنصرية، كلية العلوم السياسية.

تویژینه وهی فارسی:

شاقول، یوسف و محسنی، اعظم (۱۳۹۰)، تفکر انتقادی با تأکید بر انقلاب کپرنیکی كانت، دانشکده ادبیات و علوم انسانی بو علی سینا، مجله پژوهش علوم انسانی، سال دهم، شماره ۲۶، همدان.

گوڤار:

آس، جوزیف فان (۲۰۲۱)، الأفكار السياسية في الفكر الديني الإسلامي المبكر، ت: حاتم عبيد، مجلة الالكترونية، مؤمنون بلاحدود، ۱۵ يناير، الرباط.
فوكو، ميشل (۱۹۸۴)، كانط والثورة، ت: يوسف الصديق، الكرمل، مجلة الاتحاد لاعام للكتاب الصحفيين الفلسطينيين، العدد ۱۳، قبرس.

سایت:

ريكور، بول (۲۰۱۳)، الكوني والتاريخي، ت: حسن بن حسن، 30 - 05 - 2013

<https://search.mandumah.com/Record/423026>